

PADEX SILVA PROIECT SRL

MUNICIPIUL PITESTI, ALEEA IONEL TEODOREANU,
NR. 2, BL. C5, SC. B, AP. 4, JUD. ARGES
J03/1688/04.12.2012; C.U.I. RO 30975120
Tel/fax: 0040-348427163, 0040-756101901;
e-mail: padexsilva@gmail.com

STUDIUL PENTRU EVALUAREA ADECVATĂ A EFECTELOR POTENȚIALE ASUPRA ARIEI NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR DIN CADRUL

AMENAJAMENTUL

FONDULUI FORESTIER PROPRIETATE PRIVATĂ APARTINÂND OBȘTEI STÂNIȘOARA DIN FAȚĂ, U.P. I STÂNIȘOARA DIN FAȚĂ

JUDEȚUL GORJ.

2024

Cuprins

A.	Informații privind planul supus aprobării	6
A.0.	Legislația utilizată și glosar de termeni utilizați în proiect	6
A.0.1.	Legislație românească privind evaluarea de mediu pentru planuri/ programe, stabilirea ariilor naturale protejate, amenajarea pădurilor	6
A.0.2.	Glosar de termeni conform legislației de mediu	7
A.0.3.	Glosar de termeni conform legislației de păduri	8
A.0.4.	Glosar de termeni conform „NATURA 2000”	12
A.1.	Informații privind planul (amenajamentul silvic)	14
A.1.1.	Denumire plan	14
A.1.2.	Descriere plan	14
A.1.3.	Structura și conținutul planului (amenajamentului silvic)	15
A.1.4.	Relația amenajamentului silvic cu alte planuri și programe relevante	16
A.1.5.	Scopul și obiectivele planului	16
A.1.6.	Informații privind producția care se va realiza	18
A.1.6.1.	Masa lemnoasă de extras prin tăieri de produse principale	19
A.1.6.2.	Volumul de recoltat și suprafața de parcurs cu lucrări de îngrijire	22
A.1.6.3.	Masa lemnoasă de extras prin lucrări de conservare	24
A.1.6.4.	Măsuri care se pot lua în caz de calamități, pentru evitarea reluării procedurii, în caz de modificare a amenajamentului	25
A.1.7.	Informații despre materiile prime, substanțele sau preparatele chimice utilizate	26
A.2.	Localizarea geografică și administrativă	26
A.2.1.	Localizarea geografică și administrativă a U.P. I Stânișoara din Față	26
A.2.2.	Coordonatele Stereo 70	27
A.2.3.	Justificarea necesității planului	27
A.3.	Modificări fizice ce decurg din plan	27
A.4.	Resurse naturale necesare implementării planului	28
A.5.	Resurse naturale ce vor fi exploatate din cadrul ariilor naturale protejate de interes comunitar pentru a fi utilizate la implementarea planului	28
A.6.	Emisii și deșeuri generate de plan și modalitatea de eliminare a acestora	29
A.7.	Cerințe legate de utilizarea terenului, necesare pentru execuția planului	30
A.8.	Serviciile suplimentare solicitate de implementarea planului	30
A.9.	Durata funcționării planului	30
A.10.	Activități care vor fi generate ca rezultat al implementării planului	30
A.11.	Descrierea proceselor tehnologice ale planului	31
A.12.	Caracteristicile proiectelor sau planurilor existente, propuse sau aprobate ce pot genera impact cumulativ cu planul care este în procedura de evaluare și care pot afecta aria naturală protejată de interes comunitar	32
A.13.	Alte informații solicitate de către autoritatea competentă pentru protecția mediului	32
A.14.	Sumarul efectelor generate de implementarea planului	32
A.15.	Hărți de sinteză a tuturor intervențiilor ce au potențial de a afecta aria naturală protejată de interes comunitar	32
A.16.	Efectele generate de intervențiile planului	32
A.17.	Prezența pădurilor virgine sau cvasivirgine și a unor zone de pădure cu regim special de protecție/conservare	34

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul fondului forestier proprietate privată
aparținând Obștei Stânișoara din Față,
Unitatea de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj

A.18.	Structura și repartiția pe clase de vârstă a arboretelor din zona ariilor naturale protejate	34
B.	Informații privind ariile naturale protejate de interes comunitar afectate de implementarea planului	35
B.1.	Date privind ariile naturale protejate de interes comunitar: suprafața, tipuri de ecosisteme, tipuri de habitate și speciile care pot fi afectate prin implementarea planului	35
B.1.1.	Aria specială de conservare ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est	35
B.2.	Date despre prezența, localizarea, populația și ecologia speciilor și/sau habitatelor de interes comunitar prezente pe suprafața planului, menționate în formularul standard al ariilor naturale de interes comunitar și de protecție specială avifaunistică	40
B.2.1.	Tipuri de habitate din amenajamentul U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, prezente în situl de importanță comunitară ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est	40
B.2.2.	Specii de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE	45
B.3.	Descrierea funcțiilor ecologice ale speciilor și habitatelor de interes comunitar afectate și a relației acestora cu ariile naturale protejate de interes comunitar învecinate și distribuția acestora	68
B.4.	Statutul de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar	69
B.4.1.	Statutul și starea de conservare a speciilor de mamifere	69
B.5.	Date privind structura și dinamica populațiilor de specii afectate	70
B.6.	Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ariilor naturale protejate de interes comunitar	71
B.7.	Obiectivele de conservare a ariilor naturale protejate de interes comunitar, acolo unde au fost stabilite prin planuri de management	72
B.8.	Descrierea stării actuale de conservare a ariilor naturale protejate de interes comunitar, inclusiv evoluții/schimbări care se pot produce în viitor	72
B.9.	Alte informații relevante privind conservarea ariilor naturale protejate de interes comunitar, inclusiv posibile schimbări în evoluția naturală a ariilor naturale protejate de interes comunitar	73
B.10.	Analiza măsurilor de conservare din planul de management/regulamentul ANPIC care pot limita/influența intervențiile și activitățile propuse de PP	74
B.10.1.	Analiza măsurilor de conservare din planul de management/regulamentul ANPIC care pot limita/influența intervențiile și activitățile propuse de PP – ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est	74

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul fondului forestier proprietate privată
aparținând Obștei Stânișoara din Față,
Unitatea de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj

B.11.	Alte informații relevante privind conservarea ariilor naturale protejate de interes comunitar, inclusiv posibile schimbări în evoluția naturală a ariilor naturale protejate de interes comunitar	75
B.12.	Alte aspecte relevante pentru ariile naturale protejate de interes comunitar	76
B.13.	Prezentarea rezultatelor activităților de teren	76
B.14.	Analiza presiunilor și amenințărilor	76
C.	Identificarea și evaluarea impactului	77
C.1.	Identificarea impactului	77
C.1.1.	Impactul actual	91
C.1.2.	Impactul prognozat prin implementarea planului asupra factorilor de mediu	91
C.2.	Impactul planului asupra ariei naturale protejate/habitatelor existente și integrității sitului	94
C.2.1.	Impactul prognozat asupra populațiilor de plante și animale	103
C.2.2.	Impactul prognozat asupra nevertebratelor	103
C.2.3.	Impactul prognozat asupra vertebratelor	104
C.2.4.	Impactul cumulativ generat de planuri și proiecte existente, propuse sau aprobate	106
C.2.5.	Analiza impactului rezidual asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar	106
C.3.	Cuantificarea impactului asupra biodiversității locale pe baza indicatorilor cheie	106
C.3.1.	Procentul din suprafața habitatului care va fi pierdut	106
C.3.2.	Procentul care va fi pierdut din suprafețele habitatelor folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere a speciilor de interes comunitar	106
C.3.3.	Fragmentarea habitatelor de interes comunitar	107
C.3.4.	Durata sau persistența fragmentării	107
C.3.5.	Durata sau persistența perturbării speciilor de interes comunitar, distanța față de aria naturală protejată de interes comunitar	107
C.3.6.	Schimbări în densitatea populațiilor (nr. de indivizi/suprafață)	107
C.3.7.	Scara de timp pentru înlocuirea speciilor/habitatelor afectate de implementarea PP	107
C.3.8.	Indicatorii chimici-cheie care pot determina modificări legate de resursele de apă sau de alte resurse naturale, care pot determina modificarea funcțiilor ecologice ale unei arii naturale protejate de interes comunitar	107
C.4.	Evaluarea impactului cauzat de plan fără a lua în considerare măsurile de reducere a impactului	108
C.5.	Evaluarea impactului rezidual care va rămâne după implementarea măsurilor de reducere a impactului	108
C.6.	Evaluarea impactului cumulative al planului propus cu alte planuri și proiecte fără a lua în considerare măsurile de reducere a impactului	108
C.7.	Evaluarea impactului rezidual care rămâne după implementarea măsurilor de reducere a impactului pentru planul propus cu alte planuri și proiecte	108
C.8.	Evaluarea semnificației impactului	108
D.	Măsuri de protecție asupra habitatelor și a speciilor de interes comunitar din Situl Natura 2000	109
D.1.	Măsuri generale de protecție a habitatelor și a speciilor de interes comunitar	109
D.2.	Măsuri specifice de prevenire și evitare a impactului asupra habitatelor și a speciilor de interes comunitar	112
D.3.	Prezentarea calendarului implementării și monitorizării măsurilor de evitare/prevenire a impactului	115
D.4.	Programul de monitorizare	116

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul fondului forestier proprietate privată
aparținând Obștei Stânișoara din Față,
Unitatea de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj

E.	Metode utilizate pentru culegerea informațiilor privind speciile și/sau habitatele de interes comunitar afectate	117
E.1.	Descrierea metodelor de studiu	117
F.	Concluzii	122
G.	Indicarea hărților ce însoțesc studiul pentru evaluarea adecvată a efectelor potențiale asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar	124
H.	Bibliografie	125
I.	Anexe	127
Anexa 1	Evidența unităților amenajistice, cu tipul natural fundamental de pădure, caracterul actual al arboretelor, lucrările propuse și compoziția-țel	127

A. DESCRIEREA ȘI ANALIZA PLANULUI SUPUS APROBĂRII.

A.0. Legislația utilizată și glosar de termeni utilizați în proiect.

A.0.1. Legislație românească privind evaluarea de mediu pentru planuri/programe, stabilirea ariilor naturale protejate, amenajarea pădurilor.

OUG nr. 195/2005 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265 /2006 cu modificările și completările ulterioare privind protecția mediului.

Ordin nr. 995 din 21/09/2006 pentru aprobarea listei planurilor și programelor care intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe, Publicat în Monitorul Oficial nr. 812 din 03/10/2006.

HG nr. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe și cu recomandările cuprinse în Manualul pentru aplicarea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe elaborat de Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor, împreună cu Agenția Națională de Protecția Mediului (M. Of., Partea I nr. 707 din 05/08/2004).

Lege nr. 18 din 19/02/1991, Legea Fondului Funciar nr. 18/1991, Publicat în Monitorul Oficial nr. 1 din 05/01/1998.

Lege nr. 5 din 06/03/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a III-a - zone protejate, Publicat în Monitorul Oficial nr. 152 din 12/04/2000.

Lege nr. 46 din 19/03/2008 privind Codul Silvic, Publicat în Monitorul Oficial nr. 238 din 27/03/2008 și **Ordonanța de Urgență nr. 193 din 25/11/2008** privind modificarea și completarea art. 37 și 39 din legea nr. 46/2008 - Codul silvic, Publicat în Monitorul oficial nr. 825 din 08/12/2008.

Lege nr. 193 din 27/05/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2008 privind modificarea și completarea art. 37 și 39 din Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, Publicat în Monitorul Oficial nr. 365 din 01/06/2009.

Hotărâre nr. 229 din 04/03/2009 privind reorganizarea Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva și **Regulamentul din 04/03/2009** de organizare și funcționare a Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva, Publicat în Monitorul Oficial nr. 162 din 16/03/2009.

Lege nr. 347 din 14/07/2004 - Legea muntelui, Publicat în Monitorul Oficial nr. 670 din 26/07/2004.

Ordonanța de urgență nr. 21 din 27/02/2008 pentru modificarea Legii muntelui nr. 347/2004, Publicat în Monitorul Oficial nr. 173 din 06/03/2008.

Hotărâre nr. 1284 din 24/10/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, Publicat în Monitorul Oficial nr. 739 din 31/10/2007.

Ordin nr. 1964 din 13/12/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, Publicat în Monitorul Oficial nr. 98 din 07/02/2008.

Ordin nr. 2387 din 29/09/2011 pentru modificarea **Ordinului nr. 1964 din 13/12/2007** privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, Publicat în Monitorul Oficial nr. 846 din 29/11/2011.

Ordin nr. 1338 din 23/10/2008 privind procedura de emitere a avizului Natura 2000, Publicat în Monitorul Oficial nr. 738 din 31/10/2008.

Ordonanța de urgență nr. 154 din 12/11/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor

naturale, a florei și faunei sălbatice și a Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, Publicat în Monitorul Oficial nr. 787 din 25/11/2008.

Ordin nr. 207 din 2006 pentru aprobarea Conținutului formularului standard Natura 2000 stabilit de Comisia Europeană prin Decizia 97/266/EC, prevăzut în anexa nr. 1 și manualul de completare al formularului standard.

Ordin nr. 1540 din 3 iunie 2011 pentru aprobarea Normelor privind stabilirea termenelor, modalităților și perioadelor de exploatare a masei lemnoase din păduri și din vegetația forestieră din afara fondului forestier național.

Ordonanța de Urgență nr. 11 din 2004 privind producerea, comercializarea și utilizarea materialelor forestiere de reproducere.

A.0.2. Glosar de termeni conform legislației de mediu.

Planuri, programe și proiecte - planurile, programele și proiectele, inclusiv cele cofinanțate de Comunitatea Europeană, ca și orice modificări ale acestora, care:

- se elaborează și/sau se adoptă de către o autoritate la nivel național, regional sau local ori care sunt pregătite de o autoritate pentru adoptarea, printr-o procedura legislativă, de către Parlament sau Guvern;

- sunt cerute prin prevederi legislative, de reglementare sau administrative.

Titularul planului, programului, proiectului - orice autoritate publică, precum și orice persoana fizică sau juridică care promovează un plan, un program sau un proiect.

Autoritate competentă - autoritate de mediu, de ape, sănătate sau altă autoritate împuternicită potrivit competențelor legale să execute controlul reglementărilor în vigoare privind protecția aerului, apelor, solului și ecosistemelor acvatice sau terestre.

Public - una sau mai multe persoane fizice ori juridice, precum și în concordanță cu legislația sau cu practica națională, asociațiile, organizațiile ori grupurile acestora.

SEA - Evaluare strategică de mediu - Evaluarea de mediu pentru politici, planuri și programe.

Raport de mediu - parte a documentației planurilor sau programelor care identifică, descrie și evaluează efectele posibile semnificative asupra mediului, ale aplicării acestora și alternativele lor raționale, luând în considerare obiectivele și aria geografică aferentă.

Evaluare de mediu - elaborarea raportului de mediu, consultarea publicului și a autorităților publice interesate de efectele implementării planurilor și programelor, luarea în considerare a raportului de mediu și a rezultatelor acestor consultări în procesul decizional și asigurarea informării asupra deciziei luate.

Aviz de mediu pentru planuri și programe - act tehnico-juridic scris, emis de către autoritatea competentă pentru protecția mediului, care confirmă integrarea aspectelor privind protecția mediului în planul sau în programul supus adoptării.

Impact de mediu - modificarea negativă considerabilă a caracteristicilor fizice, chimice și structurale ale elementelor și factorilor de mediu naturali; diminuarea diversității biologice; modificarea negativă considerabilă a productivității ecosistemelor naturale și antropizate; deteriorarea echilibrului ecologic, reducerea considerabilă a calității vieții sau deteriorarea structurilor antropizate, cauzată, în principal, de poluarea apelor, a aerului și a solului; supraexploatarea resurselor naturale, gestionarea, folosirea sau planificarea teritorială necorespunzătoare a acestora; un astfel de impact poate fi identificat în prezent sau poate avea o probabilitate de manifestare în viitor, considerată inacceptabilă de către autoritățile competente.

Poluare potențial semnificativă - concentrații de poluanți în mediu, ce depășesc pragurile de alertă prevăzute în reglementările privind evaluarea poluării mediului. Aceste valori definesc nivelul poluării la care autoritățile competente consideră ca un amplasament poate avea un impact asupra

mediului și stabilesc necesitatea unor studii suplimentare și a măsurilor de reducere a concentrațiilor de poluanți în emisii/evacuări.

Poluare semnificativă - concentrații de poluanți în mediu, ce depășesc pragurile de intervenție prevăzute în reglementările privind evaluarea poluării mediului.

Obiective de remediere - concentrații de poluanți, stabilite de autoritatea competentă, privind reducerea poluării solului, și care vor reprezenta concentrațiile maxime ale poluanților din sol după operațiunile de depoluare. Aceste valori se vor situa sub nivelurile de alertă sau intervenție ale agenților contaminanți, în funcție de rezultatele și recomandările studiului de evaluare a riscului.

Plan de acțiune reprezintă planul realizat de autoritatea competentă cu scopul de a controla problema analizată și a efectelor acesteia indicându-se metoda de reducere.

Aer ambiental - aer la care sunt expuse persoanele, plantele, animalele și bunurile materiale, în speciații deschise din afara perimetrului uzinal.

Emisie de poluanți/emisie - descărcare în atmosferă a poluanților proveniți din surse staționare sau mobile.

Zgomotul ambiental - este zgomotul nedorit, dăunător, creat de activitățile umane, cum ar fi traficul rutier, feroviar, aerian, precum și de industrie.

Evacuare de ape uzate/evacuare - descărcare directă sau indirectă în receptori acvatici a apelor uzate conținând poluanți sau reziduuri care alterează caracteristicile fizice, chimice și bacteriologice inițiale ale apei utilizate, precum și a apelor de ploaie ce se scurg de pe terenuri contaminate.

Receptori acvatici - ape de suprafață interioare, de frontieră sau costiere, precum și ape subterane, în care sunt evacuate ape uzate, exceptând zonele de influență directă sau de amestec ale acestor evacuări.

A.0.3. Glosar de termeni conform legislației de păduri.

Administrarea pădurilor - totalitatea activităților cu caracter tehnic, economic și juridic desfășurate de ocoalele silvice, de structurile de rang superior sau de Regia Națională a Pădurilor - Romsilva în scopul asigurării gestionării durabile a pădurilor, cu respectarea regimului silvic.

Amenajament silvic - documentul de bază în gestionarea pădurilor, cu conținut tehnicoorganizatoric și economic, fundamentat ecologic.

Amenajarea pădurilor - ansamblul de preocupări și măsuri menite să asigure aducerea și păstrarea pădurilor în stare corespunzătoare din punctul de vedere al funcțiilor ecologice, economice și sociale pe care acestea le îndeplinesc.

Arboret - porțiunea omogenă de pădure atât din punctul de vedere al populației de arbori, cât și al condițiilor staționale.

Arboretum - suprafața de teren pe care este cultivată, în scop științific sau educațional, o colecție de arbori și arbuști.

Circulația materialelor lemnoase - acțiunea de transport al materialelor lemnoase între două locații, folosindu-se în acest scop orice mijloc de transport, și/sau transmiterea proprietății asupra materialelor lemnoase.

Compoziție-țel - combinația de specii urmărită a se realiza de un arboret care îmbină în mod optim, atât prin proporție, cât și prin gruparea lor, exigențele biologice cu obiectivele multiple, social-economice ori ecologice.

Consistența - gradul de speciațiere a arborilor în cadrul arboretului. Consistența, în funcție de gradul de dezvoltare a arboretului, se exprimă prin următorii indici:

- a) indicele de desime - în cazul semințișurilor, lăstărișurilor sau plantațiilor fără starea de masiv încheiată;
- b) indicele de densitate - determinat în raport cu suprafața de bază sau cu volumul;
- c) indicele de închidere a coronamentului.

Control de fond - totalitatea acțiunilor efectuate în fondul forestier, în condițiile legii, de către personalul care asigură administrarea pădurilor și serviciile silvice, în scopul:

- a) verificării stării limitelor și bornelor amenajistice;
- b) verificării suprafeței de pădure în scopul identificării, inventarierii și evaluării valorice a arborilor tăiați în delict, a semințișurilor utilizabile distruse sau vătămate, a oricăror altor pagube aduse pădurii, precum și stabilirii cauzelor care le-au produs;
- c) verificării oportunității și calității lucrărilor silvice executate;
- d) identificării lucrărilor silvice necesare;
- e) verificării stării bunurilor mobile și imobile aferente pădurii respective;
- f) inventarierii stocurilor de produse ale pădurii existente pe suprafața acesteia;
- g) stabilirii pagubelor și/sau daunelor aduse pădurii, precum și propuneri de recuperare a acestora.

Defrișare - acțiunea de înlăturare completă a vegetației forestiere, fără a fi urmată de regenerarea acesteia, incluzând scoaterea și îndepărtarea cioatelor arborilor și arbuștilor, cu schimbarea folosinței și/sau a destinației terenului.

Deținător - proprietarul, administratorul, prestatorul de servicii silvice, transportatorul, depozitarul, custodele, precum și orice altă persoană fizică sau juridică în temeiul unui titlu legal de fond forestier sau de materiale lemnoase.

Dispeciozitiv special de marcat - ciocanele silvice de marcat, instrumentele folosite de personalul silvic pentru marcarea arborilor, a cioatelor și a materialului lemnos.

Ecosistem forestier - unitatea funcțională a biosferei, constituită din biocenoză, în care rolul predominant îl au populația de arbori și stațiunea pe care o ocupă aceasta.

Exploatare forestieră - procesul de producție prin care se extrage din păduri lemnul brut în condițiile prevăzute de regimul silvic.

Gestionarea durabilă a pădurilor - administrarea și utilizarea pădurilor astfel încât să își mențină și să își amelioreze biodiversitatea, productivitatea, capacitatea de regenerare, vitalitatea, sănătatea și în așa fel încât să asigure, în prezent și în viitor, capacitatea de a exercita funcțiile multiple ecologice, economice și sociale permanente la nivel local, regional, național și global fără a crea prejudicii altor ecosisteme.

Masă lemnoasă - totalitatea arborilor pe picior și/sau doborâți, întregi sau părți din aceștia, inclusive cei aflați în diferite stadii de transformare și mișcare în cadrul procesului de exploatare forestieră.

Materiale lemnoase - lemnul rotund sau despeciat de lucru și lemnul de foc, cheresteaua, flancurile, traversele, lemnul ecarisat - cu secțiune dreptunghiulară sau pătrată, precum și lemnul cioplit. Această categorie cuprinde și arbori și arbuști ornamentali, pomi de Crăciun, răchită și puiet.

Material forestier de reproducere - materialul biologic vegetal prin care se realizează reproducerea arborilor din speciile și hibridii artificiali, importanți pentru scopuri forestiere; aceste specii și acești hibridi se stabilesc prin lege specială

Obiectiv ecologic, economic sau social - Efectul scontat și fixat ca țel prin amenajarea unei păduri. El se poate referi atât la produsele, cât și la serviciile pădurii

Ocol silvic - unitatea constituită în scopul administrării pădurilor și/sau asigurării serviciilor silvice, indiferent de forma de proprietate asupra fondului forestier, având suprafața minimă de constituire după cum urmează:

- a) în regiunea de câmpie - 3.000 ha fond forestier;
- b) în regiunea de deal - 5.000 ha fond forestier;
- c) în regiunea de munte - 7.000 ha fond forestier.

Ocupare temporară a terenului - schimbarea temporară a folosinței unui teren cu destinație forestieră în scopuri și pe perioade stabilite în condițiile legii.

Precomptare - acțiunea de înlocuire a volumului de lemn prevăzut a fi recoltat din arboretele incluse în planurile decenale de recoltare a produselor principale cu volume rezultate din exploatarea masei lemnoase din arborete afectate integral de factori biotici sau abiotici ori din arborete cu vârsta peste 60 de ani, afectate parțial de factori biotici sau abiotici ori provenite din defrișări legale și tăieri ilegale.

Parchet - suprafața de pădure în care se efectuează recoltări de masă lemnoasă în scopul realizării unei tăieri de îngrijire sau a unui anumit tratament.

Perdele forestiere de protecție - formațiunile cu vegetație forestieră, amplasate la o anumită distanță unele față de altele sau față de un obiectiv cu scopul de a-l proteja împotriva efectelor unor factori dăunători și/sau pentru ameliorarea climatică, economică și estetică-sanitară a terenurilor.

Perimetru de ameliorare - terenurile degradate sau neproductive agricol care pot fi ameliorate prin împădurire, a căror punere în valoare este necesară din punctul de vedere al protecției solului, al regimului apelor, al îmbunătățirii condițiilor de mediu și al diversității biologice.

Plantaj - cultura forestieră constituită din arbori proveniți din mai multe clone sau familii, identificate, în proporții definite, izolată față de surse de polen străin și care este condusă astfel încât să producă în mod frecvent recolte abundente de semințe, ușor de recoltat.

Posibilitate - volumul de lemn ce poate fi recoltat dintr-o pădure, în baza amenajamentului silvic, pe perioada de aplicare a acestuia.

Posibilitate anuală - volumul de lemn ce poate fi recoltat dintr-o pădure, rezultat ca raport dintre posibilitate și numărul anilor de aplicabilitate a amenajamentului silvic.

Prejudiciu adus pădurii - efectul unei acțiuni umane, prin care este afectată integritatea pădurii și/sau realizarea funcțiilor pe care aceasta ar trebui să le asigure. Aceste acțiuni pot afecta pădurea:

- a) în mod direct, prin acțiuni desfășurate ilegal;
- b) în mod indirect, prin acțiuni al căror efect asupra pădurii poate fi cuantificat în timp. Se încadrează în acest tip efectele produse asupra acestora în urma poluării, realizării de construcții, exploatarea de resurse minerale, cu identificarea relației cauză-efect certificate prin studii realizate de organisme abilitate, neamenajarea zonelor de limitare a propagării incendiilor, precum și neasigurarea dotării minime pentru intervenție în caz de incendiu.

Prestație silvică - lucrările cu caracter tehnic silvic efectuate de ocoale silvice, pe bază de contract, în vegetația forestieră din afara fondului forestier administrat.

Principiul teritorialității - efectuarea administrării și serviciilor silvice, după caz, pe bază de contract, de către ocolul silvic care deține majoritatea fondului forestier din raza unității administrativ teritoriale respective.

Produse accidentale I - volumul de lemn rezultat din exploatarea arboretelor afectate integral de factori biotici și abiotici, din exploatarea unor arbori din arborete cu vârste de peste 60 de ani, afectate parțial de factori biotici și abiotici, sau cel provenit din defrișări legal aprobate.

Produse accidentale II - volumul de lemn rezultat din exploatarea unor arbori din arborete cu vârste de până la 60 de ani, afectate parțial de factori biotici și abiotici.

Proveniența materialelor lemnoase - sursa localizată de unde au fost obținute materialele lemnoase, respectiv:

- a) fondul forestier național;
- b) vegetația forestieră din afara fondului forestier;
- c) centrele de sortare și prelucrare a lemnului;
- d) depozitele de materiale lemnoase;
- e) piețele, târgurile, oboarele și altele asemenea, autorizate pentru comercializarea materialelor lemnoase;
- f) import.

Prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior - prețul mediu de vânzare al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, calculat la nivel național pe baza datelor statistice din anul anterior.

Regimul codrului - modul general de gospodărire a unei păduri, bazat pe regenerarea din sămânță.

Regimul crâgului - modul general de gospodărire a unei păduri, bazat pe regenerarea vegetativă.

Regimul silvic - sistemul unitar de norme tehnice silvice, economice și juridice privind amenajarea, cultura, exploatarea, protecția și paza fondului forestier, în scopul asigurării gestionării durabile.

Schimbarea categoriei de folosință - schimbarea folosinței terenului cu menținerea destinației forestiere, determinată de modificarea prevederilor amenajamentului silvic în scopul executării de lucrări, instalații și construcții necesare gestionării pădurilor.

Scoatere definitivă din fondul forestier național - schimbarea definitivă a destinației forestiere a unui teren în altă destinație, în condițiile legii.

Servicii silvice - totalitatea activităților cu caracter tehnic, economic și juridic desfășurate de ocoalele silvice, de structurile de rang superior sau de Regia Națională a Pădurilor - Romsilva în scopul asigurării gestionării durabile a pădurilor, cu respectarea regimului silvic, exceptând valorificarea masei lemnoase.

Sezon de vegetație - perioada din an de la intrarea în vegetație a unui arboret până la repausul vegetativ.

Silvicultura - ansamblul de preocupări și acțiuni privind cunoașterea pădurii, crearea și îngrijirea acesteia, recoltarea și valorificarea rațională a produselor sale, prelucrarea primară a lemnului, precum și organizarea și conducerea întregului proces de gestionare.

Spații de depozitare a materialelor lemnoase - spațiile delimitate, în care deținătorul materialelor lemnoase are dreptul să realizeze depozitarea acestora în vederea expedierii pentru transport, a prelucrării primare și industriale, a comercializării, precum și platformele primare de la locul de tăiere a masei lemnoase pe picior.

Stare de masiv - stadiul din care o regenerare se poate dezvolta independent, ca urmare a faptului că exemplarele componente ale acesteia realizează o desime care asigură condiționarea lor reciprocă în creștere și dezvoltare, fără a mai fi necesare lucrări de completări și întrețineri.

Structură silvică de rang superior - structura în a cărei subordine se pot afla, din punct de vedere tehnic, ocoalele silvice private.

Subunitate de gospodărire - diviziunea unei unități de producție și/sau protecție, constituită ca urmare a grupării arboretelor din unitatea de producție și/sau protecție în funcție de țelul de gospodărire.

Teren neproductiv - terenul în suprafață de cel puțin 0,1 ha, care nu prezintă condiții staționale care să permită instalarea și dezvoltarea unei vegetații forestiere.

Terenuri degradate - terenurile care prin eroziune, poluare sau acțiunea distructivă a unor factori antropici și-au pierdut definitiv capacitatea de producție agricolă, dar pot fi ameliorate prin împădurire, și anume:

- a) terenurile cu eroziune de suprafață foarte puternică și excesivă;
- b) terenurile cu eroziune de adâncime - ogașe, ravene, torenți;
- c) terenurile afectate de alunecări active, prăbușiri, surpări și scurgeri noroioase;
- d) terenurile nisipoase expuse erodării de către vânt sau apă;
- e) terenurile cu aglomerări de pietriș, bolovăniș, grohotiș, stâncării și depozite de aluviuni torențiale;
- f) terenurile cu exces permanent de umiditate;
- g) terenurile sărăturate sau puternic acide;

- h) terenurile poluate cu substanțe chimice, petroliere sau noxe;
- i) terenurile ocupate cu halde miniere, deșuri industriale sau menajere, gropi de împrumut;
- j) terenurile neproductive, dacă acestea nu se constituie ca habitate naturale;
- k) terenurile cu nisipuri mobile, care necesită lucrări de împădurire pentru fixarea acestora;
- l) terenurile din oricare dintre categoriile menționate la lit. a-k, care au fost ameliorate prin plantații silvice și de pe care vegetația a fost înlăturată.

Unitate de producție și/sau protecție - suprafața de fond forestier pentru care se elaborează un amenajament silvic. La constituirea unei unități de protecție și de producție se au în vedere următoarele principii:

- a) se constituie pe bazine sau pe bazine hidrografice, în cadrul aceluiași ocol silvic;
- b) delimitarea se realizează prin limite naturale, artificiale permanente sau pe limita proprietății forestiere, după caz. Se includ într-o unitate de producție și/sau protecție proprietăți întregi, nefragmentate; proprietățile se pot fragmenta numai dacă suprafața acestora este mai mare decât suprafața maximă stabilită de normele tehnice pentru o unitate de producție și/sau protecție.

Urgență de regenerare - Ordinea indicată pentru regenerarea arboretelor exploatabile, în raport cu vârsta exploatabilității și starea lor.

Vegetație forestieră din afara fondului forestier național - vegetația forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier național, care nu îndeplinește unul sau mai multe criterii de definire a pădurii, fiind alcătuită din următoarele categorii:

- a) plantațiile cu specii forestiere de pe terenuri agricole;
- b) vegetația forestieră de pe pășuni cu consistență mai mică de 0,4;
- c) fânețele împădurite;
- d) plantațiile cu specii forestiere și arborii din zonele de protecție a lucrărilor hidrotehnice și de îmbunătățiri funciare;
- e) arborii situați de-a lungul cursurilor de apă și canalelor;
- f) zonele verzi din intravilan, altele decât cele definite ca păduri;
- g) parcurile dendrologice și arboreturile, altele decât cele cuprinse în păduri;
- h) aliniamentele de arbori situate de-a lungul căilor de transport și comunicație.

Vârsta exploatabilității - Vârsta la care un arboret devine exploatabil în raport cu funcțiile multiple atribuite.

Zonă deficitară în păduri - județul în care suprafața pădurilor reprezintă mai puțin de 16% din suprafața totală a acestuia.

Zonarea funcțională a pădurilor - operația de delimitare a suprafețelor de pădure menite să îndeplinească diferite funcții de producție și protecție sau numai de protecție.

A.0.4. Glosar de termeni conform „NATURA 2000”.

Arie specială de conservare - sit protejat pentru conservarea habitatelor naturale de interes comunitar și/sau a populațiilor speciilor de interes comunitar, altele decât păsările sălbatice, în conformitate cu reglementările comunitare.

Arie de protecție specială avifaunistică - sit protejat pentru conservarea speciilor de păsări sălbatice, în conformitate cu reglementările comunitare.

Stare de conservare favorabilă a unui habitat - se consideră atunci când:

- arealul sau natural și suprafețele pe care le acoperă în cadrul acestui areal sunt stabile sau în creștere;

- are structura și funcțiile specifice necesare pentru menținerea sa pe termen lung;

- speciile care îi sunt caracteristice se află într-o stare de conservare favorabilă.

Stare de conservare favorabilă a unei specii - se consideră atunci când:

- specia se menține și are șanse să se mențină pe termen lung ca o componentă viabilă a habitatului său natural;

- aria de repartiție naturală a speciei nu se reduce și nu există riscul să se reducă în viitor;
- există un habitat destul de vast pentru ca populațiile speciei să se mențină pe termen lung.

Habitat naturale de interes comunitar - acele habitate care:

- sunt în pericol de dispeciiaritate în arealul lor natural;

- au un areal natural mic ca urmare a restrângerii acestuia sau prin faptul ca au o suprafață restrânsă;

- reprezintă eșantioane reprezentative cu caracteristici tipice pentru una sau mai multe dintre următoarele regiuni biogeografice: alpină, continentală, panonică, stepică și pontică.

Habitat natural prioritar - tip de habitat natural amenințat, pentru a cărui conservare există o respeciiabilitate deosebită.

Specii de interes comunitar - specii care pe teritoriul Uniunii Europene sunt periclitare, vulnerabile, rare sau endemice:

- periclitare, exceptând cele al căror areal natural este marginal în teritoriu și care nu sunt nici periclitare, nici vulnerabile în regiunea vest-paleartică;

- vulnerabile, adică a căror trecere în categoria speciilor periclitare este probabilă într-un viitor apropiat, în caz de persistență a factorilor cauzali;

- rare, adică ale căror populații sunt mici și care, chiar dacă în prezent nu sunt periclitare sau vulnerabile, riscă să devină; aceste specii sunt localizate în arii geografice restrânse sau sunt rar dispersate pe suprafețe largi;

- endemice și necesită o atenție particulară datorită naturii specifice a habitatului lor și/sau a impactului potențial al exploatării lor asupra stării lor de conservare.

Specii prioritare - specii periclitare și/sau endemice, pentru a căror conservare sunt necesare măsuri urgente.

A.1. Informații privind planul (amenajamentul silvic).

A.1.1. Denumire plan.

Denumirea planului este: „**Amenajamentul fondului forestier proprietate privată aparținând Obștei Stânișoara din Față, Unitatea de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj**”, intrat în vigoare la 01.01.2024.

A.1.2. Descriere plan.

Amenajamentul Obștei Stânișoara din Față studiază fondul forestier proprietate privată a acesteia în suprafață de 107,20 ha.

Conform legislației în vigoare, modul de gospodărire a fondului forestier național, indiferent de natura proprietății pădurilor și terenurilor ce îl compun se reglementează prin amenajamente silvice.

Amenajarea pădurilor reprezintă atât știința cât și practica organizării și conducerii structural-funcționale a pădurilor în conformitate cu cerințele ecologice, economice și sociale.

Dezvoltarea și aplicarea ei se bazează pe conceptul „dezvoltării durabile”, respectând următoarele principii:

- principiul continuității și al permanenței pădurilor;
- principiul eficacității funcționale;
- principiul conservării și ameliorării biodiversității.

În acest sens, prin conceptul de dezvoltare durabilă se înțelege capacitatea de a satisface cerințele generației prezente fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare de a satisface propriile nevoi.

Principiul continuității și permanenței pădurilor reflectă preocuparea permanentă de a asigura prin amenajament condițiile necesare pentru gestionarea durabilă a pădurilor, prin aceasta înțelegând administrarea și utilizarea ecosistemelor forestiere astfel încât să li se mențină și să li se amelioreze biodiversitatea, productivitatea, capacitatea de regenerare, vitalitatea, sănătatea și să asigure pentru prezent și viitor capacitatea de a exercita funcțiile multiple ecologice, economice și sociale la nivel local, regional și chiar mondial, fără a prejudicia alte sisteme. Acest principiu se referă atât la continuitatea în sens progresiv a funcțiilor de producție cât și la permanența și ameliorarea funcțiilor de protecție și sociale vizând nu numai interesele generațiilor actuale dar și pe cele de perspectivă ale societății. Totodată, potrivit acestui principiu, amenajamentul acordă o atenție permanentă asupra asigurării integrității și dezvoltării fondului forestier.

Principiul eficacității funcționale. Prin acest principiu se exprimă preocuparea permanentă pentru creșterea capacității de producție și de protecție a pădurilor și pentru valorificarea produselor acesteia. Se are în vedere atât creșterea productivității pădurilor și a calității produselor dar și ameliorarea funcțiilor de protecție, vizând realizarea unei eficiențe economice în gospodărirea pădurilor precum și asigurarea unui echilibru corespunzător între aspectele de ordin ecologic, economic, social cu cele mai mici costuri.

Principiul conservării și ameliorării biodiversității. Prin acesta se urmărește conservarea și ameliorarea biodiversității la cele patru nivele ale acesteia: diversitatea genetică intraspecifică, diversitatea speciilor, diversitatea ecosistemelor și diversitatea peisajelor în scopul maximizării stabilității și al potențialului polifuncțional al pădurilor.

Amenajamentul silvic este o lucrare multidisciplinară care cuprinde un sistem de măsuri pentru organizarea și conducerea pădurii spre starea cea mai corespunzătoare funcțiilor multiple ecologice, economice și sociale care i-au fost atribuite.

Amenajamentele sunt realizate în concepție sistemică, urmărindu-se integrarea amenajării pădurilor în acțiunile mai cuprinzătoare de amenajare a mediului cu luarea în considerare a tuturor aspectelor din zonă.

Amenajamentele sunt întocmite pe baza „Normelor tehnice pentru amenajarea pădurilor“ care constituie o componentă de bază a regimului silvic și în concordanță cu prevederile din **Codul Silvic** (Legea 46/2008). Conform acestor prevederi, amenajamentul trebuie să vizeze prin toate reglementările ce le sunt specifice asigurarea gospodăririi durabile a ecosistemelor forestiere.

Elaborarea amenajamentelor se face sub coordonarea și controlul autorității publice centrale care răspeceiunde de silvicultură. Amenajamentele se elaborează prin unități specializate atestate de autoritatea publică centrală care răspeceiunde de silvicultură.

Perioada de valabilitate a amenajamentului este de 10 ani, cu excepția amenajamentelor întocmite pentru pădurile de plop, salcie și alte specii repede crescătoare, la care perioada de valabilitate este de 5 ani sau de 10 ani. Pentru fondul forestier proprietate privată aparținând Obștei Stânișoara din Față, Unitatea de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj, perioada de valabilitate a amenajamentului este de 10 ani.

Amenajamentul fondului forestier proprietate privată aparținând Obștei Stânișoara din Față, Unitatea de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj este un document de bază, în gestionarea pădurilor, cu conținut tehnico-organizatoric și economic, fundamentat ecologic.

Organizarea procesului de producție se face la nivelul Unității de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj.

Sunt vizate toate aspectele care interesează economia forestieră, sintetizând măsurile de aplicat în vederea dirijării structurii actuale a pădurilor spre structura optimă și pentru ridicarea productivității lor. La baza întocmirii amenajamentului și a fundamentării soluțiilor tehnice a stat descrierile parcelare cu cartări staționale, la scară mijlocie, efectuate în anul 2023.

A.1.3. Structura și conținutul planului (amenajamentului silvic).

Din punct de vedere structural, amenajamentul ca plan/proiect cuprinde 4 părți, astfel:

- Partea I: Memoriul tehnic;
- Partea a II a: Planuri de amenajament;
- Partea a III a: Evidențe de amenajament;
- Partea a IV a: Aplicarea amenajamentului.

Memoriul tehnic cuprinde capitole referitoare la mărimea fondului forestier, la asigurarea integrității acestuia, la organizarea administrativă a pădurii. Partea cea mai amplă a memoriului tehnic o reprezintă fundamentarea naturalistică, stabilirea bazelor de amenajare (respectiv acele elemente tehnice și organizatorice prin care se definesc structurile optime a arboretelor și a pădurii în ansamblul ei, corespunzător obiectivelor multiple social-economice și ecologice urmărite), organizarea procesului de protecție sau producție (respectiv organizarea în subunități de gospodărire și determinarea lucrărilor necesare și stabilirea volumului acestor lucrări).

Memoriul tehnic mai cuprinde date referitoare la accesibilitatea fondului forestier, la diverse alte produse pe care le poate oferi eventual pădurea și indicații privind protecția pădurii în raport cu factorii destabilizatori și limitativi.

Planurile de amenajament prezintă așa cum arată și numele, planurile necesare gospodăririi pădurilor. Aceste planuri sunt întocmite pentru 10 ani (perioada de valabilitate a amenajamentului).

Planurile se referă la recoltarea masei lemnoase, la lucrările de conducere și îngrijire a arboretelor, la lucrările de împădurire și îngrijire a culturilor și la lucrările de conservare.

Evidențele de amenajament conțin date statistice necesare atât procesului de decizie în stabilirea soluțiilor tehnice cât și elementele de caracterizare a arboretelor necesare la stabilirea unor intervenții sau unor tehnologii.

Cel mai important element al acestei părți îl reprezintă **Descrierea parcelară**. Aceasta prezintă descrierea fiecărui arboret (unitate amenajistică sau subparcelă), prin prezentarea datelor staționale (formă de relief, pantă altitudine, expoziție, tipuri de sol, tipuri de stațiune, ș.a.), a elementelor care

caracterizează arborii (vârstă, diametru, înălțime, elagaj, calitate, ș.a.) pentru speciile stabilite ca elemente de arboret, precum și elementele care caracterizează arboretele în ansamblul lor (tipuri de pădure, caracterul actual al tipului de pădure, vârsta medie și consistența, respectiv gradul de acoperire al solului). Tot în această descriere sunt trecute și lucrările care urmează a fi efectuate în următorii 10 ani precum și lucrările care s-au făcut în deceniul trecut.

Cu titlu informativ, se face precizarea că pe raza Unității de Producție I Balș, județul Olt, în suprafața suprapusă peste ariile naturale protejate de interes comunitar au fost constituite, descrise și analizate un număr de 37 unități amenajistice (u.a.).

Pe lângă descrierea parcelară mai există numeroase alte evidențe, în principal referitoare la structura fondului forestier sub toate aspectele.

Aplicarea amenajamentului conține alte evidențe, care revin în sarcina ocolului silvic, privind aplicarea anuală a prevederilor amenajamentului, a dinamicii procesului de regenerare naturală, a aplicării legilor proprietății și a tuturor lucrărilor executate anual și decenal.

În concluzie, se poate aprecia că amenajamentul este o lucrare științifică amplă cu aplicabilitate imediată.

A.1.4. Relația amenajamentului silvic cu alte planuri și programe relevante.

Amenajamentul silvic pentru fondul forestier inclus în aria naturală protejată de interes comunitar se constituie ca parte integrantă a Planului de Management a Sitului de interes comunitar ROSCI 0128 Nordul Gorjului de Est, însușiindu-și scopul de a proteja și conserva ansamblurile peisagistice în care interacțiunea activităților umane cu natura, de-a lungul timpului, a creat o zonă distinctă, cu valoare semnificativă peisagistică și culturală, deseori de o mare diversitate biologică, cu menținerea capitalului natural la un nivel optim de funcționare, cât mai apropiat posibil de regimul inițial de funcționare.

Lucrarea elaborată nu influențează negativ studiile și proiectele elaborate anterior, dimpotrivă, chiar le completează, prin valorificarea eficientă a resurselor, în condițiile dezvoltării durabile.

Zona studiată se situează în afara intravilanului și are folosință forestieră.

A.1.5. Scopul și obiectivele planului.

Scopul principal al amenajamentului silvic este reprezentat de gestionarea durabilă a pădurii.

Obiectivele social economice și ecologice ale pădurii reflectă cerințele societății față de produsele și serviciile oferite de natură.

Obiectivele social-economice și ecologice avute în vedere la elaborarea amenajamentului sunt prezentate în tabelul următor.

Tabelul A.1.5.1.

Grupa de obiective și servicii	Denumirea obiectivului
1	2
Protecție a terenurilor și a solurilor (categoria funcțională I.2A)	Terenurile cu pante mai mari de 35 grade și cele vulnerabile la eroziuni și alunecări (T II).
Protecție a golurilor alpine (categoria funcțională I.2C)	Arboretele din jurul golului alpin (T II).
Ocotirea genofondului și ecofondului forestier (categoria funcțională I.5Q)	Pădurile cuprinse în situl „Natura 2000” – „ROSAC 0128 – Nordul Gorjului de Est” (T.IV).
Valorificarea produselor accesorii.	Vânătoarea, valorificarea fructelor de pădure, ciupercilor comestibile, plantelor medicinale.

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul fondului forestier proprietate privată
aparținând Obștei Stânișoara din Față,
Unitatea de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj

- Realizarea acestor obiective se obține prin următoarele lucrări silvice:
- conservarea unor arborete cu un potențial genetic deosebit, în sistemul rezervațiilor de semințe forestiere și al resurselor genetice forestiere;
 - conducerea arboretelor la vârste înaintate, urmărindu-se regenerarea lor din sămânță;
 - realizarea unor lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor prin care să se mențină și îmbunătățească starea de sănătate, stabilitate și biodiversitate naturală;
 - promovarea compozițiilor de regenerare apropiate de cele ale tipului natural fundamental de pădure, iar în cazul regenerărilor artificiale folosirea materialului seminologic de proveniență locală;
 - planificarea tăierilor de regenerare în speciiritual continuității recoltelor pe durate de 80-100 ani astfel încât să rezulte un mozaic de habitate naturale aflate în diverse stadii de dezvoltare, lucru benefic pentru menținerea și dezvoltarea populațiilor de animale de talie medie și mare;
 - luarea măsurilor pentru prevenirea incendiilor;
 - tinerea sub control a efectivelor populațiilor de insecte care pot produce atacuri și protejarea dușmanilor naturali ai acestora;
 - gospodărirea rațională a speciilor care fac obiectul activității de vânătoare, asigurându-se hrana complementară și suplimentarea atunci când este necesar, menținându-se efectivele și proporția dintre sexe la nivelul optim, asigurându-se starea de sănătate și evitându-se producerea unor epizootii, respectând-se cu strictețe perioadele de prohibiție și evitându-se executarea unor lucrări deranjante în perioada de împerechere;
 - recoltarea rațională și ecologică a ciupercilor și fructelor de pădure comestibile și a plantelor medicinale;
 - aplicarea regimului de conservare special pe suprafețe importante din fondul forestier unde arborii sunt menținuți până la vârste apropiate de limita fiziologică.

Corespunzător obiectivelor social-economice și ecologice, pentru pădurile din proprietatea Obștei Stânișoara din Față, județul Gorj s-au stabilit funcțiile prioritare prezentate în tabelul următor:

Tabelul A.1.5.2.

Grupa funcțională Cod/Denumire	Subgrupa funcțională Cod/Denumire	Categoria funcțională		Suprafața	
		Cod	Denumirea	Ha	%
1.	2.	3.	4.	5.	6.
I - Păduri cu funcții speciale de protecție	I.2. Păduri cu funcții de protecție a terenurilor și a solurilor	I.2.A	Arboretele situate pe stâncării, pe grohotișuri și pe terenuri cu eroziune în adâncime și pe terenuri cu înclinarea mai mare de 30 de grade pe substrate de fliș (facies marnos, marno-argilos și argilos), nisipuri, pietrișuri și loess, precum și cele situate pe terenuri cu înclinare mai mare de 35 de grade, pe alte substrate litologice (T.II)	38,56	31
		I.2.C	Arboretele/benzile de pădure din jurul golurilor alpine (T.II)	16,48	9
		I.5.Q	Arboretele din păduri/ecosisteme de pădure cu valoare protectivă pentru habitate de interes comunitar și specii de interes deosebit incluse în arii speciale de conservare/situri de importanță comunitară în scopul conservării habitatelor (din rețeaua ecologică Natura 2000 -SCI) (T.IV)	52,16	49
Total grupa I				107,20	100

A.1.6. Informații privind intervențiile și activitățile amenajamentului silvic și eșalonarea perioadei de implementare a planului

În cazul amenajamentelor silvice implementarea coincide cu perioada de aplicabilitate, care în cazul U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj este de 10 ani.

Intervențiile și activitățile implementate printr-un amenajament silvic se referă la măsurile de gospodărire (lucrări silvotehnice) stabilite la nivel de arboret.

Sinteza intervențiilor care presupun recoltare de arbori este prezentată în tabelul următor:

Etapa	Tip de intervenție	Componenta	Localizare	Distanța față de cea mai apropiată ANPIC	Alte informații suplimentare
Implementare	Lucrări silvotehnice	<u>Tăieri de regenerare:</u> <i>Tratamentul tăierilor succesive</i>	În u.a. din cadrul U.P. I Stânișoara din Față: 55 B	19,82 ha se suprapun cu ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est	-
		<u>Lucrări de îngrijire:</u> <i>Rărituri</i>	În u.a. din cadrul U.P. I Stânișoara din Față: 54 D, 55 C, 55 D	5,61 ha se suprapun cu ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est	
		<i>Lucrări speciale de conservare</i>	În u.a. din cadrul U.P. I Stânișoara din Față: 53 B, 54 A, 54 B, 54 C, 55 A, 55 F	51,03 ha se suprapun cu ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est	
		<i>Tăieri de igienă</i>	În u.a. din cadrul U.P. I Stânișoara din Față: 53 A, 53 C, 53 D, 54 E, 55 E	23,57 ha se suprapun cu ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est	

Pentru Unitatea de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj au fost elaborate planuri decenale, cuprinzând arboretele din care urmează să fie recoltată posibilitatea anuală de masă lemnoasă.

La nivelul U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, situația se prezintă astfel:

- prin planul decenal de produse principale (masă lemnoasă rezultată în urma aplicării tratamentelor de regenerare) se va extrage o posibilitate de 270 m³/an;

- prin planul decenal de produse secundare (masă lemnoasă rezultată în urma aplicării lucrărilor de îngrijire - rărituri) se va extrage o posibilitate de 17 m³/an (17 m³/an din rărituri), prin parcurgerea unei suprafețe de 0,56 ha/an (0,56 ha/an cu rărituri);

- prin tăieri de igienă se va extrage un volum de masă lemnoasă de 17 m³/an, prin parcurgerea unei suprafețe de 23,57 ha/an;

- prin tăieri de conservare se va extrage un volum de masă lemnoasă de 272 m³/an, prin parcurgerea unei suprafețe de 5,10 ha/an.

Limitele fondului forestier proprietate privată aparținând Obștei Stânișoara din Față aflat sub contract de prestări cu O.S. Polovragi – D.S. Gorj, conform contractului de prestări servicii silvice nr. 363 din 13.04.2020, care se suprapun peste aria naturală protejată de interes comunitar **ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est**, pentru care se solicită aviz din partea A.P.M. Gorj, sunt prezentate în tabelul următor:

Tabelul A.1.6.1.

U.P.	Suprafața (ha)		
	Totală	Inclusă în arii protejate	din care suprapusă peste aria natural protejată: ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est
1	2	3	4
I	107,20	107,20	107,20
TOTAL	107,20	107,20	107,20

Suprafața ce aparține Obștei Stânișoara din Față, județul Gorj este inclusă integral în aria naturală protejată ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est.

Această suprafață a fost studiată în scopul evaluării biodiversității.

A.1.6.1. Masa lemnoasă de extras prin tăieri de produse principale.

Produsele principale sunt cele care rezultă în urma efectuării tăierilor de regenerare efectuate în arboretele care au atins vârsta exploatabilității, potrivit tratamentelor silvice aplicate. Tratamentele fixate reprezintă principalele căi prin care arboretele pot fi dirijate spre structura optimă. Acestea sunt considerate ca un ansamblu de măsuri silvotehnice de regenerare, conducere, protecție și de exploatare, indicate a se aplica în sistem integrat de-a lungul existenței arboretelor în scopul creării celor mai bune condiții ecologice și structurale pentru ca pădurile să-și poată îndeplini funcțiile atribuite cu maximum de randament și eficiență.

Tratamentul cel mai indicat de aplicat într-o pădure va fi acela care permite recoltarea produselor principale cu cele mai reduse cheltuieli și pierderi, dar care reușește în același timp să asigure îndeplinirea integrală a obiectivelor de gospodărire și mai ales regenerarea mai valoroasă și mai ieftină prin care să se realizeze cât mai sigur structura țel fixată pentru fiecare arboret și ansamblu de arborete. La alegerea tratamentului aplicabil la o pădure se va ține seama de o serie de criterii și recomandări dintre care:

- alegerea tratamentului se face pe baza analizei particularităților ecologice, a stării arboretelor respective, a funcțiilor social-economice ale acestora, a accesibilității lor actuale și de perspectivă, precum și în raport de condițiile tehnice și economice existente, prioritar fiind tratamentul cel mai intensiv;

- se va da prioritate regenerării naturale care va conduce la realizarea cu cheltuieli mai reduse a unor arborete capabile să conserve diversitatea genetică locală, care sunt mai bine adaptate ecologic și deci mai valoroase;

- promovarea de câte ori este posibil ecologic și justificat economic a arboretelor amestecate, divers structurate și valoroase;

- se vor promova tratamentele prin care se evită întreruperea bruscă a funcțiilor ecoprotective pe care trebuie să le exercite pădurea respectivă, evitând astfel declanșarea unor fenomene torențiale, a eroziunii, a alunecărilor de teren, a fenomenului de înmlăștinare etc.;

- tratamentul crângului simplu prevăzut expres în codul silvic (Legea 46/2008) – salcâm, salcie, plop și se va aplica pe suprafețe mici (maxim 3 ha);

- în cazul pădurilor cu rol de protecție deosebit la alegerea tratamentelor, se acordă prioritate considerentelor de ordin cultural care conduc tot mai categoric la adoptarea tratamentelor intensive bazate pe regenerarea sub masiv și cu perioadă lungă de regenerare. În pădurile cu rol de protecție se pot adopta și la alte tipuri de intervenții, respectiv, lucrări speciale de conservare;

- trecerea de la o generație la alta este necesar să se facă fără întreruperi pentru a nu reduce din capacitatea bioecologică de regenerare a pădurii respective și a nu se întrerupe nici chiar pentru perioade mai scurte de timp rolul său protector sau estetic;

- în pădurile situate în condiții extreme (păduri de pe terenuri degradate, cu pante mai mari de 35 grade etc.) se va acorda prioritate asigurării continuității pădurii, renunțându-se chiar la aplicarea tratamentelor. În acestea se vor executa după caz, lucrări speciale de conservare.

Caracteristicile principale ale tratamentelor propuse a se executa sunt:

Tatamentul tăierilor succesive: Acest tip de tratament face parte din grupa tratamentelor la care regenerarea se face sub masiv, prin tăieri repetate. Numărul tăierilor, intensitatea lor și intervalul de timp la care se succed depind de condițiile necesare a fi create pentru instalarea și dezvoltarea semințișului, precum și de necesitatea menținerii acoperirii solului până când noua generație poate prelua, în cât mai bune condiții, funcțiile exercitate de vechiul arboret.

La prima intervenție, denumită tăiere de însămânțare, care se execută în arborete cu consistență plină sau aproape plină, se urmărește crearea condițiilor de instalare a semințișului și de dezvoltare a acestuia în primii ani după instalare.

Prin **tăiere de însămânțare**, consistența arboretului se reduce, cât mai uniform, până la 0,6-0,7 funcție de teperamentul speciilor de regenerat și condițiile staționale. În cazul existenței unor semințișuri utilizabile, la tăierea de însămânțare se va reduce mai mult consistența în porțiunile regenerare, pentru a se crea condiții cât mai bune de dezvoltare a semințișurilor respective.

Pâlcurile de tineret bine conformate, care s-au instalat în anumite goluri sau porțiuni mai rărite din arboret, se vor menține, pentru a fi integrate în noul arboret.

Prin **tăierile de dezvoltare (punere în lumină)**, se reduce treptat consistența arboretului până la 0,2-0,4, creându-se condiții de dezvoltare, în continuare, a semințișului. Intensitatea tăierii depinde de necesitățile de lumină și adăpost ale semințișului instalat și de asigurarea protecției împotriva secetei, insolăției, înghețului, dezvoltării păturii vii, etc.

Tăierea de dezvoltare se execută în raport cu starea și stadiul regenerării în urma tăierilor de însămânțare, care pot fi variate în diferitele porțiuni ale arboretului parcurs.

La alegerea exemplarelor de extras prin tăierile de dezvoltare se vor avea în vedere cu precădere arborii cu trunchiuri sau coroane mari, rămași de la tăierile anterioare, care fie că umbresc prea mult semințișul, fie că, exploatați cu întârziere, ar aduce prejudicii mari regenerării.

Tăierea definitivă, prin care se îndepărtează în întregime vechiul arboret, se execută în momentul în care regenerarea este asigurată în proporție de 70% din suprafață, iar semințișul, devenit independent din punct de vedere biologic și funcțional, atinge și în ultimele porțiuni regenerare, înălțimi de 30 – 80 cm. Orice întârziere, în ceea ce privește înlăturarea completă a adăpostului matern, poate fi dăunătoare regenerării, deoarece pe lângă faptul că acoperirea prelungită împiedică dezvoltarea normală a semințișurilor respective, mare parte din acestea – când sunt prea dezvoltate – sunt distruse cu ocazia ultimelor lucrări de exploatare.

Lucrările de împădurire se execută imediat după exploatarea și curățirea parchetelor, luându-se măsurile necesare pentru prevenirea și constituirea stării de masiv în parchetul următor.

Tabelul A.1.6.1.1.

Trata- mentul	Suprafața parcursă ha		Volum de extras - m ³ -		Posibilitatea pe specii m ³ /an
	Totală	Anuală	Total	Anual	MO
1	2	3	4	5	6
Tăieri succesive	19,82	1,98	2701	270	270
TOTAL	19,82	1,98	2701	270	270

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul fondului forestier proprietate privată
aparținând Obștei Stânișoara din Față,
Unitatea de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj

Tabelul A.1.6.1.2.

UP/TIP/SUP	Specificari	P L A N D E C E N A L						P O S I B I L I T A T E		
		Suprafața Ha	%	Acți al Mc	nx CR Mc	Total Mc	%	Suprafața Ha	Volum Mc	%
UP	A. Specii									
	MO	19.82	100	10743	380	11123	100	19.82	2701	100
	B. Tratamente									
	Taieri succesive									
	MO	19.82	100	10743	380	11123	100	19.82	2701	100
	Total	19.82	100	10743	380	11123	100	19.82	2701	100
	C. Gr. functionale									
Gr.1	19.82	100	10743	380	11123	100	19.82	2701	100	
TOTAL	19.82	100	10743	380	11123	100	19.82	2701	100	
Codru	A. Specii									
	MO	19.82	100	10743	380	11123	100	19.82	2701	100
	B. Tratamente									
	Taieri succesive									
	MO	19.82	100	10743	380	11123	100	19.82	2701	100
	Total	19.82	100	10743	380	11123	100	19.82	2701	100
	C. Gr. functionale									
Gr.1	19.82	100	10743	380	11123	100	19.82	2701	100	
TOTAL	19.82	100	10743	380	11123	100	19.82	2701	100	
SUP:A	A. Specii									
	MO	19.82	100	10743	380	11123	100	19.82	2701	100
	B. Tratamente									
	Taieri succesive									
	MO	19.82	100	10743	380	11123	100	19.82	2701	100
	Total	19.82	100	10743	380	11123	100	19.82	2701	100
	C. Gr. functionale									
Gr.1	19.82	100	10743	380	11123	100	19.82	2701	100	
TOTAL	19.82	100	10743	380	11123	100	19.82	2701	100	

Din arboretele încadrate în suprafața periodică în rând urmează să se recolteze posibilitatea de produse principale pentru următorii 10 ani. Arboretele din care se va recolta posibilitatea de produse principale s-au inclus în planurile decenale de recoltare în ordinea lor curentă, în funcție de urgențele de regenerare și de principalele caracteristici ale arboretelor. În aceste planuri sunt prevăzute pentru fiecare arboret: tratamentul adoptat, numărul de intervenții, precum și intensitatea acestora, stabilită în funcție de condițiile de regenerare, tratamentul adoptat și tipul de structură urmărit.

Pentru recoltarea masei lemnoase s-a prevăzut următorul tratament:

- tăieri succesive (în margine de masiv), în u.a.: 55 B (19,82 ha).

Perioada de regenerare este de 10 și 20 ani (în arboretele cu regenerare sub masiv), timp în care se vor executa trei intervenții. Pentru arboretele parcurse anterior cu tăieri progresive, perioada și numărul de intervenții au fost reduse corespunzător;

În mod deosebit, prin aplicarea tratamentelor se va evita dezgolirea solului și se vor urmări asigurarea permanenței pădurii și exercitarea funcțiilor atribuite acesteia. Prin urmare, punerea în valoare se va face după efectuarea unui studiu complet, în teren, al dinamicii procesului de regenerare naturală, în funcție de care se amplasează punctele de regenerare.

În ceea ce privește intensitatea intervențiilor tăierilor progresive, se fac următoarele precizări:

- în arboretele parcurse anterior cu tăieri de regenerare și având consistența 0,4 sau mai mică, se va aplica în acest deceniu ultima tăiere indiferent de proporția semințișului existent;

- în arboretele cu consistența 0,5-0,6 se vor efectua una sau doua intervenții în acest deceniu, urmând ca tăierea definitivă să se execute în momentul asigurării regenerării naturale pe 70-80% din suprafață;

- în arboretele cu consistența 0,7 și mai mare, în acest deceniu să se intervină cu una sau doua intervenții, urmând ca tăierea definitivă să se execute în deceniul următor.

La eșalonarea tăierilor, pe durata deceniului de aplicare a amenajamentului, se vor avea în vedere următoarele:

- să se regenereze, în primă urgență, arboretele degradate pentru care orice întârziere are ca efect declasarea lemnului și înrăutățirea condițiilor staționale;

- se va urmări punerea în lumină a semințișurilor utilizabile;

- se va analiza solul în anii de fructificație, cu prioritate în arboretele cu condiții dificile de regenerare;

- evitarea rănirii semințișului și a arborilor rămași pe picior;

- menținerea structurii solului și a proprietăților acestuia.

Organizarea postațelor și scosul materialului lemnos se vor face în raport cu condițiile de relief, pe baza proceselor tehnologice care să respecte normele privind stabilirea termenelor, modalităților și perioadelor de exploatare a masei lemnoase, cuprinse în legislația în vigoare.

A.1.6.2. Volumul de recoltat și suprafața de parcurs cu lucrări de îngrijire

Lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor au ca scop realizarea sau favorizarea unor structuri optime a arboretelor sub raport ecologic și genetic, în conformitate cu legile de structurare și funcționare a ecosistemelor forestiere, în vederea creșterii eficacității funcționale multiple a pădurilor, atât în ceea ce privește efectele de protecție cât și producția lemnoasă și nelemnoasă.

Ele acționează asupra pădurii în următoarele direcții principale:

- ameliorează permanent compoziția și structura genetică a populațiilor, calitatea arboretului, starea fitosanitară a pădurii;

- reduc convenabil consistența, astfel încât speciațiile de nutriție dintre arborii valoroși să crească treptat oferind astfel condiții optime pentru creșterea arborilor în grosime și înălțime;

- ameliorează treptat mediul pădurii conducând la intensificarea funcțiilor productive și protectoare a acesteia;

- reglează raporturile inter și intraspecifice la nivelul arboretului și între diferitele etaje de vegetație ale pădurii;

- permit recoltarea unei cantități de masă lemnoasă ce se valorifică sub formă de produse secundare, etc.

În cadrul U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, lucrările de îngrijire se diferențiază în funcție de structura pădurii, de stadiul de dezvoltare, de obiectivele urmărite prin aplicare în: rărituri și tăieri de igienă.

Produsele secundare sunt cele ce rezultă în urma efectuării lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor (curățiri și rărituri).

Lucrările de îngrijire a arboretelor la nivel de unitate amenajistică, pot fi urmărite în „Planul lucrărilor de îngrijire a arboretelor”.

În deceniul actual, urmează a se executa anual lucrările prezentate în tabelul următor:

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul fondului forestier proprietate privată
aparținând Obștei Stânișoara din Față,
Unitatea de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj

Tabelul A.1.6.2.1.

Specifi- cări	Tipul func- țional	Suprafața -ha-		Volum -m ³ -		Posibilitatea anuală pe specii - m ³ -
		Totală	Anuală	Total	Anual	MO
1	2	3	4	5	6	7
Rărituri	II	-	-	-	-	-
	IV	5,61	0,56	172	17	17
	Total	5,61	0,56	172	17	17
Produse secun- dare	II	-	-	-	-	-
	IV	5,61	0,56	172	17	17
	Total	5,61	0,56	172	17	17
Tăieri de igienă	II	4,01	4,01	24	2	2
	IV	19,56	19,56	147	15	15
	Total	23,57	23,57	171	17	17

Fiecare unitate amenajistică a fost analizată din perspectiva celor 10 ani de aplicabilitate a amenajamentului, stabilindu-se, după caz, atât numărul de intervenții cât și natura lor.

Răriturile se vor efectua în stadiul de dezvoltare de păriș, codrișor, promovându-se speciile valoroase și exemplarele dominante. Concomitent cu aceste lucrări se vor extrage și eventualii preexistenți, fără însă a se crea goluri în arboret. O atenție deosebită se va acorda arboretelor provenite din lăstari, cu mai multe exemplare la cioată.

Anual se va extrage un volum de 17 m³ de pe o suprafață de 0,56 ha.

Intensitatea cu care se vor executa aceste lucrări rămâne în atenția organului executor, evitându-se reducerea consistenței.

Tăierile de igienă se vor executa ori de câte ori este nevoie, în toate arboretelor care le necesită aceste lucrări. Ele se vor executa anual pe 23,57 ha, volumul estimându-se la 17 m³/an.

La aplicarea tăierilor de îngrijire și conducere a arboretelor se vor respecta „Normele tehnice pentru îngrijirea și conducerea arboretelor”, în vigoare.

În legătură cu aplicarea lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor prevăzute în amenajament se fac următoarele precizări:

- planurile lucrărilor de îngrijire cuprind arborete care la data descrierii parcelare îndeplinesc condițiile de a fi parcurse cu astfel de lucrări (consistențe, diametre, etc.) și cele care, în cursul deceniului, se estimează că vor îndeplini aceste condiții. Dacă în perioada următoare, unele arborete care nu au fost incluse în planuri, vor avea o dezvoltare prin care se va ajunge la un stadiu la care se va impune executarea unei lucrări de îngrijire, ocolul silvic va trece la efectuarea acesteia;

- în situația în care arboretelor nu sunt omogene, lucrările de îngrijire vor fi efectuate pe porțiunile care necesită intervenții;

- suprafețele de parcurs cu lucrări de îngrijire a arboretelor și volumele de extras corespunzătoare acestora, planificate prin amenajament au un caracter orientativ;

- organul de execuție va analiza situația concretă a fiecărui arboret și în raport de această analiză va stabili suprafața de parcurs și volumul de extras anual;

- la executarea lucrărilor de îngrijire a arboretelor, o atenție deosebită se va acorda arboretelor din prima clasă de vârstă, respectiv curățirilor, de executarea lor depinzând stabilitatea și eficacitatea funcțională a viitoarelor păduri. Aceste lucrări se vor executa indiferent de eficiența economică de moment;

- cu tăieri de igienă se vor parcurge eşalonat și periodic toate pădurile după necesitățile impuse de starea arboretelor, indiferent dacă au fost sau nu parcurse în anul anterior cu lucrări de îngrijire normale (curățiri și rărituri).

A.1.6.3. Masa lemnoasă de extras prin lucrări de conservare

În cadrul U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, arboretele care sunt încadrate în tipul II de categorii funcționale reprezintă o suprafață de 55,04 ha, și se regăsesc în cadrul următoarei subunități de gospodărire:

- S.U.P. „M” – păduri supuse regimului de conservare deosebită – 55,04 ha.

În S.U.P. „M” – păduri supuse regimului de conservare, au fost incluse arboretele cărora li s-au atribuit categoriile funcționale: 1.2A și 1.2C.

Gruparea arboretelor în aceste categorii funcționale s-a făcut în funcție de rolul prioritar atribuit fiecărui arboret.

Având în vedere rolul polifuncțional al arboretelor și faptul că sunt supuse regimului de conservare deosebită, măsurile de gospodărire prezintă două aspecte distincte și anume:

- măsuri de gospodărire de ordin general, care urmăresc conservarea pădurilor, adică menținerea lor într-o stare sanitară bună prin executarea lucrărilor de îngrijire (degajări, curățiri, rărituri, tăieri de igienă) și a lucrărilor speciale de conservare în cazul arboretelor mature cu semințis utilizabil;

- măsuri de gospodărire specifice funcțiilor atribuite și speciilor componente urmărindu-se realizarea cu precădere a funcțiilor prioritare care garantează și realizarea funcțiilor secundare.

Practic cele două categorii de măsuri de gospodărire a pădurilor nu s-au separat, ele constituind un complex de măsuri care trebuie aplicate corect, la timp și cu continuitate.

În vederea realizării funcțiilor atribuite arboretelor li se vor aplica măsuri de gospodărire diferențiate, urmărindu-se optimizarea structurii sub aspectul compoziției, distribuției pe verticală și desimii arborilor la hectar.

Lucrările speciale de conservare reprezintă un ansamblu de lucrări prin care se urmărește menținerea și îmbunătățirea stării fitosanitare a arboretelor, asigurarea permanenței pădurii și îmbunătățirea continuă a exercitării de către acestea a funcțiilor de protecție ce le-au fost atribuite, prin:

- efectuarea lucrărilor de igienizare;
- extragerea arborilor de calitate scăzută;
- promovarea nucleelor de regenerare naturală din speciile valoroase existente, prin efectuarea de extracții de intensitate redusă, strict necesare menținerii și dezvoltării semințisurilor respective;
- provocarea drajonării în arboretele de salcâm prin tăierea rădăcinilor în jurul cioatelor;
- înlăturarea lăstarilor ce copleșesc drajonii în arboretele de salcâm;
- împădurirea golurilor existente, folosind specii și tehnologii corespunzătoare stațiunii și telurilor de gospodărire urmărite;
- introducerea speciilor de ajutor și amestec corespunzătoare tipului natural fundamental de pădure;
- combaterea bolilor și dăunătorilor și normalizarea efectivelor de vânat.

Pentru îndeplinirea optimă a funcțiilor de protecție în deceniul următor, arboretelor din tipul II de categorii funcționale li se vor aplica, după caz, următoarele lucrări speciale de conservare:

- lucrări de igienă;
- combaterea bolilor și dăunătorilor și normalizarea efectivelor de vânat.

Arboretele incluse în subunitatea de tip „M”- arborete supuse regimului de conservare deosebită în suprafață de 55,04 ha, au fost propuse a fi parcurse, în deceniul de aplicabilitate al amenajamentului, cu tăieri de conservare (u.a. 53 B, 54 A, 54 B, 54 C, 55 A, 55 F) pe o suprafață de 51,03 ha urmând a fi recoltați 2719 mc și cu tăieri de igienă (u.a. 55 E) pe o suprafață de 4,01 ha urmând a fi recoltați 24 mc. Lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor sunt tratate la nivel de unitate de producție, cu mențiunea că pentru aceste arborete se va urmări realizarea compoziției și structurii pe verticală corespunzătoare funcțiilor atribuite.

În arboretele mature se vor executa tăieri de igienă și lucrări speciale de conservare. Aceste lucrări au scopul de a păstra nealterată sau de a ameliora starea fitosanitară a arboretelor, de a asigura continuitatea și îmbunătățirea funcțiilor de protecție și a potențialului silvoproductiv.

La efectuarea lucrărilor speciale de conservare se vor avea în vedere următoarele:

- pe stațiunile extreme (abrupturi, grohotișuri) vegetația existentă va fi tratată în regim natural;
- la arboretele de cvercinee și șleauri:
 - extracțiile vor avea intensități reduse, strict necesare dezvoltării semințișurilor naturale existente;
 - menținerea și realizarea densității optime a arborilor la hectar;
 - executarea complexului de lucrări (îngrijirea semințișurilor, împădurirea golurilor);
- la arboretele total derivate:
 - tăierile de conservare se vor aplica sub forma unor tăieri de substituie, aplicate sub forma unor benzi, din amonte în aval, din partea îndepărtată spre drum;
 - alăturarea unei noi benzi se va face după ce s-a regenerat banda anterioară;
 - împăduririle se vor efectua cu specii de bază (MO).

A.1.6.4. Măsuri care se pot lua în caz de calamități, pentru evitarea reluării procedurii, în caz de modificare a amenajamentului.

Pe parcursul aplicării prevederilor amenajamentului, arboretele pot fi afectate, în diferite grade de intensitate, de factori destabilizatori biotici și abiotici: incendii, doborâturi de vânt, rupturi de zăpadă, inundații, secetă, atacuri de dăunători, uscure anormală etc.

În vederea gospodăririi durabile a fondului forestier este necesară extragerea materialului lemnos și valorificarea acestuia. Recoltarea materialului lemnos se va realiza cu respectarea prevederilor legislației silvice în vigoare și va consta în:

- extragerea integrală a materialului lemnos - în arboretele afectate integral de factori biotici și abiotici și în cele care, prin extragerea arborilor afectați, se determină încadrarea arboretelor în urgența I de regenerare;

- extragerea arborilor afectați - în arboretele afectate parțial de factori biotici și abiotici.

Volumul rezultat se va încadra ca:

- produse accidentale I - volumul provenit din arboretele afectate integral de factori biotici și abiotici precum și cel din arboretele cu vârste de peste 60 ani;

- produse accidentale II - volumul provenit din arboretele cu vârste sub 60 de ani, afectate parțial de factori biotici și abiotici.

Masa lemnoasă care se recoltează ca produse accidentale I se precomptează ca produse principale, numai dacă acesta provine din subunități de gospodărire pentru care se reglementează procesul de producție, celelalte produse accidentale I, precum și produsele accidentale II, nu se precomptează.

În condițiile în care quantumul volumului rezultat se încadrează sub nivelul pentru care legislația stabilește modificarea prevederilor amenajamentului, acesta poate fi recoltat ca produse accidentale, după întocmirea și aprobarea actelor de punere în valoare.

Condițiile actuale pentru care este necesară întocmirea unei documentații de derogare de la prevederile amenajamentului, conform ORD. 3814/06.11.2012 al M.M.P. modificat și completat prin Ordinul Ministrului pentru Ape, Păduri și Piscicultură nr.670/2014, sunt următoarele:

- volumul arborilor afectați însumează peste 20% din volumul arboretului existent la data apariției fenomenului și nu poate fi extras prin lucrările silvotecnice prevăzute prin amenajament.

Excepție fac rășinoasele din afara arealului lor natural care se vor autoriza la exploatare în termen de 15 zile de la data aprobării actului de punere în valoare;

- arborii afectați sunt concentrați pe o suprafață mai mare de 5000 m²;
 - prin extragerea arborilor afectați se determină încadrarea arboretelor în urgența I de regenerare;
 - în arboretele exploatabile neincluse în planurile decenale, din zona de stepă, silvostepă și câmpie forestieră, unde s-a instalat pe cel puțin 30% din suprafață semințis utilizabil în care proporția speciilor de stejari este de cel puțin 50%;
 - este necesară schimbarea soluțiilor de gospodărire și/sau împădurire.
- Documentația de derogare, însoțită de avizul favorabil al conducătorului structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură precum și de actul de administrativ emis de autoritatea teritorială pentru protecția mediului, se va înainta spre aprobarea autorității publice centrale.

A.1.7. Informații despre materiile prime, substanțele sau preparatele chimice utilizate

Singurele substanțe chimice utilizate la implementarea planului sunt combustibilii folosiți de utilajele cu care se realizează recoltarea, colectarea și transportul masei lemnoase. Emisiile în atmosferă de către aceste utilaje de agenți poluanți pot fi considerate ca ne semnificative deoarece utilajele acționează pe intervale scurte la intervale relativ mari de timp. Se poate afirma deci că valoarea concentrațiilor de poluanți atmosferici proveniți din activitățile specifice de gospodărire a pădurilor se încadrează în limitele admise (CMA date de STAS 1257/87).

A.2. Localizarea geografică și administrativă

A.2.1. Localizarea geografică și administrativă a U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj

Geografic, pădurile U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, sunt situate în zona Carpaților Meridionali, grupa Munților Parâng, pe versanții sudici ai acestora, în bazinul hidrografic al râului Olteț.

Teritoriul U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, este situat în bazinul hidrografic al râului Olteț. Afluenții râului Olteț sunt Pârâul Zănoaga și Valea Ungurelu.

Din punct de vedere teritorial-administrativ, pădurile ocolului se află pe teritoriul județului Olt, în raza teritorială a următoarelor unități administrativ-teritoriale:

Tabelul A.2.1.1.

Nr. crt.	Județul	Unitatea teritorial administrativă	Parcele aferente	Suprafața (ha)
0	1	2	3	4
1.	Gorj	Baia de Fier	53÷55	107,20
TOTAL				107,20

Limitele U.P. I Stânișoara din Față pot fi urmarite în anexele acestui studiu.

Din punct de vedere fitoclimatic, arboretele incluse în U.P. I Stânișoara din Față sunt situate în următoarele etaje de vegetație:

- FSa – "Etajul subalpin" – 20,49 ha (19%);
- FM3 – "Etajul montan de molidișuri" – 66,91 ha (62%);
- FM2 – "Etajul montan de amestecuri" – 19,80 ha (19%).

A.2.2. Coordonatele Stereo 70

Coordonatele Stereo 70 ale punctelor reprezentative care delimitează fondul forestier al Unității de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj, sunt prezentate în tabelul următor:

Tabelul A.2.2.1.

U.P.	Punct	Coordonate		Punct	Coordonate	
		Y	X		Y	X
I Stânișoara din Față	Trupul Valea Ungurelu					
	1.(B108)	401359.4068	424840.5642	5.(B24P)	401509.0882	423261.5936
	2.(B109)	402121.9267	424829.3839	6.(B23P)	401446.4073	423309.5298
	3.(B105)	402632.1541	424455.8244	7.(B102)	401511.6264	423996.6446
	4.(B100)	402625.4711	424160.2878	8.(B104)	401785.4402	424266.9534

Amenajamentul U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj include hărți în format electronic, iar coordonatele limitelor fondului forestier sunt prezentate sub format vectorial, cu referință geografică în sistemul național de proiecție Stereo 1970 (Pulkovo_1942_Adj_58).

Poligoanele fondului forestier proprietate privată din U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj redau coordonatele amplasamentului și coordonatele tuturor intervențiilor prevăzute de amenajamentul silvic.

A.2.3. Justificarea necesității planului

Conform Codului silvic (Legea 46/2008 cu modificările și completările ulterioare, art. 19, alin. 1), modul de gestionare a fondului forestier se reglementează prin amenajamente silvice iar întocmirea amenajamentelor silvice este obligatorie pentru proprietăți de fond forestier mai mari de 10 ha (art. 20, alin. 2).

A.3. Modificări fizice ce decurg din plan

Elaborarea studiului de amenajare presupune următoarele etape:

1. Studiul stațiunii și al vegetației forestiere;
2. Definirea stării normale (optimă) a pădurii;
3. Planificarea lucrărilor de conducere a procesului de optimizare a structurii pădurii, astfel încât aceasta să poată îndeplini funcțiile atribuite.

1. Studiul stațiunii și al vegetației forestiere se face în cadrul lucrărilor de teren și al celor de redactare a amenajamentului și are ca scop determinarea și valorificarea informațiilor care contribuie la:

- Cunoașterea condițiilor naturale de vegetație, a caracteristicilor arboretului actual, a potențialului productiv al stațiunii și a capacității de producție și protecție a arboretului;
- Stabilirea măsurilor de gospodărire în acord cu condițiile ecologice și cu cerințele social-ecologice;
- Realizarea controlului prin amenajament privind exercitarea de către pădure în ansamblu și de către fiecare arboret în parte a funcțiilor ce i-au fost atribuite.

Amenajamentul conține studii pentru caracterizarea condițiilor staționale și de vegetație, cuprinzând evidențe cu date statistice, caracterizări, diagnoze precum și măsuri de gospodărire corespunzătoare condițiilor respective.

2. Conducerea pădurii prin amenajament spre starea normală (optimă) presupune:

-Stabilirea funcțiilor pe care trebuie să le îndeplinească pădurile (în funcție de obiectivele ecologice, economice și sociale);

-Stabilirea caracteristicilor fondului de producție normal, respectiv a bazelor de amenajare.

3. Prin planificarea recoltelor se urmăresc doua obiective: recoltarea produselor pădurii și îndrumarea fondului de producție spre starea normală (optima). Acest fapt face ca în procesul de planificare a recoltelor să apară distinct următoarele preocupări:

- stabilirea posibilității;

- întocmirea planului de recoltare.

Ținând cont de etapele întocmirii amenajamentului prezentate anterior precum și de precizările menționate în paragrafele de mai sus se poate concluziona că prin aplicarea amenajamentului se modifică etapizat, pe durata ciclului, structura pădurii spre cea optimă.

Instalațiile de transport existente în raza U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, care deservesc recoltarea, colectarea și transportul masei lemnoase sau alte servicii legate de gospodărirea fondului forestier sunt prezentate în tabelul următor.

Tabelul A.3.1.

Nr. crt	Indicativul drum	Denumirea drumului	Lungimea (km)			Suprafața deservită ha	Volum deservit m ³
			În pădure	În afara pădurii	Totală		
0	1	2	3	4	5	6	7
DRUMURI EXISTENTE							
Drumuri forestiere							
1.	FE001	Valea Ungurelu	-	1,2	1,2	107,20	5763
Total drumuri forestiere			-	1,2	1,2	107,20	5763
TOTAL DRUMURI EXISTENTE			-	1,2	1,2	107,20	5763
TOTAL U.P.			-	1,2	1,2	107,20	5763

Lungimea drumurilor forestiere existente este de 1,2 km.

Densitatea rețelei de transport este de 11,2 m/ha din care: 11,2 m/ha drumuri forestiere.

Distanța medie de colectare este de 420 m. Se face mențiunea că în tabelul de mai sus este specificată numai lungimea care deservește fondul forestier al unității de producție, care reprezintă o parte din lungimea totală a drumurilor publice și a drumurilor forestiere.

În ceea ce privește accesibilitatea fondului forestier, acesta este accesibil în proporție de 100%, pentru o distanță medie de colectare de până la 1200 m.

A.4. Resurse naturale necesare implementării planului

Pentru implementarea prevederilor amenajamentului silvic, cu excepția masei lemnoase care va fi exploatată, vânatului, fructelor de pădure, ciupercilor comestibile și plantelor medicinale, nu se vor utiliza alte resurse naturale.

A.5. Resurse naturale ce vor fi exploatate din cadrul ariilor naturale protejate de interes comunitar pentru a fi utilizate la implementarea planului

Singurele resurse naturale ce vor fi exploatate din cadrul ariilor naturale protejate de interes comunitar sunt:

- masa lemnoasă rezultată în urma tăierilor de regenerare, a lucrărilor de îngrijire (curățiri + rărituri), a tăierilor de conservare și a tăierilor de igienă;

- vânatul, fructele de pădure, ciupercile comestibile și plantele medicinale.

Masa lemnoasă care va fi exploatată din fondul forestier al Unității de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj, ce se suprapune integral peste suprafața siturilor de interes comunitar ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est, pe natură de lucrări este prezentată în tabelul de mai jos.

Suprafața de parcurs și volumul de extras pe natură de lucrări

Tabelul A.5.1.

Specificări	Tip funcț.	Suprafața - ha -		Volum - m ³ -		Posibilitatea anuală pe specii - m ³ -		
		Total	Anual	Total	Anual	MO	FA	BR
Produse principale	IV	19,82	1,98	2701	270	270	-	-
	Total	19,82	1,98	2701	270	270	-	-
Tăieri de conservare	II	51,03	5,10	2719	272	198	58	16
	Total	51,03	5,10	2719	272	198	58	16
Produse secundare	II	-	-	-	-	-	-	-
	IV	5,61	0,56	172	17	17	-	-
	Total	5,61	0,56	172	17	17	-	-
Tăieri de igienă	II	4,01	4,01	24	2	2	-	-
	IV	19,56	19,56	147	15	15	-	-
	Total	23,57	23,57	171	17	17	-	-
Total general	II	55,04	9,11	2743	274	200	58	16
	IV	44,99	22,10	3020	302	302	-	-
	Total	100,03	31,21	5763	576	502	58	16

Situația detaliată a lucrărilor propuse pentru fiecare unitate amenajistică este prezentată în anexa 1.

Resurse naturale care vor fi exploatate din cadrul ariilor naturale protejate de interes comunitar vor fi utilizate atât în cuprinsul ariilor naturale protejate cât și în afara acestora.

A.6. Emisii de poluanți fizici, chimici și biologici generați de intervențiile și activitățile planului. Deșeuri generate de intervențiile și activitățile amenajamentului silvic și modalitatea de gestionare a acestora

După cum s-a mai menționat și în paragrafele anterioare (paragraful A.1.7.) singurele emisii sunt provocate de utilajele de tăiere, recoltare, colectare și transport al materialului lemnos, dar acestea se încadrează în limitele admise (CMA date de STAS 1257/87). De asemenea singurul deșeu generat prin implementarea planului este rumegușul rezultat în procesul de fasonare a materialului lemnos.

Cantitatea rezultată este însă foarte mică putând fi reintegrată în circuitul biologic al naturii fără a produce dezechilibre. Pe lângă rumeguș mai pot apărea și deșeuri menajere și petroliere care însă pot fi colectate corespunzător, eliminând astfel orice sursă de poluare.

Emisii în apă – nu este cazul, deoarece se va evita trecerea mașinilor și utilajelor prin cursurile de apă permanente sau nepermanente.

Emisii în aer – se vor produce ca urmare a folosirii mașinilor și utilajelor la executarea lucrărilor silvotecnice prevăzute de amenajament. Ele se vor încadra în limitele admise prin folosirea unor mașini și utilaje performante, cu inspecțiile tehnice la zi. Conform legislației în vigoare, valorile limită pentru eventualii poluanți relevanți sunt:

- dioxid de sulf:
 - valoarea limită orară pentru sănătatea umană = 350μg/m;
 - valoarea limită pentru protecția ecosistemelor (an calendaristic și iarna) = 20μg/m³;

- dioxid și oxizi de azot:
 - valoarea limită orară pentru sănătatea umană = 200 $\mu\text{g}/\text{m}^3$;
 - valoarea limită pentru protecția ecosistemelor (an calendaristic și iarna) = 30 $\mu\text{g}/\text{m}^3$;
- pulberi în suspensie (PM10):
 - valoarea limită orară pentru sănătatea umană = 50 $\mu\text{g}/\text{m}^3$;
- monoxid de carbon:
 - valoarea limită orară pentru sănătatea umană = 10 mg/m^3 ;
- benzen:
 - valoarea limită orară pentru sănătatea umană = 5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$;
- plumb:
 - valoarea limită orară pentru sănătatea umană = 0,5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$.

Deșeuri

Deșeurile rezultate în perioada de execuție a lucrărilor silvotehnice sunt de natură menajeră, provenind de la muncitori. Acestea vor fi colectate în saci de plastic și vor fi depozitate la sediul ocolului silvic, de unde vor fi predate unităților autorizate pentru valorificare sau eliminare. Evidența deșeurilor se va întocmi la ocolul silvic, respectând prevederile H.G. 856/2002.

De asemenea, în urma procesului de fasonare a materialului lemnos, va rezulta rumeguș.

Cantitatea rezultată este însă foarte mică putând fi reintegrată în circuitul biologic al naturii fără a produce dezechilibre.

A.7. Cerințe legate de utilizarea terenului, necesare pentru execuția planului

Amenajamentul U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, studiază fondul forestier proprietate privată aparținând Obștei Stânișoara din Față, în suprafață de 107,20 ha.

Modul de utilizare a fondului forestier din cadrul U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj este prezentat în tabelul următor.

Tabelul A.7.1.

Nr. crt.	Simbol	Categoria de folosință forestieră	Suprafața – ha -			
			Gr. I	Gr. a II-a	Total	
					ha	%
0	1	2	3	4	5	6
1	P.	Fond forestier – total	107,20	-	107,20	100
1.1	P.D.	Terenuri acoperite cu pădure	107,20	-	107,20	100

A.8. Serviciile suplimentare solicitate de implementarea planului

Nu sunt necesare servicii suplimentare pentru implementarea amenajamentului.

A.9. Durata funcționării planului

Amenajamentul U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2024, având o durată de aplicare de 10 ani până la 31 decembrie 2033. Revizuirea acestuia se va efectua în ultimul an de aplicare adică în 2033.

A.10. Activități care vor fi generate ca rezultat al implementării planului

Principalele activități generate sunt:

- lucrări de recoltare a masei lemnoase;
- lucrări de regenerare a pădurii;

- recoltarea produselor nelemnoase (vânat, fructe de pădure, ciuperci comestibile și plante medicinale și aromatice).

A.11. Descrierea proceselor tehnologice ale planului

Recoltarea și colectarea masei lemnoase din parchete reprezintă o activitate generată de implementarea planului. Ca urmare, pentru reducerea pe cât posibil a efectelor negative a acestei activități asupra pădurii trebuie să se aplice tehnologiile de exploatare prin care să se evite dezgolirea și degradarea solului și care să asigure o stare de sănătate corespunzătoare arboretelor, precum și regenerarea acestora în cele mai bune condiții.

Prin aplicarea celor mai indicate tehnologii de exploatare în cadrul U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj se are în vedere protejarea solului și a arborilor care rămân în arboret.

În vederea asigurării protecției ecologice a pădurilor și a mediului înconjurător tehnologia de exploatare a masei lemnoase va consta în următoarele:

a.) pregătirea unităților amenajistice pentru exploatare

- materializarea (delimitarea) parchetelor cu respectarea normelor în vigoare privind amplasarea și delimitarea acestora;

- nu se vor accepta soluții de colectare cu tractoarele în unitățile amenajistice (u.a.) cu înclinarea mai mare de 23 grade (40%). În aceste u.a. se va permite colectarea doar cu instalații cu cablu sau cu animale de muncă pentru distanțe până la 400 m;

- desimea admisă a căilor amenajate pentru tractarea (incluzând și traseele existente) va fi de maximum 100 m/ha pentru un bazinet sau, pentru instalațiile cu cablu, de 85 m/ha, suprafața ocupată de acestea încadrându-se în 5% din suprafața parchetului (u.a.);

- elementele geometrice limitative admise: instalații cu cablu – lățimea culoarului deschis maxim 6m (între trunchiurile arborilor marginali). Căile de acces pentru tractoare sau alte culoare de acces pentru exploatare: lățimea culoarului maxim 4,7 m, lățimea căii de circulație 2,5 m, declivitatea maximă a căii 5%;

- la joncțiunea cu calea de transport (drum auto) a căilor pentru tractoare sau a liniilor pentru funiculare se vor materializa speciații de lucru, de regulă în afara regenerării și pe cât posibil fără mișcări mari de pământ.

b.) doborârea arborilor

- este obligatorie executarea tapei la diametrul mai mare de 15 cm precum și efectuarea tăierii din partea opusă la 3-5 cm deasupra tapei. Înălțimea acesteia va fi mai mică de 15 cm iar adâncimea de 1/3 până la 1/5 din diametru la rășinoase și 1/2 până la 1/3 la foioase;

- direcția de doborâre spre aval este interzisă, de asemenea este interzisă doborârea spre ochiurile cu semînțș. Este obligatorie folosirea penelor hidraulice sau mecanice la direcționarea căderii;

- arborii doborâți se curăță de crăci la locul de doborâre și se secționează în lungimi maxime de 10 m la foioase și 12 m la rășinoase.

c.) colectarea lemnului

- trunchiurile rezultate din secționare se olăresc înainte de mișcarea lor dacă nu se utilizează scuturi sau conuri metalice sau din material plastic;

- este obligatorie utilizarea rolor de ghidare dacă lemnul se apropie cu cablul tractorului sau funicularului la un unghi mai mare de 10 grade;

- corhănirea normală a pieselor cu volum mai mare de 0,1 m³ este interzisă, la fel și voltatul.

A.12. Caracteristicile proiectelor sau planurilor existente, propuse sau aprobate ce pot genera impact cumulativ cu planul care este în procedura de evaluare și care pot afecta aria naturală protejată de interes comunitar.

Alt amenajament silvic al pădurilor, limitrofe suprafeței U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj este pentru Ocolul Silvic Polovragi.

Suprafețele de fond forestier sunt gospodărite pe baza amenajamentelor silvice.

A.13. Alte informații solicitate de către autoritatea competentă pentru protecția mediului

Nu au fost solicitate alte informații suplimentare față de prevederile ordinului M.M.P. nr. 19/2010.

A.14. Sumarul efectelor generate de implementarea planului

Efectele reprezintă modificări fizice, chimice și biologice ale mediului înconjurător ca urmare a apariției unei cauze (exemple: creșterea nivelului de zgomot, creșterea concentrațiilor de poluanți în aer, apă sau sol, creșterea intensității luminoase, pătrunderea speciilor invazive, alte efecte).

Efectele ce pot fi generate de activitățile implementate prin amenajamentul silvic al U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, sunt enumerate sumar, după cum urmează:

- extragere de arbori, ca urmare a aplicării lucrărilor silvotehnice;
- modificarea calității aerului,
- creșterea nivelului de zgomot,
- creșterea nivelului de poluanți în sol și apă, ca urmare a folosirii utilajelor în procesul de exploatarea forestieră;
- mortalitate accidentală a indivizilor;
- distrugerea nișelor de adăpost, hrănire, reproducere pentru specii.

A.15. Hărți de sinteză a tuturor intervențiilor ce au potențial de a afecta aria naturală protejată de interes comunitar

Harta cu lucrările prevăzute de amenajamentul U.P. este anexată studiului de evaluare adecvată (Anexa 2).

A.16. Efectele generate de intervențiile planului

În cazul unui amenajament silvic, principalul efect generat de lucrările silvotehnice este reprezentat de extragerea de arbori.

În cazul implementării lucrărilor silvotehnice, extragerea arborilor nu reprezintă o îndepărtare a vegetației pentru a instala anumite obiective, ci are scopul de a conduce structura arboretelor.

Extragerea arborilor se realizează prin activități care implică folosirea de utilaje, ce pot conduce și la apariția unor efecte secundare precum: modificarea calității aerului, generarea de zgomote și vibrații, generarea accidentală de poluanți în sol și apă. În cazul unor specii de faună, efectele care ar putea fi generate de implementarea lucrărilor silvotehnice se referă la distrugerea zonelor de adăpost, hrănire, reproducere.

Pentru **emisiile de zgomot** (dB) generate de utilajele folosite în exploatarea forestieră au fost luate în considerare intervale medii, conform datelor din literatura de specialitate și specificații tehnice.

Principalele surse de zgomot în activitățile forestiere de recoltare a materialului lemnos și nivelurile aproximative de zgomot produs, sunt următoarele:

- motofierăstrău: 80-110 dB;
- tractor forestier: 80-100 dB;
- autocamion transport: 90-110 dB.

Modificarea calității aerului apare pe fondul emisiilor generate de utilajele folosite în procesul tehnologic de recoltare de arbori, sub formă de gaze și pulberi. Prin utilizarea de utilaje performante cu inspecțiile tehnice la zi, emisiile se vor încadra în limitele prevăzute de legislație, după cum urmează:

- dioxid de sulf:
 - valoarea limită orară pentru sănătatea umană = 350μg/mc.
 - valoarea limită pentru protecția ecosistemelor (an calendaristic și iarna) = 20μg/mc.
- dioxid și oxizi de azot:
 - valoarea limită orară pentru sănătatea umană = 200μg/mc.
 - valoarea limită pentru protecția ecosistemelor (an calendaristic și iarna) = 30μg/mc.
- pulberi în suspensie PM10:
 - valoarea limită orară pentru sănătatea umană = 50μg/mc.
- monoxid de carbon:
 - valoarea limită orară pentru sănătatea umană = 10 mg/mc.
- benzen:
 - valoarea limită orară pentru sănătatea umană = 5μg/mc.
- plumb:
 - valoarea limită orară pentru sănătatea umană = 0,5μg/mc.

Emisiile de poluanți în apă și sol, pot apărea numai accidental, ca urmare a defecțiunii unor utilaje. Prin respectarea legislației care reglementează procesul de exploatare forestieră, care stabilește condiții de protecție pentru ape și sol, considerăm că nu se va genera un impact semnificativ.

Mortalitatea indivizilor în cazul speciilor de interes comunitar menționate în formularul standard și planul de management al ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est poate fi numai accidentală, în timpul executării unor lucrări silvotehnice.

Distrușgerea nișelor de adăpost, hrănire, reproducere pentru specii, poate apărea punctual, în special ca urmare a recoltării unor arbori.

Cu privire la ultimele două efecte, întrucât amenajamentul silvic are un specific de aplicare particular în care lucrările silviculturale sunt eșalonate în timp și spațiu de-a lungul a 10 ani, pe o suprafață de 107,20 ha, o estimare a cuantificării acestor două efecte nu poate fi realizată în mod obiectiv.

Prin respectarea măsurilor de evitare/prevenire a impactului, stabilite în cadrul studiului și respectarea prevederilor regimului silvic, se va evita apariția unei forme de impact semnificativ.

Extragerea de arbori prin lucrările silvotehnice se poate cuantifica prin volumul de lemn care se poate recolta pe parcursul aplicării amenajamentului silvic. Volumul de recoltat pe tipuri de lucrări a fost detaliat în subcapitolele A 1.6.1., A 1.6.2., A. 1.6.3. și A.5.

Un alt mod de cuantificare a acestui efect poate fi realizată și prin intermediul indicelui mediu de recoltare exprimat în mc/an/ha de recoltat la nivel de unitate amenajistică, în funcție de tipul de lucrare silvotehnică prevăzută. Pentru U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, indicele mediu de recoltare este 5,2 m³/an/ha.

Prin comparație, indicele mediu de creștere curentă este de 4,3 m³/an/ha, astfel se poate observa ca recolta de lemn se realizează peste valoarea medie a creșterii pădurii.

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul fondului forestier proprietate privată
aparținând Obștei Stânișoara din Față,
Unitatea de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj

Sinteza efectelor analizate anterior este prezentată în tabelul următor:

Etapa	Efecte	Tip/ tipuri de intervenție care generează efectul	Modalitatea de cuantificare	Cuantificarea efectelor	Distanța/Aria până la care se resimt efectele	ANPIC potențial afectate	Alte informații suplimentare		
Imple- mentare	Creșterea nivelului de zgomot și vibrații	Tăieri de regenerare (tratamentul tăierilor succesive) Lucrări speciale de conservare Lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor	Valori generate de utilajele forestiere (dB)	În raport cu durata de timp necesară recoltării volumului de lemn stabilit prin lucrări silvotehnice	În interiorul unităților amenajistice	ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est	-		
	Modificarea calității aerului		Emisii generate de utilajele forestiere ($\mu\text{g}/\text{m}^3$)				-		
	Emisii de poluanți în apă și sol		Poate apărea numai accidental				Poate apărea numai accidental	Poate apărea numai accidental	-
	Mortalitatea indivizilor		Poate apărea cu caracter izolat				Poate apărea cu caracter izolat	Poate apărea cu caracter izolat	-
	Distrușterea nișelor ecologice		Prin intermediu indicelui mediu de recoltare				Indicele mediu de recoltare pentru U.P. I Stânișoara din Față este de 5,2 mc/an/ha.	În unitățile amenajistice unde se aplică lucrările silvotehnice,	-
	Extragere arbori								

A.17. Prezența pădurilor virgine sau cvasivirgine și a unor zone de pădure cu regim special de protecție/conservare

În cadrul Unității de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj nu au fost identificate arborete virgine sau cvasivirgine și zone de pădure cu regim special de protecție/conservare.

A.18. Structura și repartitia pe clase de vârstă a arboretelor din zona ariilor naturale protejate

SUP	Gr.Gr. fct. spe	Supr. ha	Clase de varsta (ha)							Clase de productie (ha)					
			I	II	III	IV	V	VI	VII	I	II	III	IV	V	
A	I DR	52.16	18.11		5.61					28.44					52.16
	Total	52.16	18.11		5.61					28.44					52.16
M	I DR	40.22			4.01					36.21				19.73	20.49
	FA	14.82								14.82				14.82	
	Total	55.04			4.01					51.03				34.55	20.49
Total	I DR	92.38	18.11		9.62					64.65				71.89	20.49
	FA	14.82								14.82				14.82	
	Total	107.20	18.11		9.62					79.47				86.71	20.49

B. INFORMAȚII PRIVIND ARIILE NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR AFECTATE DE IMPLEMENTAREA PLANULUI

B.1. Date privind ariile naturale protejate de interes comunitar: suprafața, tipuri de ecosisteme, tipuri de habitate și speciile care pot fi afectate prin implementarea planului

În fondul forestier al U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj se află următoarea arie naturală protejată:

- ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est.

Suprafața Unității de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj (107,20 ha) se suprapune integral peste suprafața ariei naturale protejate de interes comunitar, sus menționată, situație prezentată în tabelul următor.

Tabelul B.1.1.

U.P.	Suprafața inclusă în arii protejate			Suprafața totală U.P. (ha)
	Parcela	Suprafață		
		ha	%	
ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est				
I Stânișoara din Față	53-55	107,20	100	107,20
Total ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est		107,20	100	107,20
TOTAL U.P. I STÂNIȘOARA DIN FAȚĂ		107,20	100	107,20

În cadrul acestor arii protejate se întâlnesc următoarele tipuri de arborete în funcție de caracterul actual al tipului de pădure:

- arborete natural fundamentale (caracter 2, 3), sunt arborete ce au în compoziția lor specii corespunzătoare tipului fundamental de pădure;
- arborete artificiale (caracter A, C), sunt arborete care au în compoziția lor specii corespunzătoare tipului natural fundamental sau diferit de acestea și care au rezultat în urma procesului de regenerare artificială (plantare).

Situația arboretelor în funcție de caracterul actual al tipului de pădure este prezentată în anexa 1.

B.1.1. Aria speciala de conservare ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est

Situl de interes comunitar ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est cu suprafața totală de 49.201 ha, aparține regiunilor biogeografice alpină și continentală, fiind situat în regiunea de dezvoltare Nord - Est Oltenia, regiunile administrative RO042 – Gorj (96%) și RO0045 – Vâlcea (4%). Longitudine: E 23° 37' 22"; Latitudine: N 45° 15' 17".

INFORMATII ECOLOGICE

Tipuri de habitat prezente în sit și evaluarea sitului în ceea ce le privește:

Tabelul B.1.1.1.

Cod	Denumire habitat	% Repez.	Supr.	Rel.	Conserv.	Global
3220	Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane	0,1	B	C	A	A
3230	Vegetație lemnoasă cu Myricaria germanica de-a lungul râurilor montane	1	B	C	B	B
3240	Vegetație lemnoasă cu Salix eleagnos de-a lungul râurilor montane	1	A	C	A	A
4060	Tufărișuri alpine și boreale	2	B	C	B	B
4070*	Tufărișuri cu Pinus mugo și Rhododendron myrtifolium	1	A	C	A	A
6170	Pajiști calcifile alpine și subalpine	0,05	C	C	B	B
6210*	Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (Festuco Brometalia)	0,1	C	C	B	B
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	0,5	B	C	B	B
6520	Fânețe montane	10	B	B	B	B
7220*	Izvoare petrifiante cu formare de travertin (Cratoneurion)	0,0001	A	B	A	A
8120	Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până la cel montan și alpin (Thlaspietea rotundifolii)	0,01	B	B	B	A
8210	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase	0,001	B	B	B	B
9110	Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	3,5	B	B	B	B
9130	Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum	7	B	B	B	B
9150	Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion	2,5	A	B	A	A
9170	Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum	0,6	B	B	B	B
9180*	Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	0,1	A	B	A	A
91E0*	Păduri aluviale cu Alnus glutinosa și Fraxinus excelsior (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)	0,2	A	B	A	A
91L0	Păduri ilirice de stejar cu carpen (Eythronio-Carpiniori)	1	B	C	B	B
91M0	Păduri balcano-panonice de cer și gorun	0,01	B	C	B	B
91V0	Păduri dacice de fag (Symphyto-Fagion)	55	A	B	A	A
91Y0	Păduri dacice de stejar și carpen	0,5	B	C	B	B
9260	Vegetație forestieră cu Castanea sativa	1	B	A	B	B
9410	Păduri acidofile de Picea abies din regiunea montană (Vaccinio-Piceetea)	4,4	A	C	A	A
91Q0	Păduri relictare de Pinus sylvestris pe substrat calcaros	0,003	C	C	A	B

Reprezentivitate: A – excelentă, B – bună, C – semnificativă, D – nesemnificativă. Suprafața relativă: A – $100 \geq p > 15\%$, B – $15 \geq p > 2\%$, C – $2 \geq p > 0\%$. Starea de conservare: A – excelentă, B – bună, C – medie sau redusă. Evaluarea globală: A – valoare excelentă, B – valoare bună, C – valoare considerabilă.

Specii de mamifere enumerate în anexa II a Directivei 92/43/CEE

Tabelul B.1.1.2.

Cod	Specie	Populație: Rezidentă	Reproducere	Iernat	Pasaj	Sit Pop.	Conserv.	Izolare	Global
1352	Canis lupus	P				C	B	C	B
1361	Lynx lynx	V				C	B	C	B
1310	Miniopterus schreibersi	RC				C	B	C	B
1323	Myotis bechsteini	P				B	B	C	B
1307	Myotis blythii	RC				C	B	C	B
1321	Myotis emarginatus	R				C	B	C	B

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul fondului forestier proprietate privată
aparținând Obștei Stânișoara din Față,
Unitatea de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj

Tabelul B.1.1.2. (continuare)

<i>Cod</i>	<i>Specie</i>	<i>Populație: Rezidentă</i>	<i>Reproducere</i>	<i>Iernat</i>	<i>Pasaj</i>	<i>Sit Pop.</i>	<i>Conserv.</i>	<i>Izolare</i>	<i>Global</i>
1355	<i>Lutra lutra</i>	R				C	B	C	B
1324	<i>Myotis myotis</i>	P				C	B	C	B
1304	<i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	C				B	B	C	B
1303	<i>Rhinolophus hipposideros</i>	P				A	B	C	B
1354	<i>Ursus arctos</i>	P				C	B	C	B

Populație: C – specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă. Evaluare (populație): A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$, D – nesemnificativă. Evaluare (conservare): A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă. Evaluare (izolare): A - (aproape) izolată, B - populație neizolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație neizolată cu o arie de răspândire extinsă. Evaluare (globală): A - excelentă, B - bună, C – considerabilă.

Specii de amfibieni și reptile enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE

Tabelul B.1.1.3.

<i>Cod</i>	<i>Specie</i>	<i>Populație: Rezidentă</i>	<i>Reproducere</i>	<i>Iernat</i>	<i>Pasaj</i>	<i>Sit Pop.</i>	<i>Conserv.</i>	<i>Izolare</i>	<i>Global</i>
1193	<i>Bombina variegata</i>	P				C	B	C	B
1166	<i>Triturus cristatus</i>	R				C	B	C	B

Populație: C – specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă. Evaluare (populație): A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$, D – nesemnificativă. Evaluare (conservare): A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă. Evaluare (izolare): A - (aproape) izolată, B - populație neizolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație neizolată cu o arie de răspândire extinsă. Evaluare (globală): A - excelentă, B - bună, C – considerabilă.

Specii de pești enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE

Tabelul B.1.1.4.

<i>Cod</i>	<i>Specie</i>	<i>Populație: Rezidentă</i>	<i>Reproducere</i>	<i>Iernat</i>	<i>Pasaj</i>	<i>Sit Pop.</i>	<i>Conserv.</i>	<i>Izolare</i>	<i>Global</i>
1138	<i>Barbus meridionalis</i>	C				C	B	C	B
2484	<i>Eudontomyzon mariae</i>	P?							
1122	<i>Gobio uranoscopus</i>	P			P	C	B		B

Populație: C – specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă. Evaluare (populație): A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$, D – nesemnificativă. Evaluare (conservare): A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă. Evaluare (izolare): A - (aproape) izolată, B - populație neizolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație neizolată cu o arie de răspândire extinsă. Evaluare (globală): A - excelentă, B - bună, C – considerabilă.

Specii de nevertebrate enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE

Tabelul B.1.1.5.

Cod	Specie	Populație: Rezidentă	Reproducere	Iernat	Pasaj	Sit Pop.	Conserv.	Izolare	Global
1078	Callimorpha quadripunctaria	RC				B	B	C	B
1083	Lucanus cervus	P				B	B	C	B

Populație: C – specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă. Evaluare (populație): A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$, D – nesemnificativă. Evaluare (conservare): A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă. Evaluare (izolare): A - (aproape) izolată, B - populație neizolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație neizolată cu o arie de răspicândire extinsă. Evaluare (globală): A - excelentă, B - bună, C – considerabilă.

Specii de plante enumerate în anexa II la Directiva Consiliului 92/43/CEE

Tabelul B.1.1.6.

Cod	Specie	Populație: Rezidentă	Reproducere	Iernat	Pasaj	Sit Pop.	Conserv.	Izolare	Global
4070	Campanula serrata	C				C	B	C	B
4097	Iris aphylla ssp. hungarica	R				B	B	C	B
2093	Pulsatilla grandis	R				B	B	C	B
4116	Tozzia carpathica	V				C	B	C	B

Populație: C – specie comună, R - specie rară, V - foarte rară, P - specia este prezentă. Evaluare (populație): A - $100 \geq p > 15\%$, B - $15 \geq p > 2\%$, C - $2 \geq p > 0\%$, D – nesemnificativă. Evaluare (conservare): A - excelentă, B - bună, C - medie sau redusă. Evaluare (izolare): A - (aproape) izolată, B - populație neizolată, dar la limita ariei de distribuție, C - populație neizolată cu o arie de răspicândire extinsă. Evaluare (globală): A - excelentă, B - bună, C – considerabilă.

Descrierea sitului

Caracteristici generale ale sitului

Tabelul B.1.1.7.

Cod	%	CLC	Clase de habitate
N09	9	321	Pajiști naturale, stepe
N14	2	231	Pășuni
N15	2	242, 243	Alte terenuri arabile
N16	49	311	Păduri de foioase
N17	10	312	Păduri de conifere
N19	22	313	Păduri de amestec
N23	3	1xx	Alte terenuri artificiale (localități, mine..)
N26	3	324	Habitat de păduri (păduri în tranziție)

Alte caracteristici ale sitului.

Semnificativă este prezența relictului glaciatic Pinus Cembra sub formă de exemplare izolate sau în grupuri compacte, alături de monumente ale naturii cum sunt floarea de colt și gențiana. Elementele de faună sunt caracteristice pentru munții împăduriți, aici găsim și liniștea ursului, lupului și numeroase

exemplare magnifice de răs. Pe lângă bogatul tezaur de specii animale și vegetale, unele endemice sau relict, zona se impune și prin peisajul său pitoresc deosebit, cu văi sălbatice și chei abrupte. I.C.A.S. – Stoiculescu C. (cu unele adaptări): Teritoriul lipsit de localități – cu excepția celor dispuse de-a lungul limitei sudice și a stațiunii Rânca (1.600 m), amplasat într-un vast amfiteatru natural aproape nealterat, cu un ecart altitudinal de 2.319 m dezvoltat pe o distanță transversal de sub 25 km, se situează în regiunea biogeografică alpină, în ecoregiunea Carpaților Meridionali pe versantul sudic al sectorului de vest al acestora, între interfluviul Olteț – Cerena, la răsărit și Parcul Național Defileul Jiului la apus între cumpăna apelor, la nord și drumul submontan Apa Neagră – Bumbesti – Racovița, la sud.

Principalele categorii funciare sunt reprezentate de păduri, pajiști, stâncării, abrupturi, chei și poieni. O suprafață însemnată este reprezentată de pădurile virgine. Poziția în SV arcului carpatic, cu influențe climatice submediteraneene, larga expansiune a calcarelor, expoziția preponderant sudică, corelate cu marea amplitudine altitudinală și fragmentarea accentuate a reliefului, au determinat un specific aparte al covorului vegetal și al lumii animale, aici înregistrându-se o interferență continuă între elementele sudice cu caracter relativ xeroterm (care urcă la unele dintre cele mai mari altitudini din țară, de ex. liliacul la 1400 m, scumpia la 1250 m) și elementele arcto-alpine, care coboară destul de mult pe înălțimile afectate de efectul de culme.

Calitate și importanță.

Situl se întinde pe o suprafață mare a munților Parâng fiind situate în regiunea alpină cu o mare bogăție de elemente floristice și faunistice.

Importanța acestui SAC (SCI) constă și în pădurile seculare de fag, în care se întâlnesc specii lemnoase de carpen, mesteacăn, soc roșu, etc. Se remarcă impactul peisagistic deosebit de impresionant. Remarcăm de asemenea prezența ferigilor: *Pteridium aquilinum*, *Phyllitis scolopendrium*, alături de plante cu flori: vinarița – *Asperula odorata*, colțisorul – *Dentaria bulbifera*, etc. Pajiștile alpine sunt bine reprezentate prin speciile: *Nardus stricta*, *Festuca suspina*, uneori aceste pajiști sunt întrerupte de amestecul: *Rhododendron kotschyi* și *Pinus mughus*.

Importantă și prezentă este și Floarea de colt – *Leontopodium alpinum* – simbol al ocrotirii cadrului natural.

Vulnerabilitate.

Activități antropice: pășunatul, turismul necontrolat, construcții sat vacanță, braconaj, pescuit, exploatarea masa lemnoasă.

Desemnarea sitului.

Cuprinde arii naturale protejate decretate prin Legea 5/2000 printre care amintim Cheile Oltețului, Peștera Polovragi, Pădurea Polovragi și Peștera Muierilor.

Tip de proprietate.

Proprietatea este în majoritate de stat, cu schimbarea procentului în favoarea proprietății de tip privat, ca urmare a solicitărilor existente.

Sinteza informațiilor privind ariile protejate de interes comunitar este prezentată în tabelul de mai jos:

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul fondului forestier proprietate privată
aparținând Obștei Stânișoara din Față,
Unitatea de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj

„Nume și cod ANPIC	Suprafața (ha)	Importanță/ Rol	Plan de management și nr. OM prin care a fost aprobat	Decizia de aprobare a obiectivelor de conservare	Regiunea/regiunile biogeografice în care ANPIC este localizată	Tipuri ecosisteme	Suprapunerea cu alte ANPIC sau AP	Relațiile ANPIC cu alte ANPIC	Alte particularități
ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est	49201	Conservarea a habitatelor și a speciilor de interes comunitar	Ordin nr. 1243/2016	Decizia ANANP nr. 653 din 03.12.2021	Alpină, Continentală	Forestiere: Păduri de conifere, mezofile de foioase și păduri aluviale		-	-

B.2. Date despre prezența, localizarea, populația și ecologia speciilor și/sau habitatelor de interes comunitar prezente pe suprafața planului, menționate în formularul standard al ariilor naturale de interes comunitar și de protecție specială avifaunistică.

Identificarea habitatelor de interes comunitar din cadrul U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, s-a făcut în perioada mai-noiembrie 2023, odată cu efectuarea de către inginerii amenajști a descrierii parcelare, la nivel de unitate amenajistică (subparcelă) și în perioada 10-28 iunie 2024, de către specialiștii abilitați, din cadrul S.C. Padex Silva Proiect S.R.L. Pitești.

În cadrul descrierii parcelare (vezi capitolul 1.3), conform normelor tehnice pentru amenajarea pădurilor, pe lângă alte informații tehnice, s-au cules date privind caracteristicile stațiunii și vegetației, prin luarea în considerare a speciilor edificatoare și indicatoare ecologic, identificându-se tipul de stațiune, tipul natural-fundamental de pădure și caracterul actual al tipului de pădure, date care au condus la identificarea habitatelor de interes comunitar. De menționat este faptul ca aceste date au stat la baza creării, descrierii, delimitării în teren și transpeciiunerii pe hărți, a unităților amenajistice, respectiv a tipurilor natural-fundamentale de pădure, încă de la prima amenajare a ocolului silvic, iar la revizuirile ulterioare (din 10 în 10 ani), au fost actualizate și/sau completate.

Pentru culegerea datelor referitoare la floră s-au efectuat sondaje în toate unitățile amenajistice (subparcele), prin care s-au stabilit, pe lângă elementele dendrometrice, procentele de participare ale speciilor, modul de regenerare, vârsta, vitalitatea, tipul de floră, subarboretul, iar în arboretele cu vârste mari s-au executat inventarieri statistice, în suprafețe de probă circulare, de 500 m² sau inventarieri integrale, în cazul suprafețelor mici. Pentru habitatele de interes comunitar, prezentate în continuare, s-a realizat corespondența cu tipurile natural-fundamentale de pădure.

B.2.1. Tipuri de habitate din amenajamentul U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj prezente în situl de importanță comunitară ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est.

Corespondența între tipurile naturale de pădure descrise în amenajament (după Pașcovschi și Leandru, 1958) și habitatele de importanță comunitară („Habitata Natura 2000”) s-a făcut conform lucrărilor „Manual de interpretare a habitatelor Natura 2000 din România” (Dan Gafta, Owen Mountfort, 2008), „Habitata din România” (Doniță, N., ș.a., 2005) și a OUG 57/2007 – Anexa 2 modificată și completată.

Habitatele forestiere din fondul forestier proprietate privată aparținând Obștei Stânișoara din Față corespundătoare Habitatelor Natura 2000, sunt prezentate în tabelul următor.

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul fondului forestier proprietate privată
aparținând Obștei Stânișoara din Față,
Unitatea de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj

Tabelul B.2.1.1.

Tip habitat Natura 2000	Tip habitat românesc	Tip pădure	Suprafața (ha)
9410-Păduri acidofile de Picea abies din regiunea montană (Vaccinio-Piceetea)	R4102-Păduri sud-est carpatice de molid (<i>Picea abies</i>), fag (<i>Fagus sylvatica</i>) și brad (<i>Abies alba</i>) cu <i>Hieracium rotundatum</i>	134.1.- Amestec de rășinoase și fag pe soluri schelete (m)	19,80
	R4203-Păduri sud-estice carpatice de molid (<i>Picea abies</i>) cu <i>Soldanella hungarica</i>	115.2.- Molidiș de limită cu <i>Vaccinium myrtillus</i> și <i>Oxalis acetosella</i> (i)	20,49
	R4206- Păduri sud-estice carpatice de molid (<i>Picea abies</i>) și brad (<i>Abies alba</i>) cu <i>Hieracium rotundatum</i>	115.1.- Molidiș cu <i>Vaccinium myrtillus</i> și <i>Oxalis acetosella</i> (m)	52,30
	R4208-Păduri sud-estice carpatice de molid (<i>Picea abies</i>) și brad (<i>Abies alba</i>) cu <i>Luzula sylvatica</i>	114.1.- Molidiș cu <i>Luzula sylvatica</i> (m)	14,61

În tabelul următor este prezentată situația habitatelor forestiere pe unități de producție și unități amenajistice.

Tabelul B.2.1.2.

Tip habitat Natura 2000	Tip pădure			Suprafața (ha)
	Cod	U. P.	Unități amenajistice componente pe unități de producție	
9410-Păduri acidofile de Picea abies din regiunea montană (Vaccinio – Piceetea)	114.1.	I	53 A, 53 C, 53 D	14,61
	115.1.		54 B, 54 D, 54 E, 54 F, 55 B, 55 C, 55 D, 55 G	52,30
	115.2.		53 B, 54 C, 55 E, 55 F	20,49
	134.1.		54 A, 55 A	19,80

Situația detaliată, la nivel de unitate amenajistică (u.a.), a tipurilor naturale fundamentale de pădure (habitate forestiere) și a caracterului actual al acestor arborete care reflectă compoziția actuală a acestora în funcție de compoziția optimă, conform explicațiilor date la capitolul B.1., este prezentată în anexa 1.

Deasemenea, în anexa 1, este prezentată evidența lucrărilor prevăzute de amenajament pentru fiecare arboret (habitat forestier) lucrări care au în vedere conducerea acestora spre structuri (compoziții) optime.

De remarcat faptul că în toate arboretele exploatabile amenajamentul promovează ca și compoziție de regenerare pe cea corespunzătoare tipului natural fundamental de pădure.

Lucrările propuse a se executa au scopul de a optimiza structura pădurilor sub toate aspectele, în concordanță cu legislația în vigoare și cu cercetările științifice în domeniu. Deci nu există lucrări silvotecnice care să genereze modificări ale condițiilor stationale.

Pe lângă cele 296,20 ha păduri și terenuri afectate împăduririi, în fondul forestier proprietate privată, mai există 4,30 ha terenuri pentru hrana vânatului, clădiri și curți permanente, terenuri neproductive și culoare pentru rețele electrice de înaltă tensiune pentru care amenajamentul nu a prevăzut nici o lucrare. Aceste habitate își vor menține actuala stare de conservare.

Habitatul 9410 – Păduri acidofile de *Picea abies* din regiunea montană (Vaccinio - Piceetea)

Pădurile de molid reprezintă din punct de vedere biogeografic taigale ale muntelui. Toți am auzit de imensele păduri reci dominate de conifere din Siberia (și nord-estul Europei) și Canada, numite îndeobște „taiga siberiană” și „taiga canadiană”. Ele sunt pe locul întâi și respectiv trei ca întindere între ecosistemele forestiere ale planetei. Aceste uriașe taigale au ca echivalent în lanțurile muntoase situate mai la sud, suficient de înalte pentru a cuprinde o centură cu un climat asemănător celui din taiga, ecosisteme forestiere de munte foarte asemănătoare ca aspect peisagistic, ecologie și compoziție în specii. Din punct de vedere științific, aceste păduri se numesc *boreale* (din grecescul *boreas*, ce înseamnă „vânt nordic, boare” sau, pur și simplu, „nord”, „miazănoapte”). Deși mult mai restrânse ca areal ocupat, aceste taigale montane sunt întru totul asemănătoare taigalelor transcontinentale din nordul îndepărtat. De aceea, când străbatem întinsele păduri de molid ale Parângului, între 1200 (1300) m și 1700 – 1800 m altitudine, ne putem gândi că suntem în întinderile împădurite siberiene sau canadiene, iar dacă vom vedea cândva imensa taiga, vom simți imediat asemănarea. Din punct de vedere al biodiversității există multe specii comune între taigalele adevărate și cele montane (prima dintre ele ar fi chiar omniprezentul molid *Picea abies*) precum și multe specii perechi (surori sau vicariante) – precum zâmbrul *Pinus cembra* în etajele boreale ale munților Europei și „cedrul” siberian *Pinus sibirica* (cele două specii fiind greu de deosebit între ele, iar pe prima putând-o vedea aproape peste tot în Parâng, când traseul parcurs se apropie de ieșirea din pădure și încep să se vadă lumina și spațiile largi din domeniul subalpin). Apoi, dintre plante, exemplele clasice de elemente (predominant) boreale sunt chiar comunele specii de arbuști pitici cu fructe delicioase și viu colorate, afinul *Vaccinium myrtillus* și merișorul *Vaccinium vitis-idaea*. Dacă prima specie, comună în Parâng și toți munții Eurasiei, o putem vedea și în aproape toată taigaua siberiană, pe cea de-a doua o vom vedea peste tot în ambele taigale, cea siberiană și cea canadiană, făcând înconjurul polului nord după arealul ei. Biogeografia numește un areal de primul tip „Eurosiberian boreal”, iar pe cel de-al doilea tip îl numește „circumpolar – boreal”. Dintre speciile de foioase, mestecănul *Betula pendula*, plopul tremurător *Populus tremula* și scorușul *Sorbus aucuparia* sunt foarte frecvente în pădurile boreale din munți și în toată taigaua siberiană, având specii surori (vicariante) în taigaua canadiană.

Cum asemănările dintre două entități merg mereu până la un punct, la fel se întâmplă și cu aparent uniformele păduri boreale din diferite regiuni. Izolarea geografică este cea care face diferența în timp, în mod inevitabil. Astfel, pădurile de molid ale Retezatului conțin specii de plante endemice carpatice boreale (ce se întâlnesc numai în taigalele montane ale Carpaților, uneori și în cele din Munții Balcani). Vom vedea aici peste tot *Campanula abietina*, vulturica *Hieracium rotundatum*, *Cirsium waldsteinii* și talpa ursului *Heracleum palmatum*, speciile de omag *Aconitum bucovinense*, *Aconitum toxicum*, *Aconitum moldavicum*, ochiul bouului *Leucanthemum waldsteinii* și degetăruțul *Soldanella hungarica* sau arbustul cu flori de un carmin viu *Bruckenthalia spiculifolia*. Pe substrat stâncos, dar mereu în umbra pădurii boreale, se află speciile superbe de clopoțel endemice pentru Carpați *Symphandra wanneri* și *Campanula carpatica*.

Specii de animale:

Biodiversitatea pădurilor boreale este cea mai scăzută dintre toate pădurile globului, în orice regiune geografică ar fi ele situate, iar acest lucru ne va fi clar fără a consulta neapărat studii științifice. Aspectul lor sumbru, sobru și uniform, ca și tăcerea ce cuprinde și apasă pe oricine ajunge să le străbată, încă de la primii pași, arată clar acest lucru. Toți călătorii ce au străbătut păduri boreale, de oriunde, au lăsat scrise același gen de impresii. Astfel exploratorul siberian Buturlin spunea în secolul XIX că „suprafețe imense par absolut pustii, în timpul verii nu auzi ciripitul unei păsări, iar în timpul iernii albeața imaculată a zăpezii nu este atinsă de nici o urmă. Putem merge zeci și uneori chiar sute de kilometri printr-un astfel de pustiu. În schimb, în apropierea unui râu, a unui lac sau chiar a unui

simplic luminiș sau a unei suprafețe cu arbori mai variați, viața începe să pulseze”. Într-adevăr, uniformitatea și tăcerea apăsătoare din interiorul pădurilor boreale sunt întrerupte și în Parâng mai ales de astfel de discontinuități, lucru evident orice traseu am parcurge în acești munți. Totuși, există o serie de animale care sunt intim legate de mediul pădurilor boreale din taigalele Eurasiei și care sunt prezente și în Munții Parâng. Majoritatea au o viață foarte discretă și sunt greu de văzut. Astfel este cocoșul de munte *Tetrao urogallus*, râsul *Lynx lynx* sau ciocănițoarea neagră *Dryocopus martius*. O pasăre extrem de caracteristică acestor păduri și cu un aspect foarte distinct este forfecuța *Loxia curvirostra*. Mugurarul *Pyrrhula pyrrhula*, alunarul *Nucifraga caryocatactes*, ierunca *Tetrastes bonasia*, ciocănițoarea cu trei degete *Picoides tridactylus*, ciuvica *Aegolius funereus* sau huhurezul mare *Stryx uralensis* completează lista păsărilor legate îndeosebi de mediul boreal. Dintre mamiferele mici, strâns legate de aceste păduri sunt șoarecele de zăpadă *Chionomys nivalis*, șoarecele scurmător *Clethrionomys Myodes glareolus*, chițcanul de munte *Sorex alpinus*.

Insectele boreale cele mai importante sunt fluturele negricios boreal *Erebia euryale*, fluturele negricios alb-dințat *Erebia ligea*, croitorașul albastru de munte *Gaurotes virginea*, croitorul cu patru pete *Pachyta quadrimaculata*, croitorul mic al molidului *Monochamus sutor*, croitorul mare al molidului *Monochamus sartor*.

Distribuția.

Habitatul este localizat în etajul montan superior (etajul boreal al molidului), la altitudini de peste 1100 (1400) m, până la 1700 (1900) m. Apare de regulă sub forma unei benzi de lățime variabilă, situată deasupra pădurilor de amestec de fag cu rășinoase, până la limita altitudinală superioară a pădurilor. În Munții Parâng formează un brâu între 1200 și 1750 m altitudine, pe toate văile mai abrupte dispuse pe versantul nordic al masivului, pe roci la zi sau pe soluri cu volum edafic foarte redus, alternând cu molidișurile dacice neutrofile, acolo unde formele de relief devin culmi mai line.

Amenințări.

Habitatul poate să fie afectat prin dezvoltarea rețelei de drumuri sau prin alte amenajări și activități turistice și efectele poluante care le însoțesc. Exploatarea forestieră intensivă a zonelor aflate în afara ariei protejate, dar în apropierea acesteia, poate conduce la o fragmentare și restrângere a teritoriilor mamiferelor mari, cu impact asupra populațiilor din parc.

B 2.2. Specii de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

Canis lupus (Lup)

Lupul, a cărui denumire științifică este *Canis lupus*, (Linne, 1821), este inclus din punct de vedere sistematic în familia Canidae, alături de câine, vulpe, șacal și enot. Pe vremuri, lupul era prezent în întreaga emisferă nordică, adaptându-se cu succes la cele mai diferite condiții de trai. Pentru a se descurca în aceste condiții diverse, lupul a fost nevoit să învețe să vâneze cele mai diferite varietăți, fie insecte, rozătoare, sau animale mai mari, cum este elanul, bizonul sau boul moscat. Este un vânător foarte talentat, însă modul lui de trai are un impediment major: este concurentul direct al omului, și pe majoritatea zonei lui de răspândire a pierdut în această luptă inegală. Lupul este cea mai mare specie din familia câinilor (*Canidae*). Cele două specii de lupi sunt lupul (*Canis lupus*) și lupul roșu (*Canis rufus*). Subspeciile lupului sunt lupul arctic (*C. l. arctos*), lupul nord-american (*C. l. lycaon*), lupul de șes (*C. l. campestris*) și lupul obișnuit (*C. l. lupus*).

Răspândirea[[modificare](#) | [modificare sursă](#)]

Lupul este răspândit în: Canada, Alaska, Europa de Est, Peninsula Scandinavă, Rusia, Orientul Apropiat, Asia Centrală și Siberia, dar densitatea lor este în general redusă pe aceste arii. Lupul are mai multe subspecii distincte, cum este lupul arctic, lupul de pădure nord-american, lupul de stepă din deșerturile Asiei Centrale și lupul comun, care trăiește și astăzi în pădurile est-europene și ale Peninsulei Scandinave. Lupul de pustiu este mai zvelt și mai deschis la culoare decât lupul european și nord-american, iar lupii polari din tundrele nordice sunt mai mari, având blană albă, mai groasă și trăiește atât de aproape de pol încât este nevoit să vâneze permanent în întuneric, însă este în siguranță

față de inamicul principal, omul. Lupul roșu, care pe vremuri popula regiunea sud-estică a Statelor Unite, azi este foarte rar, exemplarele care trăiau în sălbăticie poate chiar au dispărut complet.

Dispariția[[modificare](#) | [modificare sursă](#)]

Răspândirea lupului (*verde* = prezent, *roșu* = dispărut)

Ei sufereau în principal din cauza problemelor cu dantura. Profesorul a studiat fracturi de dinți și la alte animale preistorice, precum și la speciile de acum de lei, tigri, leopardzi și lupi. Se pare că mamiferele străvechi de dimensiuni mari, își rupeau deseori dinții atunci când se hrăneau, în special pentru că spărgeau oasele prăzii. Animalele din zilele noastre preferă în schimb să smulgă carnea, evitând oasele.

Înainte de această cercetare, nu se știa dacă lupii gri din Alaska sau din alte zone ale globului erau descendenți direct ai lupilor gri din Pleistocen, și nici dacă această specie a fost pierdută sau numai în pragul extincției în America de Nord.

În trecut lupii au populat tot teritoriul insulelor Britanice. După bătălia de la Hastings din 1066, soldații englezi căzuți au fost lăsați pradă viermilor și lupilor pe câmpul de luptă. În secolul XVI, sub domnia reginei Maria Stuart, în Scoția a avut loc o invazie de lupi. Ultimul lup scoțian a fost omorât în 1743.

Lupii au fost exterminați din toate țările Europei Centrale și de nord în perioada secolului XIX și al doilea război mondial. Au mai rămas populații în Portugalia, Spania, Italia, Grecia și Finlanda, deși lupii au repopulat în mod natural multe părți ale Europei; recolonizând Franta, Germania, Suedia și Norvegia. Cele mai mari populații sunt întâlnite în Europa de est, România, Peninsula Balcanică și Polonia.

În România, lupul, vânat frenetic în vremea lui Ceaușescu, nu mai prezintă un areal continuu, nenumărate goluri fiind create de vânarea necontrolată. În mod natural lupul se găsește în România în Delta Dunării, în golul alpin, prezentând o mare amplitudine ecologică, datorată inteligenței sale deosebite, așa cum se întâmplă și în cazul corbului.

Relațiile cu omul[[modificare](#) | [modificare sursă](#)]

Folclor și mitologie[[modificare](#) | [modificare sursă](#)]

Articol principal: Lupul în folclor și mitologie.

Lupoaica, hrănind copiii gemeni Romulus și Remus.

Lupul, deși nu este nici pe departe cel mai mare sau mai puternic dintre carnivorele europene, s-a impus încă din cele mai vechi timpuri. El a fost primit ca simbol de daci, de licaoni și de alte popoare antice, chiar și romanii avându-l ca semn al începuturilor lor (legenda lupoaicei ce i-a hrănit

pe Romulus și Remus). Pentru turci, de exemplu, lupul cenușiu este unul dintre simbolurile lor identitare și al panturcismului.

În munții din Transilvania mai trăiesc lupi în număr mare, fapt ce a dat naștere numeroaselor legende despre oameni-lupi. La români există o veche tradiție în ceea ce privește lupul, privit cu teamă și admirație. În unele zone, ca de pildă în Ținutul momârlanilor, se păstrează încă tradițiile dacice ale legăturii cu lupul. Cei care se îngrijesc de lupi sunt sub protecția Sfântului Andrei și, chiar dacă la bătrânețe trupul lor este plin de cicatrici de la mușcăturile prea tari ale unor cățelandri sau lupi, nu se cunoaște nici un caz în care să fi fost sfâșiați ori mâncați de aceste animale. Acești oameni au fost una din cele două surse ale legendelor despre omul-lup sau licantropi.

Deși circulă nenumărate legende despre oameni mâncați de lupi, nu se cunoaște nici un caz concret în care un adult să fi fost atacat și mâncat de lupi. Deși s-au înregistrat cazuri de urmărire și schițare a atacului, acesta nu a fost niciodată finalizat. Se cunosc însă cazuri în care lupii, iarna, în teritoriul lor, au încercat să mănânce sau au mâncat trupurile celor înghețați. Alte atacuri înregistrate sunt ale câte unui lup bolnav de turbare.

Aspectul fizic, alimentația și comportamentul[modificare | modificare sursă]

Lup cenușiu

Lupul este un canid de talie mare, extrem de social, cu lungimea medie la greabăn între 64 cm pentru cea mai mică subspecie și 80 cm pentru cea mai mare. Are greutatea medie cuprinsă între 21 kg pentru cea mai mică subspecie și 45 kg pentru cea mai mare.^[necesită citare] Picioarele sunt lungi cu cinci degete la membrele anterioare și patru la cele posterioare. Nu se naște cu pinteni. Adâncimea pieptului nu atinge nivelul cotului. Ghearele sunt de culoare neagră. Blana este stufoasă și dublă pe gât, pe spinare și pe coadă și scurtă pe membre, pe bot și pe burtă. Unele subspecii au smocuri lungi de păr la nivelul obrajilor. Nu prezintă mască la nivelul feței. Firul de păr este aspru, niciodată fin, drept, niciodată creț, și de culoare agouti sau albă în cazul lupilor arctici. Coada este mai scurtă decât cea a câinilor domestici de aceeași talie și ținută de obicei perpendicular cu solul, niciodată recurbată. Lupul este dolicocefalic, raportul dintre neurocraniu și viscerocraniu fiind de 2:3. Urechile sunt ascuțite, triunghiulare și ridicate, niciodată blegi. Ochii sunt oblici, de culoare galbenă cu pleoape negre, bine strânse în jurul globului ocular. Trufa este de culoare neagră. Comisurile buzelor sunt negre și strâmte; lupul nu bălește. Prezintă dentiția completă cu 42 de dinți, având colții mai lungi decât cei ai câinilor domestici de aceeași talie. Din cauza faptului că este monogam, dimorfismul sexual este redus. Masculii au testiculele mai mici decât câinii domestici de aceeași talie și sunt aproape imposibil de deosebit de lupoace de la distanță. Lupul este un animal digitigrad, călcând pe pernițele degetelor și având unghii neretractile - spre deosebire de râs - astfel încât acestea se văd clar în urmele lăsate pe pământ moale sau pe zăpadă.^[necesită citare]

Alimentația și dentiția sunt tipice pentru un carnivor. Deși la nevoie este și omnivor, putând supraviețui și cu fructe sau alte vegetale - consumând chiar și scoarță de copac -, lupul preferă totuși carnea. El se comportă atât ca vânător cât și ca necrofag, fiind un important factor în păstrarea echilibrului natural. Acolo unde lupii au fost exterminați, indiferent de motive, a avut loc o

prăbușire a echilibrului ecologic. Acest lucru a făcut necesară reintroducerea sa în multe din țările care îl eliminaseră. Lupul mănâncă aproape orice fel de vietate, de la broaște și larve, iepuri, pârși și alte animale mici, la mistret, cerb, măgar domestic sau colun, saigale, boi și chiar urși.

Împerecherea are loc în lunile februarie-martie, după care lupul rămâne cu lupoica, pentru a crește puii împreună. După aceea, lupii, inclusiv cățelandrii, se adună în haite, care, mai ales în iernile grele, se pot asocia între ele. După o gestație de 62-63 zile, lupoica fată 4-6 pui, orbi cca. 2 săptămâni, alăptați vreme de 6 săptămâni.

Performanțele fizice ale lupilor sunt cel puțin impresionante. În căutarea hranei ei pot parcurge peste 100 km într-o singură noapte. Viteza de alergare a lupului poate depăși 60 km/oră. Simțurile sale sunt extraordinare. Nu doar mirosul este deosebit de fin, dar și auzul și văzul, lupul putând vâna foarte bine atât noaptea - timpul său preferat de vânatoare - cât și ziua sau în perioadele de amurg și dimineață. Are o mare rezistență la durere și un mare curaj în luptă. Dar, mai mult decât performanțele fizice, lupul are și o inteligență deosebită. La vânatoare folosește felurite tactici, de la strategia de învăluire pe flancuri a prăzii la mânărea treptată către zone închise. De multe ori izbutește să observe și să ocolească capcanele puse pentru el. Laponii spun că "ursul are minte cât un om și putere cât șapte, iar lupul are putere cât un om și minte cât șapte".

Are nevoie de un teritoriu întins, de cca. 2400-2500 ha, de zece ori mai mult decât, de pildă, un urs.

Reproducerea[modificare | modificare sursă]

Pui de lup

La sfârșitul primăverii comportamentul lupilor din haită se schimbă. Migrarea pe întreg teritoriul este înlocuită cu vânătoarea scurtă, având punctul de plecare tabăra. Alegerea acestui loc este privilegiul femelei gestante. Aceasta de obicei este femela cu rangul cel mai înalt, perechea masculului conducător din haită (la lupi perechea de obicei rămâne până la moarte). După o perioadă de gestație de șapte săptămâni 62—65 zile se nasc de la 3 până la 10—13 pui neputincioși, orbi și încep să deschidă ochii peste 12—13 zile. În următoarele trei săptămâni, femela nu iese aproape deloc din vizuină, își alege vizuina săpată sub rădăcini sau stânci se căptușește cu frunze uscate, mușchi și păr smuls de pe burtă. Uneori se revine la același culcuș de la an la an, mai ales în regiunile unde locurile potrivite sunt rare, cum ar fi în apropierea polului. Perechea ei face rost de hrana necesară, ajutat și de ceilalți indivizi din haită, care participă atât la hrănirea femelei cât și a puilor. Aceștia acceptă și îngrijirea puilor, când lupoica este la vânatoare. După două-trei luni puii ies deja împreună cu haita. Nu mai au nevoie de vizuină, dar rămân cu părinții încă mulți ani. În acest timp învață cum, unde și ce să vâneze, iar în final părăsesc haita proprie. Cu toate că lupii sunt foarte precauți cu puii,

60—80 % din ei mor în primul an al vieții. Femelele ajung la maturitate sexuală peste 2 ani iar masculul peste 3.

Lynx lynx (Râsul)

Râșii sau **lincșii** (*Lynx*) sunt un gen ce cuprinde patru specii de feline sălbatice de mărime medie. Toți sunt considerați ca făcând parte din genul *Lynx*, dar unele autorități îi clasifică să facă parte din genul *Felis*,^[1] căruia îi aparține pisica sălbatică și pisica de casă. Caracalul, numit uneori *râs de pustiu* sau *râs de deșert*, este considerat ca făcând parte din genul *Caracal*.^[2]

Din toate patru speciile de râși, doar râsul iberic (*L. pardinus*) este evaluat la lista roșie a IUCN ca specie pe cale de dispariție.^[3] Celelalte, în ciuda faptului că au fost vâdate în mod necontrolat în secolele XIX și XX, rămân să fie în afara oricărui pericol de dispariție la nivelul mondial, fiind totuși amenințate în unele țări.^{[4][5][6]}

Etimologie[[modificare](#) | [modificare sursă](#)]

Cuvântul *râs* își are origine slavă,^[7] cuvinte înrudite se pot găsi spre exemplu în cehă (*rys*),^[8] poloneză (*rys*)^[9] și rusă (*рысь / rysi*)^[10]. Dicționarul Etimologic Român, opunându-se părerii populare, nu prezintă nicio legătură între acest cuvânt și verbul *a râde*^[7]. Pe cealaltă parte, cuvântul *linx* este un împrumut mai recent din franceză, care mai are origine în limba latină și este derivat de denumirea științifică *lynx*.^[11]

Răspândire și statut de conservare[[modificare](#) | [modificare sursă](#)]

Răspândirea tuturor speciilor din genul *Lynx*.

Statutul în care se găsesc toate speciile de râși este foarte variat. Râsul eurasiatic,^[5] râsul roșu^[6] și râsul canadian^[4] sunt prezentate de populații destul de mari pentru a asigura continuitatea speciei. Râsul iberic este pe cale de dispariție, doar 1.111 râși din această specie mai trăind în Peninsula Iberică conform unei estimări din 2021.^[12]

Râșii eurasiatici trăiesc în multe arii ale Europei și Asiei, ceea ce a rezultat în a doua denumire a lor – râșii eurasiatici. Toată populația din această specie este estimată la 55.000 de indivizi, din care majoritatea trăiește în Rusia^[5]. În țările Europei Centrale, de-a lungul Carpaților, există o populație mare, dar amenințată, izolată și nestabilă a acestor feline^[13]. În afara Rusiei, cea mai mare populație a râșilor se găsește în România, numărul indivizilor atingând 2.050 în 2001.^[14] Încercări de a reintroduce râsul au avut loc în Slovenia și Elveția.^[15]

Râșii canadieni (numiți și polari)^[16] se pot găsi în partea septentrională a Americii de Nord, mai ales în Canada și Alaska, dar și în restul Statelor Unite ale Americii^[17]. În ciuda vânătorilor, râsul canadian în Canada nu este amenințat de oameni, reținând majoritatea arealului său.^[4] În Statele Unite este pe cale de dispariție. S-a încercat fără succes reintroducerea speciei în statul New York în anii '80.^[4] O altă încercare, terminată cu succes, a avut loc în 2002 în Colorado.^[4]

În părțile centrale și meridionale ale Americii de Nord există o mare populație a râșilor roșii. Ei trăiesc pe aproape întreg teritoriul Statelor Unite, în afara regiunii de centru-est.^[6] În Canada, se pot găsi în partea de sud, părăsită mai înainte de râșii canadieni.^[6] Se raportează și existența populației în Mexic. Nu sunt amenințate nicăieri, chiar dacă lipsesc datele exacte despre numărul indivizilor în Mexic.^[6]

Aspect[[modificare](#) | [modificare sursă](#)]

Râs iberic

Râșii au mărimea asemănătoare cu cea a câinelui. Au între 70 și 150 cm lungime, cu coadă relativ scurtă — de 5–25 cm. Vârful cozii la toate speciile este de obicei negru, iar în vârful urechilor sunt smocurile de peri negri, ceea ce deosebește râșii de alte feline. Culoarea perilor este diversificată și depinzând de specia și condițiile climatice, variază între castaniu și bej sau chiar alb. De asemenea, toți râșii au perii albi la piept, pânțece și partea interioară a gambelor. Greutățile maxime raportate se găsesc între 50 kg și 58 kg, dar în mod normal reprezentanții niciunei specii nu depășesc greutatea de 30 kg. Ca toate felinele, râșii au gheare ascuțite și retractile care ajung lungimea de 4–6 cm. Râșii trăiesc aproximativ 20 ani.

Cei mai mari sunt râșii eurasiatici, având 80–150 cm lungime și o greutate de 18–30 kg.^[18] Urmează cei iberici, cu 85–120 cm și 13–25 kg^[19] și ambele specii americane care au aceleași valori de lungime (70–120 cm) și de greutate (9–15 kg).^[20]

Râșii mici sunt uneori confundați cu pisicile sălbatice în ciuda faptului că fac parte din genuri separate.^[21]

Comportament și pradă[[modificare](#) | [modificare sursă](#)]

Râs roșu

Toate speciile de râși sunt carnivore, prădătoare și teritoriale, iar arealul lor ocupă de la 100 la aproximativ 2.000 km²,^[22] însă speciile europene au teritoriul limitat din cauza activității umane.^[22] Se pot găsi mai ales în păduri din regiuni muntoase, dificil accesibile, bogate în vânatul potențial^[16]. Râșii sunt capabili să se cațare dar de obicei vânează la nivelul pământului^[23]. Râșii nu acceptă vulpile și pisicile sălbatice în compania lor și le îndepărtează, prezentând un comportament ostil față de ele.^[8] Râșii sunt activi noaptea.^[22]

Prada lor tipică constă în diverse animale forestiere și cele care trăiesc în câmpuri, cum ar fi soareci, iepuri, cerbi, saigale, coluni și diverse specii ale păsărilor. Uneori consumă și animale domestice, cum ar fi găini, rațe, gâște, curcani, oi ș.a.m.d., atacând chiar câini când se simte

primejdut.^[1] La nevoie este necrofag, deși în mod obișnuit îngroapă prada pe care nu a putut-o mânca^[22].

Râșii se mișcă repede și fără zgomot, ceea ce le permite să atace prada pe neașteptate. Pot și sări la o distanță de 4-6 metri în orice direcție.^[16] Auzul și mirosul râșilor sunt foarte dezvoltate.^[8] De asemenea, ca majoritatea pisicilor, râșii pot vedea bine seara și noaptea.^[22]

Împerechere[modificare | modificare sursă]

Toate speciile râșilor se împerechează în timpul primăverii timpurii, în martie și aprilie. Fiindcă sunt animale solitare, împerecherea nu are loc în fiecare an^[16]. Ciclul estral la femelele durează 10-15 zile, iar sarcina — 65-90 de zile, depinzând de specie,^{[3][4][5][6]} după care se nasc 2-4 pui, orbi pentru aproximativ două săptămâni.^[8] Alăptarea durează relativ mult, până la șase luni. Puii se despart de mamă când au doi ani de vârstă, cu scopul de a se pregăti pentru prima împerechere.^[22] Este foarte dificil de observat obiceiuri de împerechere ale râșilor din diverse cauze, mai ales raritatea animalelor, efectul vânătorilor intensive, ori marelor areale unde ele trăiesc.^[16]

Ursus arctos (Ursul)

Urșii sunt mamifere omnivore din familia **Ursidae** aparținând subordinului **Caniformia**. Deși există doar opt specii de urși, aceștia sunt răspândiți, apărând într-o mare varietate de habitate în toată emisfera nordică și parțial în emisfera sudică. Se găsesc în America de Nord, America de Sud, Europa și Asia. Caracteristicile comune ale urșilor moderni includ corpuri mari cu picioare îndesate, bot lung, urechi mici rotunjite, păr aspru, labe plantigrade cu cinci gheare neretractibile și cozi scurte.

În timp ce ursul polar este în mare parte carnivor, iar ursul panda se hrănește aproape în întregime cu bambus, celelalte șase specii sunt omnivore, cu diete variate. Cu excepția cuplurilor în timpul curtariei și a mamelor cu puii lor, urșii sunt în general animale solitare. Pot fi diurni sau nocturni și au un excelent simț al mirosului. În ciuda constituției lor greoaie și a mersului stângace, ei sunt alergători, cățărători și înotători experți. Urșii folosesc adăposturile naturale, cum ar fi peșterile și copacii scorburoși, drept bârloguri; majoritatea speciilor petrec iarna în interiorul bârlogului într-o lungă perioadă de hibernare, care poate ajunge până la 100 de zile.

Urșii au fost vânați încă din timpuri preistorice pentru carnea și blana lor; au fost folosiți în lupte și alte forme de divertisment, cum ar fi să danseze. Cu prezența lor fizică puternică, ei joacă un rol proeminent în arte, mitologie și alte aspecte culturale ale diferitelor societăți umane. În vremurile moderne, urșii au fost supuși unei presiuni din cauza invadării habitatelor lor și a comerțului ilegal cu părți din urși. IUCN enumeră șase specii de urși ca fiind vulnerabile sau pe cale de dispariție și chiar specia cea mai puțin îngrijorătoare, cum ar fi ursul brun, este expusă riscului de dispariție în anumite țări. Braconajul și comerțul internațional al acestor populații cele mai amenințate sunt interzise, dar sunt încă în desfășurare.

Etimologie[[modificare](#) | [modificare sursă](#)]

Cuvântul românesc *urs* este moștenit din limba latină, *ursus*.^[1] Alte denumiri legate de urși, cum ar fi cea a infraordinului Arctoidea provine din greaca veche ἄρκτος (*arktos*), „urs”,^[2] precum și termenii „arctic” și „antarctic”.

Numele taxonilor urșilor, cum ar fi Ursidae și *Ursus*, provin din latinescul *Ursus* (urs)/*Ursa* (ursoaică).^[3] Prenumele feminin „Ursula”, derivat inițial din numele unui sfânt creștin, înseamnă „mica ursă” (diminutiv din latinescul *ursa*). În Elveția, prenumele masculin „Urs” este deosebit de popular, în timp ce numele cantonului și orașului Berna sunt derivate din *Bär*, cuvântul german pentru urs. Numele germanic Bernard (inclusiv *Bernhardt* și forme similare) înseamnă „urs curajos”, „urs robust” sau „urs îndrăzneț”.^{[4][5]}

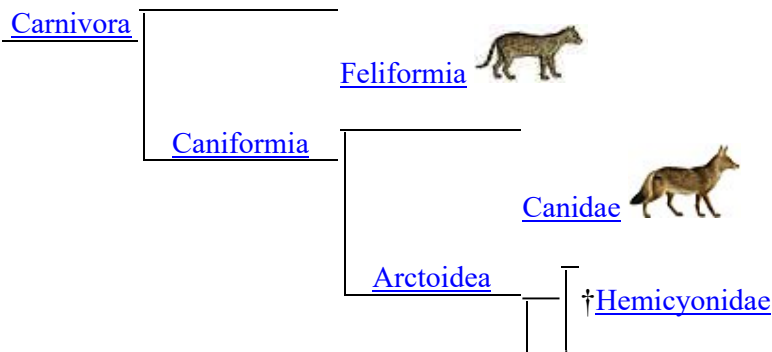
Cuvântul englezesc „bear” provine din engleza veche *bera* și aparține unei familii de nume pentru urs în limbile germanice, cum ar fi suedezul *björn*. În mod convențional, se spune că această formă este legată de un cuvânt proto-indo-european pentru „maro”, astfel încât „ursul” ar însemna „cel maro”.^{[6][7]} Cu toate acestea, lingvistul Donald Ringe notează că, deși această etimologie este plauzibilă din punct de vedere semantic, nu se poate găsi un cuvânt care să însemne „maro” în această formă în proto-indo-european. El sugerează în schimb că „urs” provine din cuvântul proto-indo-european *ǵʰwér- ~ *ǵʰwér „animal sălbatic”.^[8]

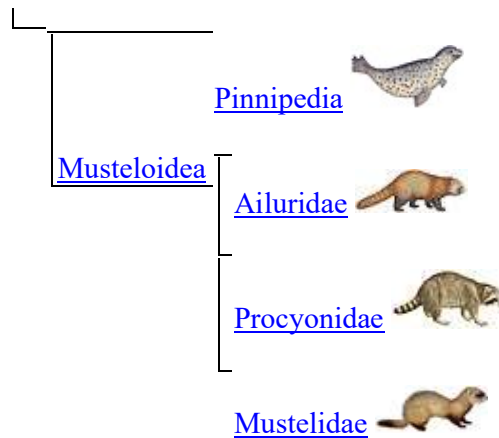
Taxonomie[[modificare](#) | [modificare sursă](#)]

Familia Ursidae este una dintre cele nouă familii din subordnul Caniformia, ordinul Carnivora. Cele mai apropiate rude în viață ale urșilor sunt pinipelele, canidele și musteloidele.^[9] Urșii moderni cuprind opt specii în trei subfamilii: Ailuropodinae (monotipic cu ursul panda), Tremarctinae (monotipic cu ursul cu ochelari) și Ursinae (conținând șase specii împărțite în unul până la trei genuri, în funcție de autoritate). Analiza cromozomilor nucleari arată că cariotipul celor șase urși este aproape identic, fiecare având 74 de cromozomi, în timp ce panda uriaș are 42 de cromozomi și ursul cu ochelari 52. Aceste numere mai mici pot fi explicate prin fuziunea unor cromozomi; în plus, faptul că modelele de bandă de pe acestea se potrivesc cu cele ale speciilor ursine dar diferă de cele ale procionidelor, susține includerea acestor două specii în Ursidae mai degrabă decât în Procyonidae, unde au fost plasate de unele autorități anterioare.^[10]

Filogenie[[modificare](#) | [modificare sursă](#)]

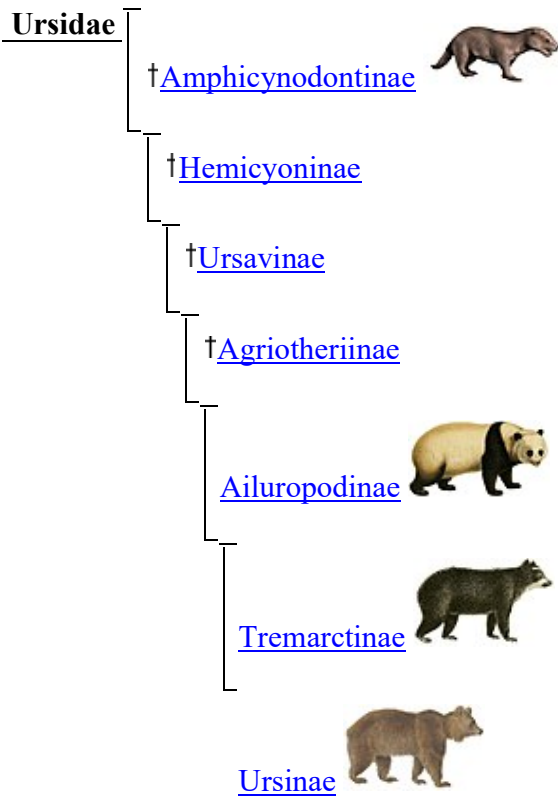
Urșii formează o cladă în cadrul Carnivora. Cladograma se bazează pe filogenie moleculară de șase gene la Flynn, 2005.^[11]

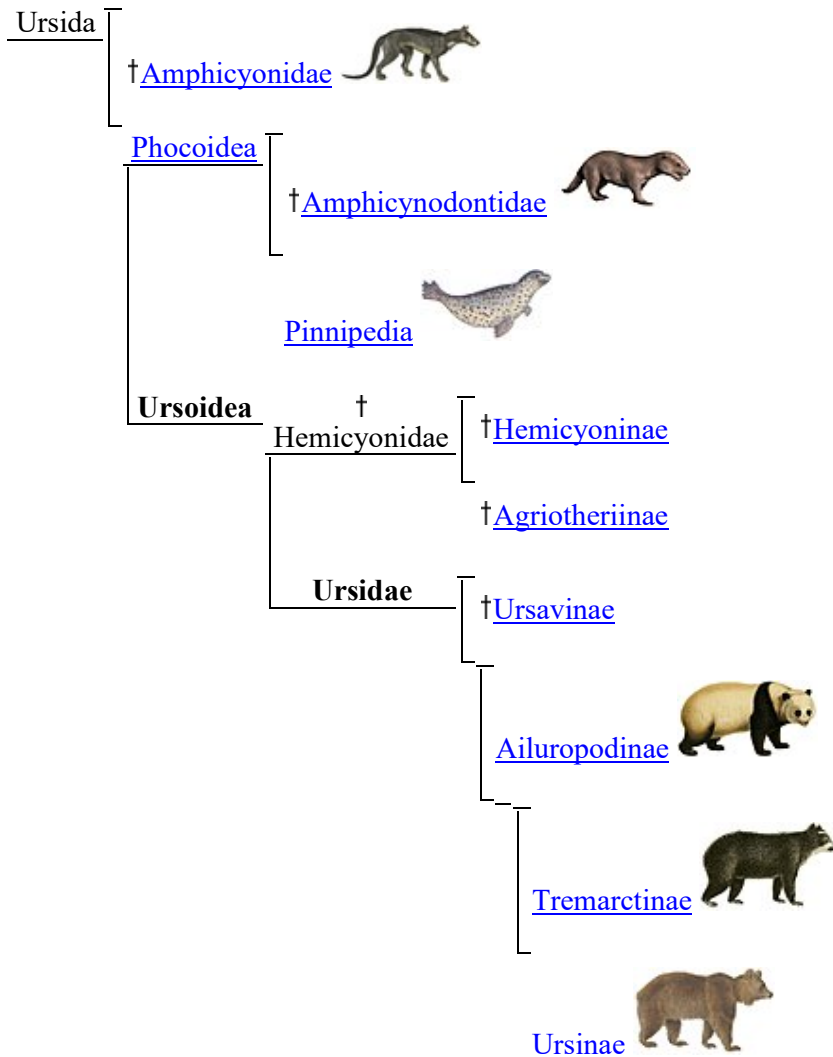

Rețineți că, deși sunt numiți „urși” în unele limbi, panda roșii și ratonii și rudele lor apropiate nu sunt urși, ci mai degrabă musteloizi.^[11]

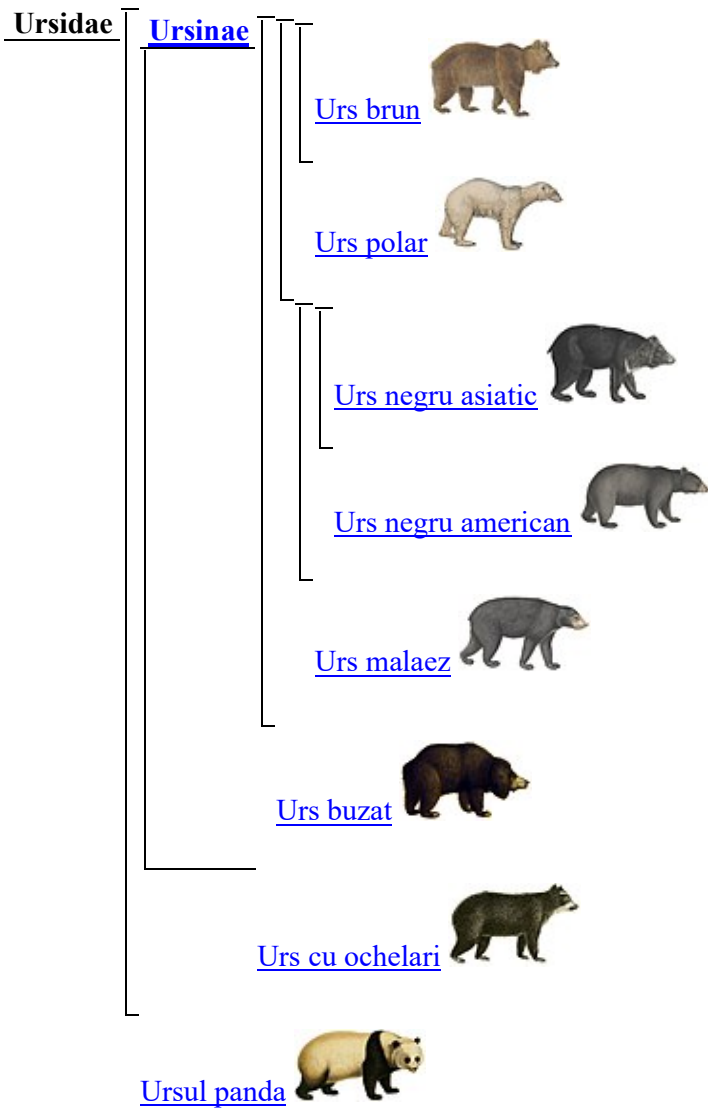
Există două ipoteze filogenetice cu privire la relațiile dintre speciile de urși existente și fosile. Una este toată speciile de urși sunt clasificate în șapte subfamilii: Amphicyonodontinae, Hemicyoninae, Ursavinae, Agriotheriinae, Ailuropodinae, Tremarctinae și Ursinae.^{[12][13][14][15]} Mai jos este o cladogramă a subfamiliilor de urși după McLellan și Reiner (1992)^[12] și Qiu și colab. (2014).^[15]

A doua ipoteză filogenetică alternativă a fost implementată de McKenna și colab. (1997) pentru a clasifica toate speciile de urși în superfamilia **Ursoidea**, Hemicyoninae și Agriotheriinae fiind clasificate în familia „Hemicyonidae”.^[16] În clasificarea McKenna și Bell, atât urșii, cât și pinipelele se află într-un parvordin de mamifere carnivore cunoscute sub numele de Ursida, împreună cu mamiferele extinse din familia Amphicyonidae.^[16] Mai jos este cladograma bazată pe clasificarea McKenna și Bell (1997):^[16]

Filogenia speciilor de urs existente este prezentată într-o cladogramă bazată pe secvențierea completă a ADN-ul mitocondrial de Yu și colab. (2007)^[17] Panda uriaș, urmată de ursul cu ochelari, sunt în mod clar cea mai veche specie. Relațiile celorlalte specii nu sunt foarte bine rezolvate, deși ursul polar și ursul brun formează o grupare apropiată.^[10]

Caracteristici fizice[[modificare](#) | [modificare sursă](#)]

Mărime[[modificare](#) | [modificare sursă](#)]

Ursul polar (stânga) și ursul malaez, cea mai mare și, respectiv, cea mai mică specie.

Familia urșilor include cele mai masive animale terestre existente din ordinul Carnivora.^[a] Ursul polar este considerat a fi cea mai mare specie existentă,^[19] cu masculi adulți cântărind 350–700 de kilograme și măsurând 2,4–3 metri în lungime totală.^[20] Cea mai mică specie este ursul malaez, care are o greutate de 25–65 kg și 100–140 cm în lungime.^[21]

Urșii preistorici din America de Nord și de Sud cu față scurtă au fost cele mai mari specii cunoscute că au trăit. Despre cel din urmă s-a estimat că avea o greutate de 1.600 kg și o înălțime de 3,4 m.^{[22][23]} Greutatea corporală variază de-a lungul anului la urșii din climatul temperat și arctic, deoarece aceștia acumulează rezerve de grăsime vara și toamna și pierd în greutate în timpul iernii.^[24]

Morfologie[[modificare](#) | [modificare sursă](#)]

Ghearele de grizzly sunt mai lungi decât ale unui urs negru american și sunt adaptate pentru săpat.

Urșii sunt în general animale voluminoase și robuste, cu cozi scurte. Sunt dimorfi sexual în ceea ce privește dimensiunea, masculii fiind de obicei mai mari.^{[25][26]} Speciile mai mari tind să prezinte niveluri crescute de dimorfism sexual în comparație cu speciile mai mici.^[26] Bazându-se pe putere mai degrabă decât pe viteză, urșii au membre relativ scurte, cu oase groase pentru a-și susține volumul. Omoplatul și pelvisul sunt în mod corespunzător masive. Membrele sunt mult mai drepte decât cele ale felinelor întrucât nu este nevoie ca ei să se flexeze în același mod din cauza diferențelor de mers. Membrele anterioare puternice sunt folosite pentru a prinde prada, pentru a excava bârlogurile, pentru a dezgropa animale ascunse în vizuini, pentru a răsturna stâncile și buștenii pentru a localiza prada și a lovi animale mari.^[24]

Spre deosebire de majoritatea carnivorelor terestre, urșii sunt plantigrazi. Își distribuie greutatea către picioarele din spate, ceea ce le face să pară greoaie când merg. Sunt capabili de explozii de viteză, dar obolesc curând și, ca rezultat, se bazează mai mult pe ambuscadă decât pe urmărire. Urșii pot sta pe picioarele din spate și pot sta drept, cu un echilibru remarcabil. Labele lor din față sunt suficient de flexibile pentru a prinde fructe și frunze. Ghearele neretractabile ale urșilor sunt folosite pentru săpat, cățărare, ruperea și prinderea prăzii. Ghearele de la picioarele din față sunt mai mari decât cele din spate și pot fi o piedică atunci când se cațără în copaci. Urșii negri sunt cei mai arborici dintre urși și au cele mai scurte gheare. Panda este unică prin faptul că are o extensie osoasă pe încheietura picioarelor din față, care acționează ca degetul mare și este folosit pentru prinderea mugurilor de bambus în timpul hrănirii.^[24]

Urșii pot sta drept, cu un echilibru remarcabil.

Blana urșilor este alcătuită din fire lungi de păr, care formează un înveliș de protecție, și din fire scurte și dense de păr, care formează un strat izolator ce captează aerul aproape de piele. Urșii polari au fire de păr goale, translucide, care captează căldură de la soare și o conduce la pielea de culoare închisă de dedesubt. Au un strat gros de grăsime pentru izolare suplimentară, iar tălpile picioarelor au o pernă densă de blană.^[24] În timp ce urșii tind să aibă o culoare uniformă, unele specii pot avea semne pe piept sau pe față, iar panda uriaș are o blană alb-negru.^[27]

Urșii au urechi mici și rotunjite, astfel încât să minimizeze pierderile de căldură, dar nici auzul și nici vederea nu sunt deosebit de acute. Spre deosebire de multe alte carnivore, aceștia au capacitatea de a vedea culorile, poate pentru a-i ajuta să distingă fructele și nucile coapte. Sunt unici printre carnivore prin faptul că nu au mustăți sensibile la atingere pe bot; cu toate acestea, au un excelent simț al mirosului, mai bun decât cel al câinelui sau, posibil, al oricărui alt mamifer. Folosesc mirosul pentru a se semna unul altuia (fie pentru a-i avertiza pe rivali, fie pentru a detecta perechea) și pentru a găsi mâncare. Mirosul este principalul simț folosit de urși pentru a-și localiza cea mai mare parte a hranei și au amintiri excelente, care îi ajută să se mute în locurile în care au găsit hrană înainte.^[24]

Cranii de urs brun

Craniul urșilor este masiv, oferind ancorare pentru puternicii mușchi ai maxilarului. Caninii sunt mari, dar adesea sunt utilizați pentru afixare, iar molarii sunt plăți și folosiți la zdrobirea hranei. Spre deosebire de majoritatea celorlalți membri ai carnivorelor, urșii au dinți carnasiali relativ nedezvoltați, iar dinții lor sunt adaptați pentru o dietă care include o cantitate semnificativă de materie vegetală.^[24] Chiar și în cadrul unei specii apar variații considerabile în formula dentară. Acest lucru poate indica faptul că urșii sunt încă în proces de evoluție de la o dietă în care mănâncă în principal carne la una predominant erbivoră. Urșii polari au dinții asemănători carnasierelor, deoarece dieta lor s-a reîntors la cea a carnivorelor.^[28] Structura laringelui urșilor pare a fi cea mai primitivă caniforme.^[29] Ei posedă pungi de aer conectate la faringe care le pot amplifica vocalizările.^[30]

Urșii au un sistem digestiv destul de simplu, tipic pentru carnivore, cu un singur stomac, intestine scurte nediferențiate și fără cecum.^{[31][32]} Chiar și panda uriaș erbivor are încă sistemul digestiv al unui carnivor, precum și gene specifice carnivorelor. Capacitatea sa de a digera celuloza este atribuită microbilor din intestinul său.^[33] Urșii trebuie să petreacă mult timp hrănindu-se pentru a obține suficientă hrană din vegetale. Panda, în special, petrece 12-15 ore pe zi hrănindu-se.^[34]

Distribuție și habitat[[modificare](#) | [modificare sursă](#)]

În prezent urșii se mai găsesc în șaiszeci de țări, în principal în emisfera nordică și sunt concentrați în Asia, America de Nord și Europa. O excepție este ursul cu ochelari; originară din America de Sud, locuiește în regiunea andină.^[35] Arealul ursului malaez se extinde sub ecuator în Asia de Sud-Est.^[36] Ursul Atlas, o subspecie a ursului brun, trăia în Africa de Nord, din Maroc până în Libia, dar a dispărut în jurul anilor 1870.^[37]

Cea mai răspândită specie este ursul brun, care apare din Europa de Vest spre est prin Asia până în zonele de vest ale Americii de Nord. Ursul negru american este limitat la America de Nord, iar ursul polar este limitat la Marea Arctică. Toate speciile de urși rămase sunt asiaticе.^[35]

Ele apar într-o gamă largă de habitate care includ pădurea tropicală de câmpie, păduri de conifere, păduri de foioase, prerii, stepe, pajiști montane, versanți alpini, tundra arctică și, în cazul ursului polar, sloiuri de gheață.^{[35][38]} Urșii își pot săpa bârlogurile pe dealuri sau pot folosi ca adăpost peșteri, bușteni găunoși și vegetație densă.^[38]

Comportament și ecologie[[modificare](#) | [modificare sursă](#)]

Urme de urs negru american

Urșii bruni și negri americani sunt în general diurni, ceea ce înseamnă că sunt activi în cea mai mare parte în timpul zilei, deși ei pot merge pe distanțe lungi noaptea.^[39]

Alte specii pot fi nocturne, active pe timp de noapte, deși femelele cu pui se pot hrăni mai mult în timpul zilei pentru a evita competiția și prădătorii nocturni.^[40] Urșii sunt animale solitare și sunt considerate a fi cele mai asociale dintre toate carnivorele. Singurele momente în care urșii sunt întâlniți în grupuri sunt mamele cu pui sau perioadele ocazionale de hrană bogată (cum ar fi curele de

somon).^{[41][42]} Cu simțul lor acut al mirosului, urșii pot localiza carcasele de la câțiva kilometri distanță. Ei se folosesc de simțul mirosului pentru a localiza hrana, pentru a întâlni perechea, pentru a evita rivalii și pentru a-și recunoaște puii.^[24]

Hrănire[[modificare](#) | [modificare sursă](#)]

Ursul panda hrănindu-se cu bambus.

Majoritatea urșilor sunt omnivori oportuniști și consumă mai multă materie vegetală decât animală. Ei mănâncă orice, de la frunze, rădăcini și fructe de pădure până la insecte, hoituri, carne proaspătă și pește și au un sistem digestiv și dinți adaptați unei astfel de diete.^[35] La extreme se află ursul panda aproape în întregime erbivor și ursul polar în mare parte carnivor. Cu toate acestea, toți urșii se hrănesc cu orice sursă de hrană care devine disponibilă sezonier.^[34] De exemplu, urșii negri asiatici din Taiwan consumă un număr mare de ghinde atunci când acestea sunt comune și trec la copitate în alte perioade ale anului.^[43]

Când caută plante, urșii aleg să le mănânce în stadiul în care sunt cele mai hrănitoare și digerabile, evitând de obicei ierburile, rogozurile și frunzele mai în vârstă.^{[32][34]} Prin urmare, în zonele temperate mai nordice, pășunatul este mai frecvent la începutul primăverii și mai târziu devine mai restrâns.^[44] A ști când plantele sunt coapte pentru a fi mâncate este un comportament învățat.^[34] Ei caută fructele de pădure în tufișuri sau în vârful copacilor și încearcă să maximizeze numărul de fructe de pădure consumate față de frunziș.^[44] Toamna, unele specii de urși se hrănesc cu cantități mari de fructe fermentate natural, ceea ce le afectează comportamentul.^[45] Urșii mai mici se cațără în copaci după ghinde.^[46] Urșii bruni, cu abilitățile lor puternice de săpat, mănâncă de obicei rădăcini.^[44] Dieta ursului panda constă în peste 99% din bambus,^[47] din 30 de specii diferite. Fălciile sale puternice sunt adaptate pentru zdrobirea tulpinilor dure ale acestor plante, deși preferă să mănânce frunzele mai hrănitoare.^{[48][49]} Bromeliaceele pot reprezenta până la 50% din dieta ursului cu ochelari, care are și fălci puternice pentru a le mușca.^[50]

Urs brun american hrănindu-se cu pești.

Ursul buzat nu este la fel de specializat ca ursul polar sau panda, și-a pierdut câțiva dinți din față care se găsesc la ceilalți urși și și-a dezvoltat o limbă lungă pentru a se hrăni cu funici, termite și alte insecte care au locuința în tuneluri sub pământ. În anumite perioade ale anului, aceste insecte pot reprezenta 90% din dieta lor.^[51] Unii indivizi devin dependenți de dulciurile din gunoiul din orașele

unde se generează deșeuri legate de turism pe tot parcursul anului.^[52] Unele specii pot ataca cuiburile viespilor și albinelor pentru miere și insecte imature, în ciuda înțepăturilor.^[53] Ursul malaez își folosește limba lungă pentru a linge atât insectele, cât și mierea.^[54] Peștii sunt o sursă importantă de hrană pentru unele specii, iar urșii bruni, în special, se adună în număr mare la cursele cu somoni. De obicei, un urs se cufundă în apă și prinde un pește cu fălcile sau cu labele din față. Părțile preferate de mâncat sunt creierul și ouăle. Uneori sapă după mamiferele mici, cum ar fi rozătoarele.^{[55][44]}

Urs polar hrănindu-se cu o focă pe un banc de gheață la nord de Svalbard, Norvegia. Este cea mai carnivoră specie de urs.

Ursul brun și ambele specii de urși negri prind uneori copitate mari, cum ar fi căprioare și bovine, mai ales tinere și firave.^{[43][56][55]} Aceste animale pot fi prinse printr-o scurtă goană și ambuscadă.^{[44][57]} Ursul polar își folosește excelentul simț al mirosului pentru a localiza o gaură prin care focile ies să respire și se ghemuiește în apropiere, așteptând ore întregi ca foca să apară.^[58] Ei mănâncă în primul rând grăsimea foarte digerabilă.^{[59][55]} Mamiferele mari sunt de obicei ucise printr-o mușcătură în cap sau gât sau (în cazul tinerilor) pur și simplu doborâtă și mutilată.^{[44][60]} Comportamentul prădător la urși este de obicei predat puilor de către mamă.^[55]

Urșii sunt cleptoparaziți prolifici, furând depozitele de hrană de la rozătoare și carcasele de la alți prădători.^{[32][61]} Pentru speciile care hibernează, creșterea în greutate este importantă deoarece ele nu se mai hrănesc în timpul repausului de iarnă. Un urs brun poate mânca 41 kg de hrană și poate câștiga 2-3 kg de grăsime pe zi înainte de a intra în bârlog.^[62]

Comunicare[[modificare](#) | [modificare sursă](#)]

Pui de urs panda

Urșii produc o serie de sunete vocale și non-vocale. Mormăitul, pufăitul, se fac în situații cordiale, cum ar fi între mame și pui sau cuplurile care se curtează, în timp ce bufnitul, pufnitul sau suflarea aerului se fac atunci când un individ este stresat. Sunetele de avertizare includ plescăituri, în timp ce zgomote din dinți, mârăiturile, răgetul sunt emise în întâlnirile agresive. Puii, atunci când sunt în primejdie, scâncesc, sau țipă sau strigă și pot mormăi ca un motor când sunt confortabil sau sunt alăptați.^{[29][63][64][65][66][67]}

Urșii comunică uneori cu afișări vizuale, cum ar fi stând în picioare, ceea ce exagerează dimensiunea individului. Privirea este un act agresiv, iar semnele faciale ale urșilor cu ochelari și ale urșilor panda pot ajuta la atragerea atenției asupra ochilor în timpul întâlnirilor agresive.^[68] Indivizii se pot apropia unul de celălalt mergând cu picioarele înțepenite, cu capul în jos. Dominanța între urși se afirmă prin realizarea unei orientări frontale, arătând canini, răsucirea botului și întinderea gâtului. Un subordonat poate răspunde cu o orientare laterală, întorcându-se și lasând capul în jos și stând sau întinzându-se.^{[42][69]}

Puiul imită zgomotele emise de ursoaică.

Urșii pot marca teritoriul frecându-se de copaci și alte obiecte care pot servi la răspândirea mirosului lor. Acest lucru este de obicei însoțit de zgârâierea cu ghearele și mușcarea obiectului. Scoarța poate fi îndepărtată pentru a atrage atenția asupra stâlpului de marcare.^[70] Se știe că ursul panda marchează obiectele cu urină și o substanță cerată din glandele lor anale.^[71] Urșii polari își lasă în urmă mirosul pe urmele lor, ceea ce le permite indivizilor să se urmărească unii pe alții în vastul pustiu arctic.^[72]

Reproducere și dezvoltare [\[modificare\]](#) | [modificare sursă](#)

Cuplu de urși reproducându-se

Sistemul de împerechere al urșilor a fost descris în mod diferit ca o formă de poliginie, promiscuitate și monogamie în serie.^{[73][74][75]} În timpul sezonului de reproducere, masculii iau în seamă femelele din vecinătatea lor, iar femelele devin mai tolerante cu masculii. Un urs mascul poate vizita o femelă continuu pe o perioadă de câteva zile sau săptămâni, în funcție de specie, pentru a-și testa starea reproductivă. În această perioadă de timp, masculii încearcă să împiedice rivalii să interacționeze cu partenera lor. Curtarea poate fi scurtă, deși la unele specii asiatice, perechile se pot angaja în lupte, îmbrățișări, lupte simulate și vocalize. Ovulația este indusă prin împerechere, care poate dura până la 30 de minute în funcție de specie.^[74]

Pui de urs brun, Parcul Național Baschiria, Rusia

Sarcina durează în mod obișnuit 6-9 luni, iar numărul puilor de până la patru.^[27] Panda pot da naștere la gemeni, dar ei pot alăpta doar un pui, iar celălalt este lăsat să moară.^[76] La speciile din nord, nașterea are loc în timpul repausului de iarnă. Puii se nasc orbi și neputincioși cu cel mult un strat subțire de păr, bazându-se pe mama lor pentru căldură. Laptele femelei de urs este bogat în grăsimi și anticorpi, iar puii sunt alăptați până la un an după naștere. La 2-3 luni, puii își pot urma mama în afara bârlogului. Urșii masculi nu joacă nici un rol în creșterea puilor. Infanticidul, în care un mascul adult ucide puii altuia, a fost înregistrat la urși polari, urși bruni și urși negri americani, dar nu și la alte specii.^[77] Masculiiucid puii pentru a aduce femela la estru.^[78] Puii fug iar mama îi apără chiar și cu prețul vieții.^{[79][80][81]}

La unele specii, puii pot deveni independenți în jurul primăverii următoare, deși unii pot rămâne până când femela se împerechează din nou cu succes. Urșii ating maturitatea sexuală la scurt timp după ce părăsește familia; la aproximativ 3–6 ani în funcție de specie. Masculii de urși bruni și polari din Alaska pot continua să crească până la vârsta de 11 ani.^[27] Durata de viață poate varia, de asemenea, între specii. Ursul brun poate trăi în medie 25 de ani.^[82]

Hibernare[\[modificare\]](#) | [modificare sursă](#)

Articol principal: [Hibernare](#).

Urșii din regiunile nordice, inclusiv ursul negru american și ursul grizzly, hibernează iarna.^{[83][84]} În timpul hibernării, metabolismul ursului încetinește, temperatura corpului său scade ușor, iar ritmul cardiac încetinește de la o valoare normală de 55 la doar 9 bătăi pe minut.^[85] În mod normal, urșii nu se trezesc în timpul hibernării și pot trece toată perioada fără să mănânce, să bea, să urineze sau să își facă nevoile.^[24] Un dop fecal se formează în colon și este expulzat când ursul se trezește primăvara.^[86] Dacă au stocat suficientă grăsime corporală, mușchii lor rămân în stare bună.^[24] Femelele de urs nasc în timpul perioadei de hibernare și sunt trezite atunci când fac acest lucru.^[84]

Prădători, paraziți și agenți patogeni[\[modificare\]](#) | [modificare sursă](#)

Vânători de urși în Suedia, la începutul secolului XX.

Urșii nu au mulți prădători. Cel mai important dintre aceștia este omul, care de când a început să cultive câmpurile, a intrat din ce în ce mai mult în conflict cu aceste animale care au năvălit în recolte. De la inventarea armelor de foc, oamenii au putut să omoare urșii cu mai multă ușurință.^[87] Felidele precum tigrul pot, de asemenea, să reprezinte o amenințare pentru urși,^{[88][89]} în special pentru pui, care pot fi amenințați și de canide.^{[10][75]}

Urșii sunt parazitați de optzeci de specii de paraziți, inclusiv protozoare unicelulare și viermi gastrointestinali, precum și viermi rotunzi și viermi plați localizați în inimă, ficat, plămâni și sânge. În exterior au căpușe, purici și păduchi. Un studiu al urșilor negri americani a găsit șaptesprezece specii de endoparaziți, inclusiv protozoarul *Sarcocystis*, viermele parazit *Diphyllbothrium mansonoides* și viermii rotunzi *Dirofilaria immitis*, *Capillaria aerophila*, sp. *Physaloptera*, sp. *Strongyloides* și alții. Dintre aceștia, *D. mansonoides* și *C. aerophila* provocau simptome patologice.^[90] În schimb, urșii polari au puțini paraziți; multe specii parazite au nevoie de o gazdă secundară, de obicei terestră, iar stilul de viață al ursului polar este de așa natură încât există puține gazde alternative în mediul lor. Cu toate acestea *Toxoplasma gondii* a fost găsit la urșii polari, iar viermele *Trichinella nativa* poate provoca o infecție gravă și degradare la urșii polari mai în vârstă.^[91] Urșii din America de Nord sunt uneori infectați cu un *Morbillivirus* asemănător cu virusul bolii canine.^[92] De asemenea, sunt susceptibili la hepatita infecțioasă canină (CAV-1) și urșii negri din sălbăticie cedează rapid la encefalită și hepatită.^[93]

[Relația cu omul](#)[[modificare](#) | [modificare sursă](#)]

[Conservare](#)[[modificare](#) | [modificare sursă](#)]

Pui de panda la Baza de cercetare a reproducerii panda din Chengdu

În vremurile moderne, urșii au fost supuși unei presiuni din cauza invadării habitatelor lor^[94] și a comerțului ilegal cu părți ale corpului lor, inclusiv piața asiatică a urșilor, deși vânătoria este acum interzisă.^[95] Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii (IUCN) enumeră șase specii de urși ca fiind vulnerabile;^[96] chiar și cele două specii neamenințate cu dispariția, ursul brun și ursul negru american,^[96] sunt expuse riscului de dispariție în anumite zone. În general, aceste două specii locuiesc în zone îndepărtate, cu o interacțiune redusă cu oamenii, iar principalele cauze non-naturale ale mortalității sunt vânătoria, capcanele și uciderea rutieră.^[97]

În multe zone ale lumii au fost adoptate legi pentru a proteja urșii de distrugerea habitatului. Percepția publică asupra urșilor este adesea pozitivă, deoarece oamenii se identifică cu urșii datorită dietei lor omnivore, abilității lor de a sta pe două picioare și importanței lor simbolice.^[98] Sprijinul pentru protecția urșilor este larg răspândit, cel puțin în societățile mai bogate.^[99] Ursul panda a devenit un simbol mondial al conservării. Sanctuarele de panda din Sichuan, care găzduiesc aproximativ 30% din populația de panda sălbatică, au devenit Patrimoniul Mondial UNESCO în 2006.^[100] Acolo unde urșii atacă culturile sau atacă animalele, aceștia pot intra în conflict cu oamenii.^{[101][102]} În regiunile rurale mai sărace, atitudinea locuitorilor față de aceste animale poate fi influențată mai mult de pericolele prezentate de urși și de pagubele economice pe care le produc fermierilor și păstorilor.^[101]

Atacuri[[modificare](#) | [modificare sursă](#)]

Unele atacuri de urs au loc atunci când o ursoaică simte ceea ce ea percepe ca fiind o amenințare la adresa puilor ei.

Mai multe specii de urși sunt periculoase pentru oameni, mai ales în zonele în care s-au obișnuit cu oamenii; în altă parte, ei evită în general oamenii. Atacurile urșilor sunt rare însă pot fi fatale.^[103] Urșii pot ataca oamenii ca răspuns la luarea prin surprindere, pentru apărarea puilor sau a hranei, sau chiar din motive de prădător.^[104]

Prima reacție a unui urs la întâlnirea cu un om este să fugă.^[105] Autorul american Fergus Charles enumeră câteva cauze posibile pentru această reacție instinctivă, fiecare fiind o speculație sau o teorie bazată mai mult pe intuiție decât pe dovezi fizice. Unii speculează că urșii își moștenesc natura precaută de acum mii de ani, când trebuiau să se ferească de carnivorele mai mari și mai periculoase.^[105] Unii cred că urșii au ajuns să relaționeze prezența umană cu armele de foc sau cu alte arme de care au ajuns să se teamă.^[105] Alții cred că vânătorii tind să ținteze urșii mai agresivi, lăsând astfel doar urșii mai timizi să se reproducă, creând o populație de urși mai puțin ostilă decât înainte.^[105]

Una dintre cele mai periculoase situații care duce la atacuri de urs este atunci când o ursoaică percepe o amenințare la adresa puilor ei. Ursoaicele sunt foarte protectoare cu puii, dedicându-și, fără nici o participare din partea ursului mascul, mulți ani din viața lor doar pentru a-și crește puii și a-i învăța să vâneze; de aici termenul de „mamă urs” care se referă la o mamă extrem de reactivă și protectoare, în special cele care fac asta fără ajutorul îngrijirii paterne.^[106]

Divertisment, vânătoare, mâncare și medicină populară[[modificare](#) | [modificare sursă](#)]

Dresor de urși, Anglia

Urșii în captivitate au fost folosiți ca sursă de divertisment de secole. În Europa au fost dresați să danseze^[107] și folosiți în luptă cel puțin din secolul al XVI-lea. La vremea respectivă, în Southwark, un cartier al Londrei, existau cinci arene în care aveau loc lupte cu urșii: rămășițele arheologice a trei dintre acestea au supraviețuit până astăzi.^[108] În toată Europă, dresorii de etnie romă de urși, numiți ursari, au trăit jucându-se și cântând cu urși încă din secolul al XII-lea.^[109]

Un ursar nomad, dresor de urs. Desen de Theodor Aman, 1888

Urșii au fost vânați pentru sport, hrană și medicina populară. Carnea lor este întunecată și fibroasă, ca o bucată tare de vită. În bucătăria cantoneză, labele de urs sunt considerate o delicată. Carnea de urs ar trebui să fie gătită bine, deoarece poate fi infectată cu parazitul *Trichinella spiralis*.^{[110][111]}

Popoarele din Asia de Est folosesc părțile și secrețiile corpului urșilor (în special vezica biliară și bila) ca parte a medicinei tradiționale chineze. Se crede că peste 12.000 de urși sunt ținuți în ferme din China, Vietnam și Coreea de Sud pentru producția de bilă. Comerțul cu produse de urs este interzis în temeiul CITES, dar bila de urs a fost detectată în șampoane, vin și medicamente pe bază de plante vândute în Canada, Statele Unite și Australia.^[112]

B.3. Descrierea funcțiilor ecologice ale speciilor și habitatelor de interes comunitar afectate și a relației acestora cu ariile naturale protejate de interes comunitar învecinate și distribuția acestora

Implementarea prevederilor amenajamentului silvic nu conduce la afectarea habitatelor și speciilor de interes comunitar. Așa cum rezultă din descrierea funcțiilor ecologice ale speciilor și habitatelor, făcută pe larg la subcapitolul B.2., amenințările față de specii și habitate constau în:

- degradarea habitatelor, reducerea sau fragmentarea acestora;

- folosirea pesticidelor/ierbicidelor;
- reducerea locurilor de cuibărit;
- vânătoria ilegală;
- eliminarea arbuștilor, mărăciniăurilor, a lemnului mort și a copacilor scorburoși;
- desecarea zonelor umede;
- activitatea antropică, turismul;

Niciuna dintre aceste amenințări nu este efectul prevederilor amenajamentului silvic.

Dimpotrivă, aplicarea măsurilor de gospodărire propuse prin amenajament, respectiv a lucrărilor silviculturale și a regimului silvic conduce la conservarea și îmbunătățirea habitatelor, funcțiile ecologice și relațiile intra - și interspecifice rămânând nealterate.

Efectul asupra speciilor de faună constă în zgomotul și vibrațiile mașinilor și utilajelor utilizate la efectuarea lucrărilor. Acestea vor fi menținute în limite normale, iar localizarea lucrărilor va fi pe suprafețe mici, în comparație cu suprafețele ariilor protejate, ceea ce face ca efectul negativ să fie minim.

Având în vedere cele de mai sus, rezultă că vor fi menținute și îmbunătățite condițiile ecologice optime pentru flora și fauna din imediata vecinătate a fondului forestier proprietate publică a statului care face obiectul amenajamentului silvic.

B.4. Statutul de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar

Pentru evaluarea stării de conservare a habitatelor și speciilor de interes comunitar s-a pornit de la datele existente în sursele de informații utilizate.

Starea de conservare a habitatului va fi considerată **favorabilă** în situația în care habitatul se află în parametrii de calitate normali iar stabilitatea habitatului pe termen scurt, mediu și lung este asigurată, în lipsa unor presiuni și factori de risc semnificativi care ar putea afecta evoluția habitatului în prezent și viitor.

Starea de conservare a habitatului va fi considerată **neadecvată (inadecvată)** în situația în care habitatul este în prezent supus unor presiuni și riscuri (inclusiv antropice) de mică anvergură care afectează deja parametrii de calitate ai habitatului punând în pericol stabilitatea habitatului pe termen lung.

Starea de conservare a habitatului va fi considerată **nefavorabilă** dacă habitatul este deja afectat semnificativ ca urmare a unor presiuni și riscuri majore ce pun în pericol stabilitatea sa pe termen scurt, mediu și lung.

Starea de conservare a speciei va fi considerată **neadecvată** în situația în care aria de răspândire a speciei riscă să se reducă într-un viitor previzibil iar supraviețuirea speciei în cadrul habitatului natural nu este asigurată pe termen lung, existând un risc de reducere a habitatului natural ca urmare a intervenției unor factori naturali sau antropici.

Starea de conservare a speciei va fi considerată **nefavorabilă** în situația în care aria de răspândire a speciei riscă să se reducă pe termen scurt iar supraviețuirea speciei în cadrul habitatului natural nu este asigurată pe termen scurt, existând un risc imediat sau pe termen scurt de reducere a habitatului natural ca urmare a unor presiuni și riscuri majore.

Starea de conservare a speciei va fi considerată **necunoscută** dacă nu vor exista suficiente date pentru estimarea sa.

B.4.1. Statutul și starea de conservare a speciilor de mamifere

Speciile de mamifere din aria naturală protejată de interes comunitar ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est, relevante față de aplicarea amenajamentului silvic sunt **următoarele: Canis lupus, Lynx lynx și Ursus arctos.**

<i>Mamifere</i>	Statut de conservare apreciat la nivelul bioregionii (CON)	Stare conservare ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est
<i>Canis lupus</i>	Favorabilă	Favorabilă
<i>Lynx lynx</i>	Favorabilă	Favorabilă
<i>Ursus arctos</i>	Favorabilă	Favorabilă

B.5. Date privind structura și dinamica populațiilor de specii afectate

Din motivele specificate la punctul B.3., considerăm că implementarea prezentului amenajament nu va afecta numeric și structural niciuna din populațiile speciilor care se găsesc în habitatele de interes comunitar existente în raza ocolului silvic.

Asa cum am mai precizat, în perioada de aplicare a lucrărilor silvotehnice este de așteptat ca unele specii, în special păsările prezente în zonă, să fie deranjate de specificul activităților desfășurate, dar acestea având o mobilitate ridicată își vor găsi loc de refugiu în alte habitate. Lucrările silvotehnice preconizate să se desfășoare se execută de regulă la intervale mari de timp și în nici un caz concentrate pe suprafețe mari. De asemenea, perioada de cuibarit nu se suprapune cu perioadele în care se execută lucrări silvice, iar habitatele existente în zonă sunt suficient de mari și de stabile pentru a asigura menținerea tuturor speciilor prezente.

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul fondului forestier proprietate privată
aparținând Obștei Stânișoara din Față,
Unitatea de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj

B.6. Sinteza datelor privind speciile și habitatele posibil a fi afectate de plan

Datele privind speciile și habitatele care pot fi afectate de implementarea amenajamentului U.P. I Stânișoara din Față sunt prezentate în tabelul următor, pe baza surselor de informații disponibile:

Denumire specie/habitat	Localizare habitate & specii	Mărimea populației, ROSAC	Informații cuantificate privind prezența indivizilor	Dinamica populației	Suprafața habitatului speciei	Suprafața habitatului ROSAC (ha)	Starea de conservare	Tendențe	Ecologia speciei	Sensibilitatea față de efectele generate de PP	Perspectivă schimbări climatice
9410 – Păduri acidofile de Picea abies din regiunea montană (Vaccinio – Piceetea)	U.P. I Stânișoara din Față, conform hartă distribuție (Anexa 4)	-	-	-	-	4900	Favorabilă	Stabile	-	Extragere arbori, prin efectuarea tăierilor principale	Stabile
Canis lupus	Habitat forestier din cuprinsul U.P. I Stânișoara din Față	24-33 indivizi	Conform surselor de informații	Conform surselor de informații	-	Conform surselor de informații	Favorabilă/ Necunoscută	Stabile	Conform informațiilor prezentate în subcapitolele anterioare	Traversarea zonelor umede cu utilaje	Stabile
Lynx lynx	Habitat forestier din cuprinsul U.P. I Stânișoara din Față	16-24 indivizi	Conform surselor de informații	Conform surselor de informații	-	Conform surselor de informații	Nefavorabilă/ neadecvată	Stabile	Conform informațiilor prezentate în subcapitolele anterioare	Traversarea zonelor umede cu utilaje	Stabile
Ursus arctos	Habitat forestier din cuprinsul U.P. I Stânișoara din Față	26.-31 indivizi	Conform surselor de informații	Conform surselor de informații	-	Conform surselor de informații	Nefavorabilă/ neadecvată	Stabile	Conform informațiilor prezentate în subcapitolele anterioare	Traversarea zonelor umede cu utilaje	Stabile

B.7. Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ariilor naturale protejate de interes comunitar

Integritatea unei arii naturale protejate de interes comunitar este afectată dacă prin implementarea unui plan/proiect se reduce suprafața habitatelor și/sau numărul exemplarelor speciilor de interes comunitar, sau se ajunge la fragmentarea habitatelor de interes comunitar și/sau a habitatelor specifice din punct de vedere ecologic și etologic, după caz, speciilor de interes comunitar.

De asemenea, un plan sau un proiect poate afecta integritatea unui sit Natura 2000 dacă aceste induce un impact negativ asupra factorilor care determină menținerea stării favorabile de conservare a ariei naturale protejate de interes comunitar sau dacă produce modificări ale dinamicii relațiilor care definesc structura și/sau funcția ariei naturale protejate de interes comunitar. Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea siturilor Natura 2000 urmează a fi identificate și cuantificate în cadrul planurilor de management, conform cu prevederile OUG nr. 57/2007 aprobat cu modificări din Legea nr. 49/2011.

Custozii veghează pentru menținerea integrității și conservării biodiversității în siturile de interes comunitar. Amenajamentul U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, trebuie să facă parte integrantă din planurile de management ale acestor arii protejate.

În limitele teritoriale ale U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, caracteristicile geologice, geomorfologice, climatice și de vegetație sunt favorabile pentru menținerea tipului natural fundamental de pădure, respectiv pentru conservarea habitatelor și speciilor deoarece asigură o mare diversitate ecosistemică, iar fragmentarea habitatelor este redusă. Gospodărirea fondului forestier după amenajamente silvice nu distruge relațiile structurale și funcționale din cadrul ariilor naturale protejate de interes național sau comunitar, fapt dovedit și de aplicarea amenajamentelor anterioare celui prezent.

Informațiile esențiale privind relațiile structurale și funcționale dintre habitatele și speciile de interes comunitar din ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est sunt prezentate în tabelul următor:

Denumire specie/ habitat	Relațiile de dependență dintre ANPIC și corpurile de apă subterană și de suprafață	Relațiile de dependență dintre speciile și habitatele de interes comunitar	Relațiile de dependență dintre speciile/ habitate și alte caracteristici (de relief, geologice, altitudinale, altele)	Relațiile între speciile de interes comunitar pe baza relațiilor trofice sau a altor relații interspecifice	Relaționarea dintre specii și coridoarele ecologice
9410 – Păduri acidofile de Picea abies din regiunea montană (Vaccinio – Piceetea)	Corpurile de apă subterane și de suprafață condiționează dezvoltarea și existența elementelor structurale ale habitatelor	Asigură habitat favorabil pentru specii de faună protejată	Habitatul este condiționat de caracteristicile staționale locale	Reprezintă habitate de reproducere, hrănire adăpost, pentru speciile de faună de interes comunitar	-
Canis lupus	Mențin și asigură condiții ecologice optime	Depinde de păduri specifice habitatelor de interes comunitar din ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est	Dependență față de pădurile de molid	-	-
Lynx lynx			Dependență față de pădurile de molid	-	-
Ursus arctos			Dependență față de pădurile de molid	-	-

B.8. Obiectivele de conservare a ariilor naturale protejate de interes comunitar

Obiectivele de conservare sunt stabilite prin deciziile incluse în Planurile de management ale celor două situri Natura 2000.

B.9. Descrierea stării actuale de conservare a ariilor naturale protejate de interes comunitar, inclusiv evoluții/schimbări care se pot produce în viitor

Starea actuală a arboretelor din ariile naturale protejate de interes comunitar este bună deoarece în raza teritoriului studiat nu au fost semnalate fenomene de uscare în masă, atacuri de insecte sau agenți criptogamici.

Stabilitatea ecosistemelor forestiere din raza U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, la diverși factori perturbatori (vânt, zăpadă, alunecări, eroziuni etc.) este relativ bună, aceasta și datorită faptului că majoritatea pădurilor existente (81%) și-au păstrat caracterul de păduri naturale, care prin managementul de calitate promovat a dus la menținerea integrității pădurilor și a biodiversității naturale a acestora.

Având în vedere densitatea relativ scăzută a populației umane din interiorul siturilor Natura 2000, ponderea ridicată a habitatelor naturale și seminaturale, ponderea mică a terenurilor agricole utilizate în mod excesiv ca urmare a desfășurării practicilor agricole tradiționale, precum lipsa unor obiective industriale cu potențial poluant ridicat, considerăm că starea actuală de conservare a ariilor protejate de interes comunitar este bună.

Putem deci aprecia că rolul amenajamentului este unul benefic, pentru menținerea stării favorabile de conservare a habitatelor și speciilor, atât la nivelul întregului fond păduros al U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj cât și la nivelul arboretelor din ariile naturale protejate din zonă și că fără reglementările pe care le implementează (împreună cu alte acte legislative ale sectorului silvic) anumite componente și conexiuni ale ecosistemelor protejate ar putea fi grav perturbate.

Descrierea stării actuale de conservare a ariilor naturale protejate existente în limitele teritoriale ale U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj s-a făcut prin evaluarea acestei stări la nivel de arboret (u.a.) după care s-a raportat la întregul habitat al ariilor naturale protejate. Raționamentul care a stat la baza acestei evaluări constă în aceea că dacă fiecare arboret ce face parte dintr-o arie naturală protejată prezintă o stare de conservare favorabilă atunci și întregul, respectiv aria, va prezenta aceeași stare.

Cu privire la starea de conservare a habitatelor, amenajamentul are un indicator sintetic prin care se caracterizează, la nivelul fiecărei subparcele, apropierea sau departarea arboretului actual față de tipul natural fundamental de padure. El se numește caracterul actual al tipului de padure. Prin prelucrarea datelor, în cazul U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, din suprafața totală a habitatelor de interes comunitar, de 107,20 ha, circa 81% sunt arborete natural fundamentale (caracter 2, 3); celelalte tipuri de arborete:

- artificiale (caracter A, C) sunt parțial alcătuite din specii coresunzătoare tipului natural fundamental, introduse pe cale artificială (prin plantare).

În cazul speciilor de mamifere, amfibieni și reptile, pești, nevertebrate, plante și păsări pot apărea unele măsuri în plus față de cele referitoare la gospodărirea durabilă a habitatelor forestiere, dar aceasta nu presupune însă intrarea în conflict unele cu altele. Evaluarea stării de conservare a habitatelor forestiere s-a făcut utilizând indicatorii propuși în cadrul proiectului Life05 Nat/Ro/000176 – Habitate prioritare alpine, subalpine și forestiere din România (Stancioiu et al., 2008).

Autorii proiectului aduc în plus și unele clarificări în ceea ce privește indicatorii prezentați în continuare:

- Suprafața habitatului. În cadrul Retelei Natura 2000 nu există limite de suprafață impuse, cu toate acestea atunci când habitatul ocupă suprafețe prea mici se recomandă, fie să i se mărească suprafața, fie suprafața respectivă să fie considerată „fără cod Natura 2000”. Recomandarea vine în sprijinul menținerii integralității și a continuității habitatelor.

- Dinamica suprafeței. Acest indicator se referă strict doar la cazurile de diminuare a suprafeței habitatului. În cazul în care diminuarea suprafeței este sub pragul maxim admis se vor lua măsuri de revenire cel puțin la suprafața inițială.

- Consistența arboretului. Acest indicator se exprimă în arboretele tinere prin gradul de acoperire al coronamentului, iar în arboretele mature prin indicii de densitate (ponderi în volum).

- Modul de regenerare a arboretului. Reteaua Natura 2000 nu impune regenerarea exclusivă din sămânță a habitatelor forestiere. Cu toate acestea cunoscute fiind efectele negative ale regenerării repetate din lăstari se recomandă promovarea regenerării din sămânță în cadrul căreia fiind incluse și plantațiile (cu puieți obținuți din sămânță și cu proveniență corespeciiunzatoare).

- Arbori uscați în arboret. Prezența arborilor uscați sau căzuți pe sol denotă o biodiversitate crescută, ca urmare prezența lor trebuie promovată cu toate că și în acest caz Reteaua Ecologică Natura 2000 nu impune prezența acestora în arboret.

- Gradul de acoperire al semințișului. Acest indicator nu se va estima în primii 2 ani după executarea unei tăieri de regenerare (în special în cazul tăierii de însămânțare).

- Compoziția floristică a subarboretului și păturii erbacee. Pentru evaluarea acestui indicator se va ține seama de stadiul de dezvoltare a stratului arborilor iar în cazul păturii erbacee se va încerca să se surprindă atât flora vernală cât și cea estivală.

Perturbări. S-au inclus aici suprafețe de pe care minim 50% din exemplarele unui etaj al arboretului sunt vătămate (înțelegând prin aceasta că la nivel de fitoindivid intensitatea distrugerilor reprezintă cel puțin 50% din suprafața asimilatoare). Nu vor fi evaluate etajele cu o acoperire mai mică de 10%. Evaluarea se face la nivelul fiecărui etaj, nu se cumulează suprafețele afectate de la mai multe etaje. Factorii limitativi și destabilizatori care pot avea un impact semnificativ asupra habitatelor forestiere din ariile naturale protejate pot fi de natură:

- abiotică, în această categorie incluzându-se doborâturile și rupturile produse de vânt și/sau zăpadă, viituri, depuneri de material aluvionar, înmlăștinări, roca la suprafață etc.

- biotică: vătămări produse de insecte, ciuperci, plante parazite, microorganismе, faună, etc.;

- antropică: tăieri ilegale, incendieri, poluare, exploatarea resurselor (rocă, nisip, pietriș), eroziunea, pășunatul etc.

În situația în care unele perturbări (pășunatul, incendiile etc.) nu au un efect imediat și foarte vizibil asupra stratului arborilor, suprafața afectată de acestea nu trebuie să depășească 20% din suprafața totală a arboretului.

Pentru evitarea deteriorării stării de conservare a habitatelor forestiere și implicit a ariilor naturale protejate pe viitor trebuie monitorizată acțiunea următorilor factori cu potențial perturbator :

- extragerile ilegale de masă lemnoasă dar și cele efectuate necorespunzător;

- împădurirea cu specii corespunzătoare tipului natural fundamental de pădure;

- promovarea prin lucrările silvotehnice a exemplarelor cu proveniență din sămânță în defavoarea celor din lăstari;

- pășunatul și trecerea animalelor;

- incendiile naturale și cele antropice;

- turismul necontrolat;

- vătămarile produse de entomofauna și de agenți fitopatogeni etc.

B.10. Analiza măsurilor de conservare din planul de management/ regulamentul ANPIC care pot limita/ influența intervențiile și activitățile propuse de PP

Aria naturală protejată de interes comunitar ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est, are plan de management aprobat prin Ordinul Ministrului Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 1243/2016.

B.10.1. Analiza măsurilor de conservare din planul de management/ regulamentul ANPIC care pot limita/influența intervențiile și activitățile propuse de PP - ROSAC 0168 Pădurea Sarului

În cadrul planului de management au fost stabilite la nivelul ariei protejate măsuri în vederea

conservării habitatelor și speciilor de interes comunitar în cadrul, în continuare fiind prezentate acele măsuri care sunt relevante pentru specificul aplicării lucrărilor silvotehnice, conform planului de management:

a. Măsuri pentru asigurarea conservării speciilor de mamifere: *Canis lupus, Lynx lynx și Ursus arctos*:

- Realizarea de activități de monitorizare, conform protocoalelor de monitorizare, în vederea asigurării conservării speciilor.

b. Măsuri de conservare pentru habitate: *9410 Păduri acidofile de Picea abies din regiunea montană (Vaccinio – Piceetea)*:

- Limitarea accesului în pădure doar pe traseele recomandate și realizarea picnicurilor și focului doar în zonele special amenajate.

B.11. Alte informații relevante privind conservarea ariilor naturale protejate de interes comunitar, inclusiv posibile schimbări în evoluția naturală a ariilor naturale protejate de interes comunitar

În viitor nu se prevad schimbări negative în evoluția naturală a ariilor naturale protejate de interes comunitar existente în limitele teritoriale ale U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, ca urmare a implementării reglementărilor prezentului amenajament silvic. O atenție deosebită trebuie acordată măsurilor de protecție pe care prezentul amenajament le-a propus (a se vedea capitolul 8 al amenajamentului silvic – Protecția fondului forestier) împotriva doborâturilor și rupturilor de vânt și zăpadă, incendiilor, poluării, bolilor și altor dăunători, uscării anormale, conservării biodiversității care vin în speirișinul conservării speciilor și habitatelor de interes comunitar și nu numai.

Există însă și activități, care nu țin de reglementările prezentului amenajament silvic dar care pot avea consecințe negative asupra speciilor și habitatelor de interes comunitar. Dintre acestea se menționează:

- vânătoarea ilegală, în special la speciile care sunt de interes comunitar dar la care este permisă vânătoarea;

- tăierile selective a arborilor în vârstă sau a unor specii;
- vânătoarea în timpul cuibaritului;
- înmulțirea necontrolată a speciilor invazive;
- defrișările ilegale;
- management forestier defectuos;
- deranjarea păsărilor în timpul cuibaritului;
- cositul în perioada de cuibarire;
- distrugerea cuiburilor, a pontelor sau a puilor;
- folosirea pesticidelor;
- lucrări îndelungate în vecinătatea cuibului în perioada de reproducere;
- construirea neautorizată de drumuri;
- reglarea cursurilor râurilor;
- depozitarea deșeurilor menajere;
- poluarea;
- creșterea animalelor;
- practicarea unor sporturi: călărie, motor de cross, mașini de teren, enduro, etc.

B.12. Alte aspecte relevante pentru ariile naturale protejate de interes comunitar

Nu există.

B.13. Prezentarea rezultatelor activităților de teren

Identificarea habitatelor de interes comunitar din cadrul U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj s-a făcut în cursul anului 2023, de către specialiștii S.C. Padex Silva Proiect S.R.L. care au valorificat și informațiile culese cu prilejul descrierii parcelare.

În cadrul descrierii parcelare, conform normelor tehnice pentru amenajarea pădurilor, pe lângă alte informații tehnice, s-au cules date privind caracteristicile stațiunii și vegetației, identificându-se tipul de stațiune, tipul natural-fundamental de pădure și caracterul actual al tipului de pădure, date care au condus la identificarea habitatelor de interes comunitar. Pentru habitatele de interes comunitar, identificate în U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, s-a realizat corespondența cu tipurile natural-fundamentale de pădure.

În privința culegerii datelor de teren pentru speciile de faună de interes comunitar protejate în cadrul ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est, a fost aplicată *metoda transectelor*, particularizată pentru fiecare grupă taxonomică.

B.14. Analiza presiunilor și amenințărilor

În urma analizei informațiilor din planul de management al ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est, presiunile și amenințările care au importanță pentru aplicarea amenajamentului, sunt cele specifice domeniului silvicultură.

Conform planurilor de management situația presiunilor și amenințărilor actuale la nivelul ariei protejate, caracteristice domeniului silvicultură, este următoarea:

- Pășunatul intensiv al vacilor, al oilor și al caprelor;
- Gestionarea și utilizarea pădurii și a plantației;
- Drumuri, autostrăzi;
- Exploatare lemnoasă fără replantare sau refacerea naturală;
- Vânătoare;
- Pescuit de agrement;
- Colectarea de ciuperci, licheni, fructe de pădure și altele;
- Drumeții montane, alpinism, speologie;
- Gunoiul și deșeurile solide.

Analiza presiunilor/amenințărilor din planul de management al ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est, pentru habitatele și speciile de interes comunitar este sintetizată în tabelul următor:

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul fondului forestier proprietate privată
aparținând Obștei Stânișoara din Față,
Unitatea de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj

ANPIC	Specie/ habitat	Parametru/ținta potențial afectat(ă)	Presiune/ amenințare conform PM al ANPIC	Nivelul presiunii/ amenințării conform PM al ANPIC	PP care contribuie la presiune/ amenințare (conform PM)	Observații
ROSAC0128 Nordul Gorjului de Est	<i>Canis lupus</i>	Nu a fost specificat în PM	B02.02 B02.04 B07	Scăzută Scăzută Scăzută	-	-
	<i>Lynx lynx</i>	Nu a fost specificat în PM	B02.02 B02.04 B07	Scăzută Scăzută Scăzută	-	-
	<i>Ursus arctos</i>	Nu a fost specificat în PM	B02.02 B02.04 B07	Scăzută Scăzută Scăzută	-	-
	<i>Habitat 9410</i>	Nu a fost specificat în PM	B01.01 B01.02 B02 B03	Scăzută Medie* Medie* Medie*	-	-

C. IDENTIFICAREA ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

Acest capitol descrie condițiile fizice și biologice, culturale și resursele social-economice existente în zona de impact a planului (zonele afectate) și analizează impactul direct și indirect a surselor asociate implementării planului analizat. Consecințele asupra mediului în situația alternativei de neimplementare vor fi de asemenea analizate.

Prezentul studiu abordează habitatele de interes comunitar din zona în care situl de interes comunitar se suprapune peste fondul forestier proprietate privată aparținând Obștei Stânișoara din Față, în relație cu dinamica anterioară a pădurii, evaluată în cadrul planului (amenajamentului silvic), ținând cont de funcțiile (inclusiv cele de protecție a naturii) atribuite fiecărui arboret în parte și pădurii în ansamblul ei.

Habitatele din zonele forestiere, sunt caracterizate prin complexitate funcțională ridicată și se constituie ca un ecosistem capabil de autoreglare.

Amenajamentul silvic este un document programatic, bazat pe **obiective și măsuri de management pentru atingerea obiectivelor**, respectiv lucrări silvice (stabilite conform normelor silvice de amenajare).

Impactul generat de modul în care vor fi implementate soluțiile tehnice stabilite în amenajament, nu face obiectul prezentului studiu, analiza făcându-se cu premisa că modul de aplicare a lucrărilor silvice se va face cu un impact minim. În procesul de evaluare a impactului am urmărit efectele generate de soluțiile tehnice asupra criteriilor ce definesc starea favorabilă de conservare a habitatelor și speciilor prezente în suprafața studiată.

C.1. Identificarea impactului

Rețeaua Ecologică Natura 2000 urmărește menținerea, îmbunătățirea sau refacerea stării de conservare favorabilă a speciilor și habitatelor de importanță comunitară din siturile Natura 2000, luând în considerare **realitățile economice, sociale și culturale specifice la nivel regional și local** ale fiecărui stat membru al Uniunii Europene. Prin urmare această rețea ecologică nu are în vedere altceva decât **gospodărirea durabilă a speciilor și habitatelor de importanță comunitară** din siturile Natura 2000.

Însăși existența unor specii și habitate într-o stare bună de conservare, chiar în zone cu management activ așa cum sunt pădurile din situl de interes comunitar, atestă faptul că gestionarea durabilă a resurselor naturale nu este incompatibilă cu obiectivele Natura 2000.

În cazul unui habitat forestier, starea de conservare este dată de totalitatea factorilor ce acționează asupra sa și asupra speciilor tipice și care îi poate afecta pe termen lung răspândirea, structura și funcțiile, precum și supraviețuirea speciilor tipice. Această stare se consideră „favorabilă” atunci când sunt îndeplinite condițiile (Directiva 92/43/CEE, Comisia Europeană 1992):

- arealul natural al habitatului și suprafețele pe care le acoperă în cadrul acestui areal sunt stabile sau în creștere;
- habitatul are structura și funcțiile specifice necesare pentru conservarea sa pe termen lung, iar probabilitatea menținerii acestora în viitorul previzibil este mare;
- speciile care îi sunt caracteristice se află într-o stare de conservare favorabilă.

Așadar, la nivelul fiecărei regiuni biogeografice (în siturile de importanță comunitară propuse și chiar în afara acestora), pentru ca un anumit habitat considerat de importanță comunitară să aibe o stare de conservare favorabilă, trebuie să fie gospodărit astfel încât să fie îndeplinite concomitent aceste trei condiții.

Abordarea corectă și completă a problemei gospodăririi durabile a habitate forestiere de importanță comunitară trebuie să cuprindă în mod obligatoriu următoarele patru etape (Stăncioiu et al. 2009):

- descrierea tipurilor de habitate;
- evaluarea stării lor de conservare (pentru a cunoaște pașii necesari de implementat în continuare);
- propunerea de măsuri de gospodărire adecvate;
- monitorizarea dinamicii stării de conservare (pentru îmbunătățirea continuă a modului de management).

În ceea ce privește situl de interes comunitar, considerăm că **menținerea structurii naturale și a funcțiilor specifice habitatelor forestiere va conduce la menținerea speciilor caracteristice într-o stare de conservare favorabilă** și ca atare va fi îndeplinită și cea de-a treia condiție necesară pentru asigurarea unei stări de conservare favorabilă la nivel de habitat (speciile care sunt caracteristice unui anumit habitat se află într-o stare de conservare favorabilă).

Din analiza obiectivelor amenajamentului silvic, așa cum sunt ele prezentate în prima parte, tragem concluzia că acestea coincid cu obiectivele generale ale rețelei Natura 2000, respectiv a obiectivelor de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar.

În cazul habitatelor, planul de amenajament are ca obiectiv asigurarea continuității pădurii, promovarea tipurilor fundamentale de pădure, menținerea funcțiilor ecologice și economice ale pădurii așa cum sunt stabilite ele prin încadrarea în grupe funcționale și subunități de producție.

Obiectivele de conservare a habitatelor de interes comunitar au un caracter general ținând cont de multitudinea tipurilor de habitate, însă putem concluziona că obiectivele asumate de amenajamentul silvic pentru pădurile studiate sunt conforme și susțin integritatea rețelei Natura 2000 și conservarea pe termen lung a habitatelor forestiere identificate în zona studiată.

Obiectivele asumate urmează a fi concretizate prin stabilirea măsurilor de management (lucrări silvice), în funcție de realitatea din teren, aspectul, vârsta, compoziția, consistența și funcțiile pe care le îndeplinesc arboretele.

Pentru a putea fi estimat impactul acestor măsuri de management (lucrărilor silvice) asupra ariei protejate de interes comunitar vor trebui prezentate principiile, specificul și tehnicile de aplicare a lucrărilor silvotecnice prevăzute în amenajamentele silvice pentru arboretele studiate.

Se disting mai multe tipuri de măsuri de management - lucrări silvice:

I. Lucrări de îngrijire și conducere.

Lucrările de îngrijire și conducere a pădurii implică intervenția activă în viața arborilor individuali, a arboretului în ansamblu, cât și a pădurii ca ecosistem. Prin efectuarea acestor lucrări se realizează reducerea gradată a numărului de exemplare arborescente fapt care determină o serie de schimbări în desfășurarea proceselor fiziologice la arborii rămași, precum și modificarea caracteristicilor structurale și funcționale ale arboretului. Astfel se pot diferenția două grupe mari de efecte ale lucrărilor de îngrijire și conducere: de natură bioecologică, respectiv economică.

Lucrările de îngrijire și conducere se concentrează asupra arboretului, dar prin modificarea repetată a structurii acestuia se acționează și asupra celorlalte componente ale pădurii. Lucrările de îngrijire și conducere acționează asupra pădurii astfel:

- ameliorează permanent compoziția și structura genetică a populațiilor, calitatea arboretului, starea fitosanitară a pădurii;
- reduc consistența și permit lărgirea speciațiului de nutriție pentru arborii valoroși intensificând creșterea acestora;
- reglează convenabil raporturile inter și intraspecifice;
- modifica treptat și ameliorează mediul ducând la intensificarea funcțiilor productive și protectoare;
- permit recoltarea unei cantități de masă lemnoasă valorificabilă sub forma produselor lemnoase secundare.

Premisele biologice ale operațiunilor culturale constau din suma cunoștințelor despre biologia arboretelor, despre modul de reacție a arborilor și arboretelor la intervențiile practicate.

Principii de bază în îngrijirea și conducerea arboretelor:

Prin aplicarea lucrărilor de îngrijire se ține seama de capacitatea arborilor de a reacționa favorabil la schimbarea mediului după ce s-a aplicat selecția artificială în loc de cea naturală. În executarea lucrărilor de îngrijire se ține seama de variabilitatea individuală, dinamica competiției intra- și inter specifice și neuniformitatea condițiilor de mediu, ceea ce face să se promoveze speciile valoroase ele fiind susținute de condițiile mediului respectiv.

Pentru reducerea la maximum a pagubelor care se pot produce la exploatare, este necesară armonizarea cerințelor biologice cu cele a gospodăririi pădurii cultivate. În acest sens trebuie cunoscute mijloacele materiale, soluțiile tehnice și procesele tehnologice de adoptat.

În plus trebuie urmărite eficiența economică imediată a fiecărei lucrări executate cât și rentabilitatea globală. Sunt necesare aplicarea lucrărilor de îngrijire și conducere a pădurii prin care se introduc în circuitul economic până la 50% din volumul lemnos recoltat la atingerea momentului exploatării, cantitate care s-ar pierde în urma procesului de eliminare naturală.

Eficiența economică de perspectivă (rentabilitatea globală) rezultă prin reglarea raporturilor inter- și intraspecifice, ameliorarea condițiilor sanitare de vegetație și prin promovarea celor mai bune exemplare sub raport cantitativ și valoric.

Obiectivele urmărite prin efectuarea lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor sunt:

- păstrarea și ameliorarea stării de sănătate a arboretelor;
- creșterea gradului de stabilitate și rezistență a arboretelor la acțiunea factorilor externi și interni destabilizatori (vânt, zăpadă, boli și dăunători);
- creșterea productivității arboretelor, precum și îmbunătățirea calității lemnului produs;
- mărirea capacității de fructificare a arborilor și ameliorarea condițiilor de regenerare;
- recoltarea biomasei vegetale în vederea valorificării ei.

În plan, pentru fiecare arboret în parte, s-a indicat natura lucrărilor preconizate și numărul intervențiilor necesare în deceniu, cu luarea în considerare atât a stării și structurii actuale, cât și evoluția previzibilă a stadiului de dezvoltare. Numărul intervențiilor poate fi modificat de către

organele de execuție funcție de dinamica stadiului de dezvoltare a arboretului, menționându-se faptul că vor fi introduse în planurile anuale.

În scopul asigurării unei producții cantitativ și calitativ optime, corespunzătoare țelului de gospodărire propus, în funcție de compoziția și starea arboretelor de amplasarea teritorială și destinația lor, arboretele din fondul forestier se vor parcurge conform situațiilor din amenajament cu următoarele lucrări:

a) Curățiri. Trecerea arboretelor din faza de desiş în faza de nuieliş-prăjiniş este marcată de apariția unor fenomene specifice biologice ce se manifestă cu o intensitate ridicată.

În acest stadiu, cauza principală a procesului de eliminare naturală este concurența pentru speciiașul de nutriție și dezvoltare.

Curățirile reprezintă intervenții repetate aplicate în pădurea cultivată în fazele de nuieliş și prăjiniş, în vederea înlăturării exemplarelor necorespunzătoare ca specie și conformare.

Scopul curățirilor este înlăturarea din arboret a exemplarelor copleșitoare din speciile de valoare economică redusă, precum și a celor necorespunzătoare, indiferent de specie.

Obiective urmărite prin executarea curățirilor:

- continuarea ameliorării compoziției arboretului, în concordanță cu compoziția țel fixată. Această cerință este realizată prin înlăturarea exemplarelor copleșitoare din speciile nedorite;

- îmbunătățirea stării fitosanitare a arboretului prin eliminarea treptată a exemplarelor uscate, rupte, vătămate, defectuoase, preexistente, a lăstarilor, etc., având grijă să nu se întrerupă în nici un punct starea de masiv;

- reducerea desimii arboretelor pentru a permite regularizarea creșterii în grosime și în înălțime, precum și a configurației coroanei;

- ameliorarea mediului intern al pădurii, cu efecte favorabile asupra capacității productive și protectoare, ca și asupra stabilității generale a acesteia;

- menținerea integrității structurale (consistența $K > 0,8$).

Pentru aplicarea curățirilor este necesară identificarea și alegerea exemplarelor de extras din fiecare tip de arboret.

Prima curățire se execută la cca. 3-5 ani după ultima degajare când arboretul se găsește în faza de nuieliş-păriș iar înălțimea sa medie nu depășește, în general, 3 m.

Elementele de arboret care fac obiectul extragerii prin curățiri sunt:

- exemplarele uscate, atacate, rănite, bolnave (în special cele cu boli infecțioase evolutive gen cancere);

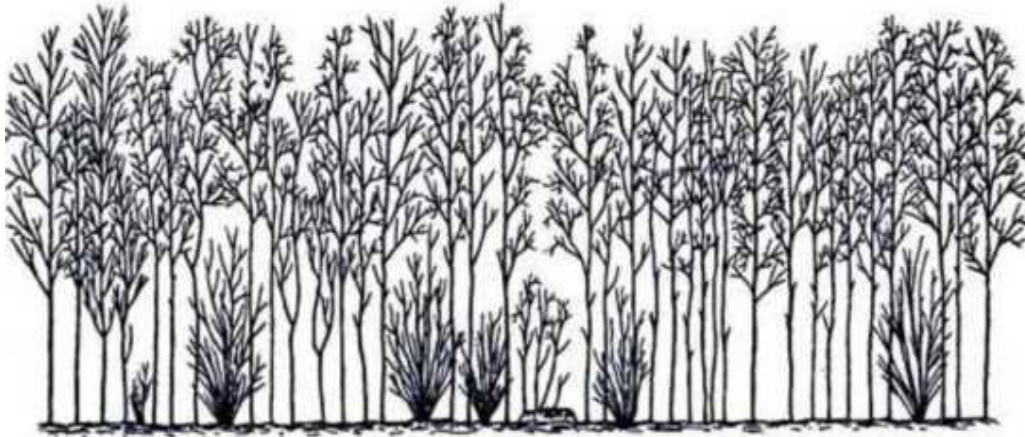
- preexistenți (adesea considerați ca primă urgență de extragere, datorită vătămarilor produse arborilor remanenți la doborâre);

- exemplarele speciilor copleșitoare, nedorite și neconforme cu compoziția țel, dacă sunt situate în plafonul superior al arboretului;

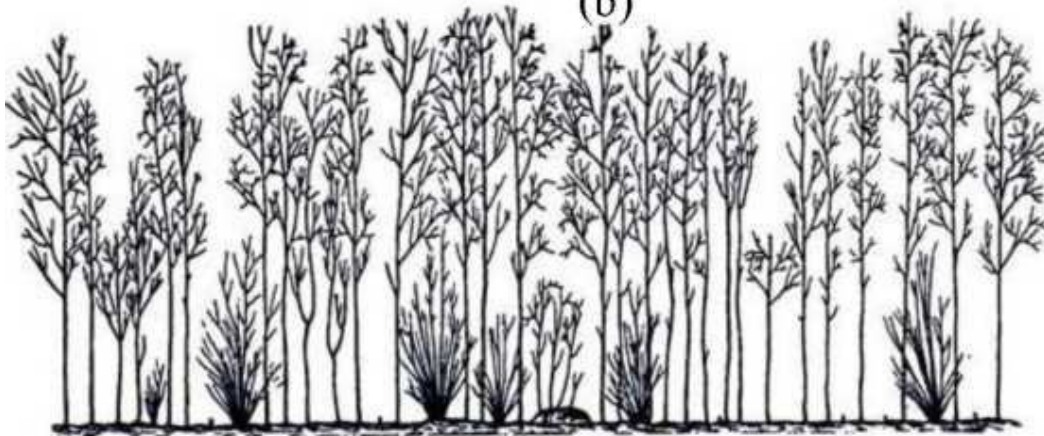
- exemplarele din lăstari, provenite de pe cioate îmbătrânite sau din arborete cu proveniență mixtă, care pot copleși exemplarele mai valoroase din sămânță;

- exemplarele din specia dorită, chiar de bună calitate, dar grupate în pâlcurile prea dese.

(a)

(b)

Se vor realiza curățiri mecanice, prin tăierea de jos a arborilor nevalorosi, respective secuirea (inelarea arborilor) preexistenților, utilizând diferite utilaje tăietoare, în general motoferăstraie sau motounelte specifice.

Sezonul de execuție al curățirilor depinde, de speciile existente precum și de condițiile de vegetație. Astfel, în arboretele amestecate, se recomandă ca grifarea (însemnarea) arborilor de extras să se realizeze doar în perioada de vegetație, această restricție eliminându-se în molidișurile pure sau amestecurile cu puține specii, când lucrarea se poate realiza și în repaosul vegetativ, primăvara devreme, înaintea apariției frunzelor, sau toamna târziu, după căderea acestora.

Intensitatea curățirilor se stabilește numai pe teren, în suprafețe de probă instalate în porțiuni reprezentative ale arboretului. În general, intensitatea se exprimă procentual:

- ca raport între numărul de arbori extrași (N_e) și cel existent (N_i) în arboret înainte de intervenție

$$IN = N_e/N_i \times 100$$

- ca raport între suprafața de bază a arborilor extrași (G_e) și suprafața de bază a arboretului înainte (G_i) de curățire

$$IC = G_e/G_i \times 100$$

După intensitatea intervenției (pe suprafața de bază), curățirile se împart în:

- slabe ($IC < 5\%$)

- moderate (IC = 6-15%)
- puternice (forte) (IC = 16-25%)
- foarte puternice (IC > 25%).

În situația analizată, intensitatea curățirilor se recomandă a fi moderată. În cazuri excepționale, când condițiile de arboret o reclama, pot fi și forte, dar cu condiția ca, în nici un punct al arboretului, consistența să nu se reducă după intervenție sub 0,8.

Periodicitatea curățirilor variază, în general, între 3-5 ani, în funcție de natura speciilor, de starea arboretului, de condițiile staționale și de lucrările executate anterior.

În general, în pădurile noastre aflate în faza de nuieliș-prăjiniș, se recomandă să se execute între 2 și 3 curățiri/arboret, numărul acestora fiind redus chiar și la o singură intervenție în cazul regenerărilor artificiale.

De calitatea punerii în practică a degajărilor și curățirilor depinde, în mare măsură, calitatea viitoarelor păduri.

b) Rărituri. Răriturile sunt lucrări executate repetat în fazele de pariș, codrișor și codru mijlociu și care se preocupă de îngrijirea individuală a arborilor, în scopul de a contribui cât mai activ la ridicarea valorii productive și proteoarea a pădurii cultivate.

Răriturile sunt considerate lucrări de selecție individuală pozitivă, preocuparea de bază fiind îndreptată asupra arborilor valoroși care rămân în arboret până la termenul exploatării și nu asupra celor extrași prin intervenția respectivă.

Răriturile sunt cele mai pretențioase, mai complexe și mai intensive operațiuni culturale, cu efecte favorabile atât asupra generației existente, cât și asupra viitorului arboret.

Cele mai importante obiective urmărite prin aplicarea răriturilor sunt:

- ameliorarea calitativă a arboretelor, mai ales sub raportul compoziției, al calității tulpinilor și coroanelor arborilor, al distribuției lor spațiale, precum și al însușirilor tehnologice ale lemnului acestora;

- ameliorarea structurii genetice a populației arborescente;

- activarea creșterii în grosime a arborilor valoroși (cu rezultat direct asupra măririi volumului) ca urmare a răririi treptate a arboretului, fără însă a afecta creșterea în înălțime și producerea elagajului natural (operație de îndepărtare a crăcilor din partea inferioară a tulpinii arborilor, aplicată în exploatările forestiere);

- luminarea mai pronunțată a coroanelor arborilor de valoare din speciile de bază pentru a crea condiții mai favorabile pentru fructificație și pentru regenerarea naturală a pădurii;

- mărirea rezistenței pădurii la acțiunea vătămătoare a factorilor biotici și abiotici cu menținerea unei stări fitosanitare cât mai bune și a unei stări de vegetație cât mai active a arboretului rămas.

În procesul de execuție a răriturilor există diverse tehnici de lucru care pot fi incluse în două metode de bază:

Rărituri selective - aplicate în arboretele regenerare pe cale naturală sau mixtă. Prin execuția acestora, în general, se aleg arborii de viitor, care trebuie promovați. După aceasta se intervine asupra arboretului de valoare mai redusă care vor fi extrași. În această categorie sunt incluse:

- răritura de jos;
- răritura de sus;
- răritura combinată (mixtă);
- răritura grădinărită, etc;

Rărituri schematice - (mecanice, geometrice, simplificate) - când arborii de extras se aleg după o anumită schemă prestabilită, fără a mai face o diferență a acestora după alte criterii. Acestea pot fi:

- pe rânduri;
- în benzi;

Rărituri schematice se aplică de regulă în arboretele de plop euroamerican.

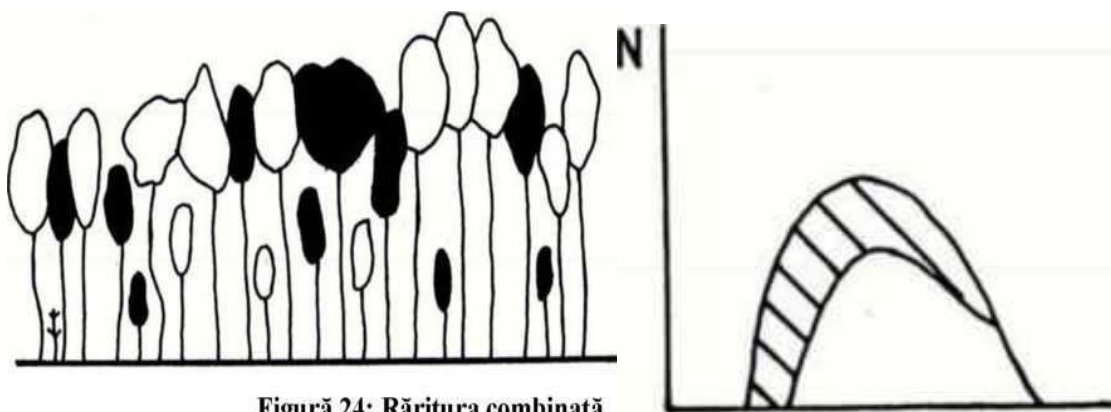
În restul arboretele studiate se vor aplica rărituri combinate, deoarece în puține cazuri, se poate vorbi de o intervenție în exclusivitate în plafonul superior (răritura de sus) sau plafonul inferior (răritura de jos). Datorită acestei situații, s-a impus necesitatea de a combina cele două tipuri fundamentale de rărituri, pentru a realiza corespunzător scopurile urmărite, în special în arboretele cu un anumit grad de neomogenitate sub raportul vârstei, al desimii sau al compoziției.

Răritura combinată - constă în selecționarea și promovarea arborilor celor mai valoroși ca specie și conformare, mai bine dotați și plasați spațial, intervenindu-se după nevoie atât în plafonul superior, cât și în cel inferior.

Aceasta urmărește realizarea unei selecții pozitive și individuale active având următoarelor obiective:

- promovarea celor mai valoroase exemplare din arboret ca specie și calitate;
- ameliorarea producției cantitative și mai ales calitative a arboretului;
- mărirea speciiațiului de nutriție și a creșterii arborilor valoroși;
- mărirea rezistenței arboretului la acțiunea factorilor vătămători biotici și abiotici;
- menținerea unui ritm satisfăcător de producere a elagajului natural; intensificarea fructificației și ameliorarea condițiilor bioecologice de producere a regenerării naturale;
- punerea în valoare a masei lemnoase recoltate sub formă de produse secundare.

Tehnica de execuție - specifică acestui tip de răritura selectivă, este diferențierea în cadrul arboretului a așa numitelor biogrupe. În cadrul acestor unități structurale și funcționale (de mică anvergură), arborii se clasifică în funcție de poziția lor în arboret precum și de rolul lor funcțional.

Figură 24: Răritura combinată

Biogrupă - este un ansamblu de 5-7 arbori, aflați în intercondiționare în creștere și dezvoltare, care se situează în jurul unuia sau a doi arbori de valoare (de viitor) și în funcție de care se face și clasificarea celorlalte exemplare în arbori ajutători (folositori) și arbori dăunători (de extras). Uneori, se mai ia în considerare și altă categorie, aceea a arborilor indiferenți (nedefiniți).

Arborii de valoare se aleg dintre speciile principale de bază și se găsesc, de regulă, în clasele a I-a și a II-a Kraft. Aceștia trebuie să fie sănătoși, cu trunchiuri cilindrice bine conformate, fără înfurcări sau alte defecte, cu coroane cât mai simetrice și elagaj natural bun, cu ramuri subțiri dispuse orizontal, fără crăci lacome, etc. Totodată aceștia trebuie să fie cât mai uniform repartizați pe suprafața arboretului.

Alegerea arborilor de viitor – se realizează, în general, prin două metode:

- Prin alegerea lor precoce, la finalul fazei de pârș și începutul celei de codrișor și însemnarea acestora cu benzi de plastic sau inele de vopsea. Aceasta îi face ușor de reperat în cursul lucrărilor de exploatare sau al următoarelor intervenții cu rărituri. Această metodă prezintă inconvenientul că o parte dintre exemplarele desemnate pot fi rănite în cursul intervențiilor cu rărituri, pot să-și modifice poziția socială (clasa pozițională) sau chiar pot dispeciia brusc (cazul arborilor doborâți de vânt).

- Prin selectarea arborilor la fiecare nouă intervenție cu rărituri. În acest caz în care se pot elimina o parte dintre inconvenientele opțiunii anterioare.

Arborii ajutători (folositori) – stimulează creșterea și dezvoltarea arborilor de valoare. Ei ajută la elagarea naturală, formarea trunchiurilor și coroanelor arborilor de viitor, îndeplinind în același timp rol de protecție și ameliorare a solului. Aceștia se aleg fie dintre exemplarele aceleiași specii (cazul arboretelor pure) fie ale speciilor de bază sau de amestec, situate în general într-o clasă pozițională inferioară (a II-a, a III-a sau a IV-a).

Arborii pentru extras – sunt aceia care stânenesc prin dezvoltarea lor arborii de viitor. Aici sunt incluși:

- arborii din orice specie și orice plafon care, prin poziția lor, împiedică creșterea și dezvoltarea coroanelor arborilor de viitor și chiar a celor ajutători;

- arborii uscați sau în curs de uscare, ruți, atacați de dăunători, cei cu defecte tehnologice evidente;

- unele exemplare cu creștere și dezvoltare satisfăcătoare, în scopul răririi grupelor prea dese.

Arborii nedefiniți – sunt cei care, în momentul răririi, nu se găsesc în raporturi directe cu arborii de valoare. În consecință aceștia nu pot fi încadrați în nici una dintre categoriile precedente. Aceștia se pot găsi în orice clasă pozițională, fiind localizați de obicei la marginea biogrupelor.

c) Lucrări de igienă. Adesea denumite și tăieri de igienă, aceste lucrări urmăresc asigurarea unei stări fitosanitare corespunzătoare a arboretelor, obiectiv care se poate realiza prin extragerea arborilor uscați sau în curs de uscare, căzuți, ruți sau doborâți de vânt sau zăpadă, puternic atacați de insecte, precum și a arborilor-cursă și de control folosiți în lucrările de protecție a pădurilor, fără ca prin aceste lucrări să se restrângă biodiversitatea pădurilor.

În pădurile parcurse sistematic cu operațiuni culturale, în special rărituri, precum și cu tratamente nu este necesară planificarea lucrărilor de igienă deoarece arborii care se extrag în prima urgență prin astfel de intervenții sunt tocmai cei uscați sau în curs de uscare, ruți, doborâți, etc, igienizarea realizându-se astfel concomitent.

Tăierea arborilor care fac obiectul lucrărilor de igienă se poate face tot timpul anului fiind încadrată în categoria tăiere fără restricții. Fac excepție rășinoaselor afectate de gândaci de scoarță care este de preferat să se extragă înainte de zborul adulților.

Intensitatea (volumul de extras) lucrărilor de igienă este determinată de starea de fapt a arboretelor. Astfel, pe baza observațiilor de teren, se pot diferenția următoarele situații:

- dacă se constată că numărul arborilor de extras este mic și prin intervenția asupra lor nu se dereglează starea de masiv, se procedează la recoltarea acestora într-o singură repriză;

- dacă proporția arborilor de extras este mare, aceștia se vor extrage în 2-3 reprize, la interval de 2-3 (4) ani, pentru a nu se întrerupe dintr-o dată și exagerat de mult starea de masiv;

- în situația în care, prin recoltarea arborilor vătămați, consistența arboretului s-ar reduce sub 0,7 în arboretele tinere și sub 0,6 în cele mature și bătrâne (deci acestea ar deveni exploatabile după stare), este de preferat să se procedeze la refacerea lor prin tehnici specifice.

Masa lemnoasă de extras prin lucrări de igienă este inclusă în categoria produselor accidentale neprecomptabile (care nu depășesc 5 m³/an/ha, raportat la suprafața unității de producție din care fac parte arboretele parcurse, micșorată cu mărimea suprafeței periodice în rând a arboretelor în care se va interveni cu tratamente în deceniul următor).

Dacă volumul de extras prin lucrările de igienă depășește valoarea menționată, acesta este inclus în categoria produselor lemnoase precomptabile și se scade din posibilitatea de produse secundare.

Tăierile de îngrijire care se vor aplica în cadrul amenajamentului silvic al U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, în suprafețele ce se suprapun ariilor naturale protejate au fost prezentate detaliat în cadrul capitolului A.1.6. din prezentul studiu.

II. Regimuri și tratamente silvice

Regimul – se referă la felul fundamental cum sunt destinate a se regenera sau a se reîntineri consecvent și vreme îndelungată toate arboretele care constituie o pădure. Regenerarea sau reîntinerirea arboretelor se pot realiza pe cale generativă (din sămânță sau puieți) și pe cale vegetativă (din lăstari, drajoni, butași). Această diferențiere a modului de regenerare a permis definirea, de-a lungul timpului, a trei regimuri fundamentale, respectiv al (1) codrului (cu regenerare generativă), al (2) crângului (cu regenerare vegetativă) și al (3) crângului compus (cu regenerare, în mod ideal, atât generativă cât și vegetativă).

În mod practic, gospodărirea unei păduri în cadrul unui regim se poate realiza prin mai multe modalități, ceea ce a condus la apariția noțiunii de **tratament**.

În sens larg, tratamentul include întregul ansamblu de măsuri culturale, prin care aceasta este condusă de la întemeiere până la exploatare și regenerare. Aceste măsuri culturale includ lucrările prin care, procedând consecvent, vreme îndelungată, se realizează regenerarea sau reîntinerirea, educarea, protecția, exploatarea tuturor arborilor care constituie o pădure.

În sens restrâns, prin tratament se înțelege modul special cum se face exploatarea și se asigură regenerarea unei păduri în cadrul aceluiași regim, în vederea atingerii unui scop.

Masa lemnoasă care rezultă prin aplicarea tratamentelor este încadrată în grupa produselor principale, iar tăierea prin care se realizează poartă numele de tăiere de produse principale.

În ceea ce privește succesiunea corectă a operațiunilor înaintea alegerii tratamentului este necesar să se stabilească regimul. Ca regulă generală, regimul se stabilește în funcție de exploatabilitatea adoptată și implicit de scopul urmărit. În consecință acesta se exprimă prin țelurile de producție și protecție ce le are de îndeplinit pădurea.

Tratamentul cel mai indicat de aplicat într-o pădure dată, va fi acela care permite recoltarea produselor principale cu cele mai reduse cheltuieli și pierderi, dar care reușește în același timp să asigure îndeplinirea integrală a obiectivelor de gospodărire și mai ales regenerarea mai valoroasă și mai ieftină prin care să se realizeze cât mai sigur structura țel fixată pentru fiecare arboret și ansamblu de arborete.

La alegerea tratamentului aplicabil la o pădure se ține seama de:

- în funcție de interesele exploatării se vor alege tratamente cât mai simple, mai extensive, care să permită o mai mare concentrare a tăierilor, creșterea gradului de mecanizare și reducerea prețului de cost aducerea, menținerea și conservarea fondului forestier în stări și structuri de optimă stabilitate ecosistemică și maximă eficacitate polifuncțională;

- prioritatea regenerării naturale cu rezultat direct în realizarea cu cheltuieli mai reduse a unor arborete capabile să conserve diversitatea genetică locală;

- promovarea ori de câte ori și oriunde este posibil ecologic și justificat economic a arboretelor amestecate, divers structurate și valoroase;

- promovarea tratamentelor prin care se evită întreruperea bruscă a funcțiilor ecoprotective pe care trebuie să le exercite pădurea respectivă, evitând astfel crearea unor premise favorabile apariției unor fenomene torențiale, a eroziunii, a alunecărilor de teren, a fenomenului de înmlăștinare etc.

- tratamentele de tăieri rase se pot adopta numai în pădurile constituite din specii al căror semințș se poate instala și dezvolta satisfăcător pe teren descoperit și nu se pun probleme deosebite de ordin ecoprotectiv;

- în pădurile cu rol de protecție deosebit, la alegerea tratamentelor, se acordă prioritate considerentelor de ordin cultural care conduc tot mai categoric la adoptarea tratamentelor intensive bazate pe regenerarea sub masiv și cu perioadă lungă de regenerare. În pădurile cu rol de protecție se pot adopta și la alte tipuri de intervenții, respectiv lucrări speciale de conservare. Aici se vor executa doar lucrări de igienă;

- trecerea de la o generație la alta este necesar să se facă fără întreruperi pentru a nu se pierde din capacitatea bioecologică de regenerare a pădurii respective și a nu se întrerupe nici chiar pentru perioade mai scurte de timp.

Tratamentele care se vor aplica în cadrul amenajamentului silvic al U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, în suprafețele ce se suprapun ariilor naturale protejate au fost prezentate detaliat în cadrul capitolului A.1.6. din prezentul studiu.

III. Lucrări de ajutorarea regenerărilor naturale și de împădurire

Regenerarea naturală este influențată decisiv de:

- biologia fructificării speciilor forestiere (capacitatea lor de regenerare vegetativă)
- cantitatea, calitatea și modul de împrăștiere a semințelor (lăstarilor) pe suprafața în curs de regenerare

- starea, desimea și structura arboretului pe picior devenit exploatabil sau de absența acestuia.

Întemeierea pe cale naturală a pădurii impune realizarea unor condiții de bază și anume:

- existența unui număr suficient de arbori valoroși (arbori apti de regenerare generativă sau vegetativă) împrăștiați corespunzător pe întreaga suprafață de regenerare sau capabili să asigure instalarea unei generații juvenile viabile și valoroase ca urmare a modului de diseminare a semințelor;

- recoltarea cu anticipație și deci excluderea de la reproducerea arborilor necorespunzători sau nedoriti ca specie, genotip sau fenotip;

- reglarea corespunzătoare a desimii arboretului parental în vederea realizării unor condiții ecologice favorabile instalării noii generații, corelată cu preocuparea pentru ținerea sub control a instalării altor populații (etaje) fitocenotice care pot prejudicia sau periclita instalarea regenerării în compoziția optimă dorită.

În zonele în care s-a declanșat exploatarea-regenerarea pădurii cultivate, dar instalarea naturală a semințișului este periclitată sau îngreunată și nesigură, se pot adopta, după împrejurări, unele lucrări sau complexe de lucrări specifice denumite **lucrări de ajutorarea regenerărilor naturale și de împădurire**.

A) Lucrări necesare pentru asigurarea regenerării naturale

Lucrările necesare pentru asigurarea regenerării naturale se constituie ca o componentă indispensabilă și se integrează armonios în sistemul lucrărilor de îngrijire necesare în vederea producerii și conducerii judicioase a regenerării pădurii cultivate.

Obiectivele acestor lucrări sunt:

- crearea condițiilor corespunzătoare favorizării instalării semințișului natural, format

- din specii proprii compoziției de regenerare;

- realizarea lucrărilor de reîmpădurire și împădurire;

- consolidarea regenerării obținute; asigurarea compoziției de regenerare;

- selecționarea puieților corespunzători calitativ;

- consolidarea regenerării obținute;

- asigurarea compoziției de regenerare;

- remedierea prejudiciilor produse prin procesul de recoltare a masei lemnoase.

Asigurarea unei regenerări naturale de calitate presupune de multe ori completarea aplicării intervențiilor (tăieri de regenerare, tratamente) prin care se urmărește instalarea sau dezvoltarea semințișului cu anumite lucrări speciale, ajutătoare, care încetează o dată cu realizarea stării de masiv și constau din:

1. Lucrări pentru favorizarea instalării semințișului. Aceste lucrări se execută numai în porțiunile din arboret în care instalarea semințișului din speciile de bază prevăzute în compoziția de regenerare este imposibilă sau îngreunată de condițiile grele de sol și constau din:

a) Extragerea semințișurilor neutilizabile și a subarboretidui. Semințișurile neutilizabile, precum și subarboretul, se extrag odată cu efectuarea primei tăieri de regenerare, numai în porțiunile de arboret unde se apreciază că ar afecta instalarea și dezvoltarea semințișului de viitor. Este mai ales cazul arboretelor constituite din specii de umbră (brădet, amestecuri de fag și rășinoase, făgete), precum și al stejărețelor și mai ales gorunetelor unde semințișul de carpen s-a instalat abundent.

b) Înlăturarea păturii vii invadatoare, care prin desimea ei îngreunează regenerarea naturală. Astfel de situații crează specii din genurile Calluna, Rubus, Juncus, Athyrium, Luzula, Deschampsia, alte graminee și mușchi (Hylocomium, Polytrichum, Speciihagnum), care se îndepărtează în general în anii de fructificație a speciei de bază din compoziția de regenerare.

c) Provocarea drajonării în arboretele de salcâm, regenerate pe cale vegetativă (tratate în crâng) mai mult de două generații. Se aplică prin scoaterea cioatelor, astuparea gropilor și aratul până la 10-12 cm adâncime, pe toată suprafața sau parțial.

d) Strângerea resturilor de exploatare, care constă în adunarea crăcilor, iescarilor, materialului lemnos sau a altor resturi nevalorificabile, rămase după exploatare. Acestea se depun în grămezi sau șiruri (martoane) late de 1 m și dispuse pe linia de cea mai mare pantă pentru a evita rostogolirea lor peste semințiș.

e) Drenarea suprafețelor pe care stagnează apa. Lucrarea se execută pe porțiunile de teren unde apă stagnează frecvent sau apare în urma îndepărtării arboretului matern, după un studiu prealabil care să ateste necesitatea lucrării și să stabilească amplasarea sistemului de drenare.

2. Lucrări pentru asigurarea dezvoltării semințișului. Aceste lucrări se pot executa în semințișurile naturale din momentul instalării lor până ce arboretul realizează starea de masiv și constau din:

a) Descopleșirea semințișului. Prin această lucrare se urmărește protejarea semințișului imediat după instalarea acestuia, împotriva buruienilor care îi pun în pericol existența sau care pot să-i împiedice dezvoltarea. Descopleșirea se efectuează o dată sau de două ori pe an, prima intervenție făcându-se la o lună de la începerea sezonului de vegetație (pentru ca puieții să se fortifice înainte de venirea perioadei cu arșiță), iar cea de-a doua în septembrie, dacă există pericolul ca buruienile să determine la căderea zăpezii, prin înălțimea lor, culcarea puieților.

b) receperea semințișului de foioase rănit și extragerea exemplarelor de rășinoase vătămate prin lucrările de exploatare. Receperea semințișului de foioase vătămat prin exploatare, prin tăierea de la suprafața solului, se face în timpul repausului vegetativ, pentru a menține puterea de lăstărire a exemplarelor reperate. Extragerea puieților de rășinoase vătămați în decursul lucrărilor de exploatare se face pe măsură ce aceștia devin dăunători celor viabili, evitându-se astfel riscul descoperirii solului. Un efect cultural similar și având cheltuieli minime se obține și prin tăierea a numai 2-3 verticile ale puieților de rășinoase vătămați.

c) înlăturarea lăstarilor. Lucrarea se execută în salcâmete, șleauri de luncă, de câmpie și de deal și urmărește extragerea exemplarelor din lăstari care, prin vigoarea de creștere, tind să copleșescă puieții din sămânță sau drajonii.

d) împrejmuirea suprafețelor. Aceasta urmărește să prevină distrugerea semințișurilor prin pășunatul animalelor domestice și sălbatice și este recomandată să fie dublată de executarea gardurilor vii.

B) Lucrări de regenerare și împădurire

Regenerarea arboretelor, ca proces de asigurare a continuității arboretelor, a perenității pădurilor, se poate realiza prin două metode: regenerarea naturală și regenerarea artificială.

Este în majoritate acceptată ideea că regenerarea naturală asigură constituirea unor arborete foarte valoroase, cu o productivitate ridicată și un înalt grad de stabilitate, ce își exercită cu maximă eficiență funcțiile atribuite. În baza acestei concepții, principiile de gospodărire rațională a pădurilor recomandă, în mod justificat, aplicarea tăierilor bazate pe regenerarea naturală în toate cazurile în care acest lucru este posibil.

Totuși, sunt anumite cazuri care reclamă folosirea regenerării artificiale ca ultimă posibilitate de perpetuare a generațiilor de arbori. În continuare vor fi prezentate aceste cazuri care, prin diverse condiții staționale, fizico-geografice sau chiar prin particularități socio-economice, impun ca regenerarea pădurii să se realizeze printr-o metodă mai puțin agreată, mai precis prin regenerarea artificială.

În general, regenerarea artificială e cel mai des utilizată în cazul arboretelor cărora li s-a aplicat tratamentul tăierilor rase care reclamă intervenția cu reîmpăduriri cât mai urgentă. Tăierile rase pot fi preferate uneori din punct de vedere economic, datorită faptului că tăierile concentrate implică costuri de exploatare mai mici.

Regenerarea artificială a acestor arborete permite pădurii să revină rapid în vechiul amplasament pentru a-și exercita funcțiile eco-protective.

Intervenții la fel de rapide se impun și în cazul arboretelor calamitate natural prin incendii, uscure anormală, atacuri de insecte etc. În ambele din cele două cazuri mai sus amintite regenerarea artificială este singură alternativă aflată la îndemâna silvicultorilor și care oferă posibilitatea reintroducerii rapide a pădurii pe terenul pe care ea a mai existat dar a dispărut în urma unei intervenții artificiale de exploatare sau naturale cu caracter de calamitate.

În vederea creșterii productivității arboretelor se acționează pe foarte multe căi. Una din primele astfel de modalități privește principiul potrivit căruia un arboret, prin asortimentul de specii, trebuie să valorifice complet potențialul productiv al stațiunii. În baza acestui fapt, o mare importanță se acordă regenerărilor artificiale ce vizează arboretele degradate, brăcuite, derivate, care nu corespunzând din punctul de vedere al cantității și calității producției lor.

Regenerarea naturală a acestor arborete este foarte greu de realizat (din cauza consistenței scăzute, înțelenirii solului, vitalității scăzute etc.) iar uneori nici nu este dorită păstrarea aceluiași asortiment de specii care și-a dovedit incapacitatea productivă. Regenerarea artificială este facilă și permite introducerea de noi specii care să valorifice la maxim potențialul stațiunii și să ofere o producție cantitativ și calitativ superioară.

Intervenția artificială poate uneori să aibă un caracter parțial, regenerarea în ansamblu având, în acest caz, un caracter mixt.

Putem vorbi despre un caracter parțial al regenerării artificiale atunci când se intervine într-un arboret care a fost supus tăierilor specifice regenerării naturale, în scopul realizării desimii optime pe întreaga suprafață. De asemenea, în același context, intervenția ce urmărește reglarea structurii compoziției viitorului arboret folosind regenerarea artificială are un caracter parțial.

Un ultim aspect legat de acest caracter parțial vizează posibilitatea introducerii artificial într-un arboret regenerat natural a unor specii deosebite, care să ridice valoarea arboretului.

În aceste cazuri prezentate anterior, regenerarea artificială, chiar dacă nu este folosită integral pe toată suprafața ci doar parțial în zonele în care se dorește a se interveni, completează, ajută și ridică valoarea regenerării naturale, totul în scopul obținerii unui arboret care să corespundă exigențelor stațiunii și să valorifice cât mai bine potențialul ei productiv.

În concluzie folosirea regenerării artificiale este motivată de cazuri în care alte soluții sunt imposibile sau dificile de realizat din cauze de ordin silvicultural, stațional sau economic. De asemenea, atunci când reușita regenerării impune realizarea acesteia cât mai urgent sau când se dorește schimbarea asortimentului de specii a unui arboret, regenerarea artificială va putea fi luată în considerare în mod complet justificat.

Potrivit normelor tehnice în vigoare terenurile de împădurit sau reîmpădurit se încadrează în una din următoarele categorii:

- a) terenuri lipsite de vegetație lemnoasă și anume:
 - poieni și goluri neregenerate din cuprinsul pădurii;
 - terenuri preluate în fondul forestier, destinate împăduririi;
 - terenuri fără vegetație lemnoasă ca urmare a unor calamități (incendii, rupturi și doborâturi de vânt, zăpadă, uscării în masă ș.a.);
 - suprafețe (parchete) rezultate în urma exploatării prin tăieri rase.
- b) terenuri ocupate de arborete necorespunzătoare silvo-biologic și/sau economic ce urmează a fi reîmpădurite:
 - suprafețe acoperite de arborete derivate provizorii (mestecănișuri, plopișuri de plop tremurător, arțărete, cărpinete, teișuri ș.a.)
 - terenuri cu arborete slab productive ce nu se pot regenera natural;
 - suprafețe cu arborete în care sunt necesare lucrări de ameliorare în scopul îmbunătățirii compoziției și/sau consistenței.
- c) terenuri pe care regenerarea naturală este incompletă:
 - suprafețe ocupate cu arborete parcurse cu lucrări de regenerare sub adăpost având porțiuni neregenerate sau regenerate cu specii neindicate în compoziția de regenerare, cu semințș neutilizabil, vătămat etc;
 - teritorii ocupate cu arborete parcurse cu tăieri de crâng simplu, cu porțiuni neregenerate în care este indicată introducerea unor specii valoroase.
- d) alte terenuri și anume:
 - terenuri în care sunt necesare completări în plantații, semănături și butășiri directe;
 - terenuri aflate în folosință temporară la alți deținători și reprimate în fondul forestier spre a fi împădurite (terenuri decopertate de stratul de sol, halde industriale, menajere etc).

Încadrarea suprafețelor ce necesită intervenții pentru instalarea culturilor pe categorii de terenuri împădurit, reîmpădurit este necesară, pentru că trebuie luate în considerare în stabilirea diferențiată a lucrărilor de pregătire a terenului și a solului, de alegere a speciilor, a metodelor de instalare a noului arboret, de îngrijire a culturilor până la realizarea stării de masiv.

Spre exemplu, pentru împădurirea terenurilor lipsite de vegetație forestieră sau a celor pe care s-au executat tăieri rase, pregătirea terenului și a solului se recomandă a se face pe întreaga suprafață la câmpie și/sau parțial la coline sau munte. Reîmpăduririle în completarea regenerării naturale executate, în urma aplicării tratamentelor cu regenerare naturală sub adăpost sau pentru ameliorarea arboretelor se realizează, de regulă, pe 10-40% din suprafața unității amenajistice.

Dacă reîmpădurirea cuprinde suprafețe compacte, mai mari de 0,5 ha acestea se vor constitui ca unități de cultură forestieră separate ce vor deveni noi unități amenajistice.

C) Lucrări de completări în arborete care nu au închis starea de masiv

Sunt lucrări de împădurire ce se execută în regenerările naturale aflate în fazele de dezvoltare de semințș-desiș, deci curând după înlăturarea arboretului parental, la adăpostul căruia s-a instalat nouă generație și înainte ca solul să-și piardă însușirile tipic forestiere. De asemenea, această lucrare se realizează în cazul plantațiilor efectuate recent însă cu reușită nesatisfăcătoare, în vederea completării golurilor din care puietii s-au uscat, au dispiciat sau au fost afectați de diverși factori dăunători. Completările în regenerări naturale constituie categoria de lucrări de împăduriri cea mai frecvent aplicată în practica silvică, cu perspectiva creșterii ponderii acestora în măsura în care arboretele sunt optim structurate, corespunzătoare echilibrului ecologic.

În urma intervenției cu lucrări de împădurire rezultă arborete cu origine combinată (natural și artificială), caracterul natural sau artificial al ecosistemului respectiv fiind imprimat în mare măsură de ponderea în suprafață a uneia sau alteia din cele doua modalități de regenerare a pădurii.

Operațiunea devine oportună pentru regenerarea punctelor (locurilor) unde regenerarea naturală nu s-a produs sau semințișul natural instalat este neviabil, a fost grav vătămat și nu mai poate fi valorificat, aparține speciilor nedorite în viitoarea pădure, sau provine din lăstari în cazul unei regenerări mixte. Completările se vor face numai după evaluarea corectă (în fiecare an) a stării, desimii și suprafeței ocupate de semințișurile naturale. Pe această bază se va estima și prognoza cantitatea de material de împădurire necesară, sursa de aprovizionare, metoda, schema și dispeciozitivul de împădurire preferabil, perioada optimă de executare în teren.

D) Lucrări de îngrijire a culturilor tinere

În perioada de la instalare până la atingerea reușitei definitive, culturile forestiere au de înfruntat acțiunea multor factori dăunători, dintre care pe prim plan se situează concurența vegetației erbacee și a lăstarilor copleșitori, seceta și insolția, atacurile de insecte și bolile criptogamice, efectivele de vânat etc. Vulnerabilitatea culturilor în această perioadă, îndeosebi în cazul folosirii puieților cu rădăcină nudă, este agravată și de șocul transplantării, la care se adaugă schimbarea de mediu, deosebit de însemnata, mai cu seamă în cazul folosirii unor specii în afara arealului lor natural între momentul plantării (semnării) și al închiderii masivului, concurența intra și inter-specifică între puieți este aproape inexistentă, dezvoltarea fiecărui exemplar fiind condiționată de propriul fond genetic, de caracteristicile fenotipice inițiale și de mediul de viață, care prezintă diferențieri de la un loc la altul, ca urmare a eterogenității însușirilor solului, a microclimatului local, a compoziției și densității covorului erbaceu etc. Datorită acestor factori, curând după înființare, în culturile forestiere se manifestă tendința ierarhizării exemplarelor în raport cu poziția lor relativă. Eterogenitatea condițiilor de mediu și a potențialului genetic al plantelor influențează în sens pozitiv sau negativ procesul creșterilor curente individuale, putând conduce în scurt timp la o pronunțată diferențiere dimensională a puieților și chiar la dispariția unui număr însemnat de exemplare. Fenomenul se poate solda cu consecințe negative în ceea ce privește uniformitatea închiderii masivului, în unele situații prelungind exagerat atingerea reușitei definitive.

În scopul diminuării efectelor negative ale factorilor de mediu, pentru evitarea pierderilor, crearea și menținerea unor condiții de creștere și dezvoltare favorabile tuturor puieților, culturile forestiere sunt parcurse după instalare cu lucrări speciale de îngrijire, constând în înlăturarea unor defecțiuni și omogenizarea condițiilor de vegetație la nivelul întregii populații.

În funcție de natura și scopul urmărit prin aplicare, lucrările se repetă în fiecare an, însă cu frecvență tot mai redusă pe măsură ce cultura se dezvoltă, este mai puțin vulnerabilă și prin caracteristicile ei se apropie de reușita definitivă.

Principalele lucrări de îngrijire aplicate în culturi forestiere tinere constau în receperea puieților, reglarea desimii, întreținerea solului și combaterea vegetației dăunătoare, precum și din executarea unor lucrări cu caracter special cum ar fi: fertilizarea și irigarea culturilor; elagaj artificial, tăierile de formare și stimulare, combaterea bolilor și dăunătorilor ș.a.

Având în vedere descrierea lucrărilor silviculturale de mai sus se poate afirma cu certitudine că acestea nu au un impact negativ asupra habitatelor și speciilor din cadrul U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj. Ele conduc la îndeplinirea țelurilor de gospodărire fixate în concordanță cu legislația în vigoare. Impactul poate apărea la executarea acestor lucrări.

E) Lucrări suplimentare de înlăturare a efectelor negative ale exploatării

În raport cu natura, caracterul și intensitatea tăierilor, modului lor de aplicare și în scopul reducerii (evitării) influențelor negative asupra eficienței instalării semințișului (lăstărișului) se pot adopta și aplica următoarele intervenții suplimentare:

- adunarea și depozitarea resturilor de exploatare (crăci subțiri și vârfuri, trunchiuri putrede, coaja rezultată la decojirea loco pădure etc). Se va executa concomitent sau imediat după colectarea lemnului înainte de începerea răsării (lăstării). Depozitarea va avea în vedere favorizarea instalării și protecția semințișului instalat, precum și prevenirea producerii eroziunii, șiroirilor sau altor degradări staționale. Când însă nu se urmărește instalarea unui semințiș viabil sau semințișul preexistent nu este afectat, este de dorit ca resturile de exploatare să rămână împrăștiate pe întreaga suprafață spre a contribui la intensificarea și ameliorarea condițiilor de humificare;

- executarea unor lucrări suplimentare de prevenire a declanșării proceselor de degradare, ravenare, înmlăștinare. În acest scop este obligatorie realizarea unui sistem eficient de colectare interioară a masei lemnoase ori de astupare a unor ravene deschise prin colectarea neîngrijită, nivelarea terenului afectat, terasarea unor terenuri cu pante mari, consolidarea unor terenuri expuse la alunecări, desecarea unor terenuri înmlăștinate.

C.1.1. Impactul actual

Impactul actual constă în surse de emisie specifice activităților desfășurate de societățile care își desfășoară activitățile în interiorul ocolului silvic precum și a activităților agricole desfășurate în imediata vecinătate a zonelor analizate, impact asupra solului datorat activităților antropice din zonă, precum și utilizarea drumurilor forestiere și a drumurilor publice ce traversează pădurea.

C.1.2. Impactul prognozat prin implementarea planului asupra factorilor de mediu

Formele de impact prognozate a se produce în urma implementării proiectului analizat sunt următoarele:

- impactul asupra calității factorilor de mediu: apa, aer, sol, zgomot;
- impactul asupra biodiversității locale;
- impactul asupra mediului social și economic.

Impactul asupra calității aerului

În cadrul județului Gorj, influența factorilor antropici asupra calității atmosferei, se manifestă frecvent fiind generată de activitatea industrială și traficul auto. În restul teritoriului, sursele de poluare sunt punctiforme și dispersate, influența lor asupra calității atmosferei fiind redusă.

Prin implementarea amenajamentului silvic propus, vor rezulta emisii de poluanți în aer în limite admisibile. Acestea vor fi:

- emisii din surse mobile (oxid de carbon, oxizi de azot, oxizi de sulf, poluanți organici persistenti și pulberi) de la mijloacele de transport care vor deservi amenajamentului silvic. Cantitatea de gaze de eșapare este în concordanță cu mijloacelor de transport folosite și de durata de funcționare a motoarelor acestora în perioada cât se află pe amplasament;

- emisii din surse mobile (oxid de carbon, oxizi de azot, oxizi de sulf, poluanți organici persistenti și pulberi) de la utilajele care vor deservi activitatea din amenajamentului silvic;

- emisii din surse mobile (oxid de carbon, oxizi de azot, oxizi de sulf, poluanți organici persistenti și pulberi) de la mijloacele de tăiere (drujbe) care vor fi folosite în activitatea de exploatare a amenajamentului silvic;

- pulberi (particule în suspensie) rezultate în urma activităților de doborâre, curățare, transport și încărcare masă lemnoasă. Emisiile de suspensii rezultate pe durata lucrărilor în cadrul unui amenajament silvic sunt greu de cuantificat deoarece natura lucrărilor, mijloacele auto folosite precum și condițiilor meteorologice din perioada de exploatare pot influența cantitatea de pulberi (particule în suspensii) în zona de impact. Cantitatea de particule în suspensie este proporțională cu aria terenului pe care se desfășoară lucrările.

Impactul asupra poluării aerului în faza de execuție a planului este de tip:

- direct negativ - emisii datorate activităților de implementare a amenajamentului silvic, care pot afecta speciile de floră și faună a zonelor învecinate datorită sedimentării acestora;

- indirect negativ – posibile efecte negative asupra sănătății umane. Aceste efecte pot fi evitate/atenuate prin: măsuri operatorii – personalul operator va fi dotat cu echipament de protecție și măști cu filtru de hârtie, pentru a preveni inhalarea pulberilor.

Se poate afirma, totuși, că nivelul acestor emisii este scăzut și că nu depășește limite maxime admise și că efectul acestora este anihilat de vegetația din pădure.

Măsuri de diminuare a impactului

În activitatea de exploatare forestieră nu se folosesc utilaje ale căror emisii de noxe să ducă la acumulări regionale cu efect asupra sănătății populației locale și a animalelor din zonă. Pentru diminuarea impactului asupra factorului de mediu aer se impun o serie de măsuri precum:

- folosirea de utilaje și mijloace auto dotate cu motoare termice care să respectie norme de poluare EURO 3 – EURO 5;

- efectuarea la timp a reviziilor și reparațiilor a motoare termice din dotarea utilajelor și a mijloacelor auto;

- etapizarea lucrărilor silvice cu distribuirea desfășurării lor pe suprafețe restrânse (1-3 ha) de pădure;

- folosirea unui număr de utilaje și mijloace auto de transport adecvat fiecărei activități și evitarea supradimensionării acestora;

- evitarea funcționării în gol a motoarelor utilajelor și a mijloacelor auto;

- utilizarea strictă a căilor de acces existente din interiorul amenajamentului silvic.

Zgomot și vibrații

Zgomotul și vibrațiile sunt generate de funcționarea motoarelor sculelor (ferăstraielor mecanice), utilajelor și a mijloacelor auto. Datorită numărului redus al acestora, soluțiilor constructive și al nivelului tehnic superior de dotare cantitatea și nivelul zgomotului și al vibrațiilor se vor situa în limite acceptabile. Totodată mediul în care acestea se produc (pădure cu multă vegetație) va contribui direct la atenuarea lor și la reducerea distanței de propagare.

Consecințe asupra calității solului prin implementarea proiectului

În activitățile de exploatare forestieră pot apărea situații de poluare a solului din cauza:

- eroziunii de suprafață în urma transportului necorespunzător (prin târâre sau semitârâre) a buștenilor;

- tasarea solului datorită deplasării utilajelor pe căile de acces;

- alegerea inadecvată a traseelor căilor provizorii de acces;

- pierderi accidentale de carburanți și/sau lubrifianți de la utilajele și/sau mijloacele auto care deserveșc activitatea de exploatare forestieră;

- depozitarea și/sau stocarea temporară necorespunzătoare a deșeurilor.

Prin implementarea planului în zona propusă se va genera un potențial impact asupra factorului de mediu sol de tip:

- Direct – impact fizic negativ asupra solului, incluzând modificarea echilibrului existent al solului și impactul datorat lucrărilor propuse prin amenajamentul silvic. În timp ce ambele tipuri de impact sunt inevitabile, ambele sunt reversibile în aceeași măsură;

- Indirect – impact fizic negativ datorat eroziunii și alterării subsolului în urma lucrărilor executate în cadrul amenajamentului silvic, însă după terminarea lucrărilor zonele afectate se vor regenera rapid, având în vedere specificul zonei.

Măsuri de diminuare a impactului

În vederea diminuării impactului lucrărilor de exploatare forestieră asupra solului se recomandă luarea unor măsuri precum:

- adoptarea unui sistem adecvat de transport a masei lemnoase, evitându-se târârea acesteia, cel puțin acolo unde solul are compoziție de consistență „moale”, în vederea scoaterii acesteia pe locurile de depozitare temporară;

- alegerea de trasee ale căilor de scoatere a masei lemnoase cu o declivitate sub 20% (mai ales pe versanți);

- alegerea de trasee ale căilor de scoatere a masei lemnoase care să evite, pe cât posibil, coborâri pe pante de lungime și înclinație mari;

- alegerea de trasee ale căilor de scoatere a masei lemnoase care să parcurgă distanțe cât se poate de scurte;

- dotarea utilajelor care deserveșc activitatea de exploatare forestieră cu anvelope de lățime mare care să aibă ca efect reducerea presiunii pe sol și implicit reducerea fenomenului de tasare;

- refacerea portanței solului (prin nivelarea terenului) pe traseele căilor de scoatere a masei lemnoase, dacă s-au format șanțuri sau șleauri;

- platformele pentru depozitarea masei lemnoase vor fi alese în zone care să prevină posibile poluări ale solului (drumuri forestiere, platforme asfaltate situate limitrof în zonă, etc.);

- drumurile destinate circulației autovehiculelor, inclusiv locurile de parcare vor fi selectate să fie în sistem impermeabil.

- pierderile accidentale de carburanți și/sau lubrifianți de la utilajele și/sau mijloacele auto care deserveșc activitatea de exploatare forestieră vor fi îndepărtate imediat prin decopertare. Pământul infestat, rezultat în urma decopertării, va fi depozitat temporar pe suprafețe impermeabile de unde va fi transportat în locuri specializate în decontaminare.

Consecințe asupra calității surselor de apă

U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, este străbătută de râul Olteț și mai multe cursuri de apă, cu caracter nepermanent, afluenți ai râului Olteț. Din punct de vedere hidrografic aceste cursuri de apă au caracter relativ temporar, ele persistând în perioadele umede ale anului, în special toamna și primăvara.

Vegetația forestieră existentă în păduri are un rol deosebit de important în protejarea învelișului de sol și în reglarea debitelor de apă de suprafață și subterane, în special în perioadele când se înregistrează precipitații importante cantitativ.

În urma desfășurării activităților de exploatare forestieră și a altor activități silvice poate apare un nivel ridicat de perturbare a solului care are ca rezultat creșterea încărcării cu sedimente a apelor de

suprafață, mai ales în timpul precipitațiilor abundente, având ca rezultat direct creșterea concentrațiilor de materii în suspensie în receptorii de suprafață. Totodată mai pot apare pierderi accidentale de carburanți și lubrefianți de la utilajele și mijloacele auto care acționează în zona amenajamentului silvic analizat.

Impactul prognozat asupra factorilor de mediu apă:

- **Direct negativ** – rezultat ca urmare a spălării terenurilor/versanților în perioada lucrărilor de implementare a obiectivelor prevăzute în amenajamentul silvic analizat, de către apa din precipitații și antrenarea de sedimente către cursuri de apă nepermanente ce traversează zona analizată;

- **Indirect negativ și rezidual** – ca urmare a afectării calității apelor de suprafață datorate apelor pluviale și apelor uzate menajere rezultate din activitățile fiziologice ale personalului angrenat în implementarea obiectivelor prevăzute în amenajamentul silvic analizat.

Măsuri de diminuarea impactului asupra factorului de mediu apă

Pentru diminuarea impactului asupra factorului de mediu apă se impun următoarele măsuri:

- este interzisă depozitarea masei lemnoase în albiile cursurilor de apă ;
- stabilirea căilor de acces provizorii la o distanță minimă de 1,5 m față de orice curs de apă;
- depozitarea resturilor de lemne și frunze rezultate și a rumegușului nu se va face în zone cu potențial de formare de torenți, albiile cursurilor de apă sau în locuri expuse unor posibile viituri care pot apărea în urma unor precipitații abundente căzute într-un interval scurt de timp;
- eliminarea imediată a posibilităților efecte produse de pierderi accidentale de carburanți și lubrifianți;
- este interzisă executarea de lucrări de întreținere a motoarelor mijloacelor auto sau a utilajelor folosite la exploatarea fondului forestier în zone situate în pădure, albiile cursurilor de apă;
- este interzisă alimentarea cu carburanți a mijloacelor auto sau a utilajelor folosite la exploatarea fondului forestier în zone situate în pădure, în albiile cursurilor de apă;
- evitarea traversării cursurilor de apă de către utilajele și mijloacele auto care deservesc activitatea de exploatare.

C.2. Impactul planului asupra ariei naturale protejate/habitatelor existente și integrității sitului

Rețeaua ecologică Natura 2000 urmărește menținerea, îmbunătățirea sau refacerea stării de conservare favorabilă a speciilor și habitatelor de importanță comunitară din siturile Natura 2000, luând în considerare relațiile economice, sociale și culturale specifice la nivel regional și local ale fiecărui stat membru al Uniunii Europene. Prin urmare această rețea ecologică nu are în vedere altceva decât gospodărirea durabilă a speciilor și habitatelor de importanță comunitară din siturile Natura 2000.

Însăși existența unor specii și habitate într-o stare bună de conservare, chiar în zone cu management activ așa cum sunt habitatele din situl de importanță comunitară studiat, atestă faptul că gestionarea durabilă a resurselor naturale nu este incompatibilă cu obiectivele Natura 2000.

De menționat este faptul că amenajamentele silvice pentru fondurile forestiere incluse în ariile naturale protejate de interes național trebuie să fie parte a planurilor de management.

În ceea ce privește habitatele, amenajamentul silvic analizat urmărește o conservare (prin gospodărire durabilă) a tipurilor de ecosisteme existente. Așadar este vorba de perpetuarea aceluiași tip de ecosistem natural (menținerea, refacerea sau îmbunătățirea structurii și funcțiilor lui). Lipsa măsurilor de gospodărire poate duce la declanșarea unor succesiuni nedorite, către alte tipuri de habitate. Astfel, măsurile de gospodărire propuse vin în a dirija dinamica pădurilor în sensul perpetuării acestora nu numai ca tip de ecosistem (ecosistem forestier) dar mai ales ca ecosistem cu o anumită compoziție și structură.

Amenajamentul silvic al U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, prin măsurile de gospodărire propuse menține sau reface starea de conservare favorabilă a habitatelor naturale, prin gospodărirea durabilă a pădurilor.

Amenajamentul silvic a avut ca bază următoarele principii:

- principiul continuității exercitării funcțiilor atribuite pădurii;
- principiul exercitării optime și durabile a funcțiilor multiple de producție ori protecție;
- principiul valorificării optime și durabile a resurselor pădurii;
- principiul conservării și ameliorării biodiversității;
- principiul estetic, etc.

Având în vedere cele expuse/prezentate mai sus, putem concluziona că, măsurile de gospodărire a pădurilor, prescrise de amenajamentul silvic propus, sunt în speșiiiritul administrării durabile a acestor resurse, fiind acoperitoare pentru asigurarea unei stări favorabile de conservare atât a habitatelor forestiere luate în studiu, cât și a speciilor de interes comunitar ce se regăsesc în suprafața cuprinsă de el.

Impactul direct este manifestat asupra habitatelor forestiere identificate pe suprafața de aplicare a amenajamentelor silvice din cadrul sitului. Asupra speciilor de interes comunitar din cadrul sitului se va exercita un efect redus și indirect. Impactul lucrărilor silvice asupra habitatelor s-a realizat prin analiza efectelor acestora asupra criteriilor ce definesc starea favorabilă de conservare pentru fiecare tip de habitat identificat în cadrul U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj.

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul fondului forestier proprietate privată aparținând Obștei Stânișoara din Față,
Unitatea de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj

Impactul lucrărilor asupra habitatelor prin analiza efectelor asupra criteriilor ce definesc starea favorabilă de conservare

Tabelul C.2.1.

Indicatorul supus evaluării	Lucrări silvotehnice prevăzute în amenajament									
	Îngrijirea semințișului/culturilor	Împăduriri/Completări	Degajări	Rărituri	Curățiri	Tăieri succesive	Tăieri în crâng	Tăieri rase	Tăieri de conservare	Tăieri igiena
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
9410 - Păduri acidofile de Picea abies din regiunea montană (Vaccinio – Piceetea)										
1. Suprafața										
1.1. Suprafața minimă	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
1.2. Dinamica suprafeței	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
2. Stratul arboreesc										
2.1. Compoziția	Fără schimbări	Fără schimbări	Se ameliorează cantitativ compoziția arboretelor	Se ameliorează cantitativ compoziția arboretelor	Se ameliorează cantitativ compoziția arboretelor	Se promovează regenerarea naturală a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure	Se promovează regenerarea naturală a speciilor pe cale vegetativă (drajoni și lăstari)	Se asigură regenerarea artificială a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure	Se promovează regenerarea naturală a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure	Fără schimbări
2.2. Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Se înlătură arborii din orice specie sau din orice plafon care prin poziția lor împiedică creșterea și dezvoltarea arborilor de viitor	Se înlătură arborii din orice specie sau din orice plafon care prin poziția lor împiedică creșterea și dezvoltarea arborilor de viitor	Se înlătură arborii din orice specie sau din orice plafon care prin poziția lor împiedică creșterea și dezvoltarea arborilor de viitor	Favorabil instalării speciilor alohtone	Favorabil instalării speciilor alohtone	Favorabil instalării speciilor alohtone	Favorabil instalării speciilor alohtone	Fără schimbări
2.3. Mod de regenerare	Fără schimbări	Promovează regenerarea artificială pe cale generativă	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Se promovează regenerarea naturală pe cale generativă	Se promovează regenerarea naturală pe cale vegetativă	Se promovează regenerarea artificială a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure	Se promovează regenerarea naturală pe cale generativă	Fără schimbări

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul fondului forestier proprietate privată
aparținând Obștei Stânișoara din Față,
Unitatea de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj

Continuare tabel C.2.1.

Indicatorul supus evaluării	Lucrări silvotecnice prevăzute în amenajament									
	Îngrijirea semințișului/culturilor	Împăduriri/Completări	Degajări	Rărituri	Curățiri	Tăieri succesive	Tăieri în crâng	Tăieri rase	Tăieri de conservare	Tăieri igiena
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2.4. Consistența - cu excepția arboretelor în curs de regenerare	Fără schimbări	Fără schimbări	Ameliorează cantitativ arboretele sub raportul distribuției lor spațiale activând creșterea în grosime a arborilor de viitor	Ameliorează cantitativ arboretele sub raportul distribuției lor spațiale activând creșterea în grosime a arborilor de viitor	Ameliorează cantitativ arboretele sub raportul distribuției lor spațiale activând creșterea în grosime a arborilor de viitor	Se urmărește obținerea regenerării naturale sub masiv prin punerea în lumină a semințișurilor deja instalate	Se urmărește obținerea regenerării naturale pe cale vegetativă	Se urmărește obținerea regenerării artificiale a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure	Se urmărește obținerea regenerării naturale sub masiv prin punerea în lumină a semințișurilor deja instalate	Fără schimbări
2.5. Numărul de arbori uscați pe picior (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fără schimbări	Fără schimbări	Se îndepărtează arborii uscați sau în curs de uscure	Se îndepărtează arborii uscați sau în curs de uscure	Se îndepărtează arborii uscați sau în curs de uscure	Se extrag arborii uscați sau în curs de uscure, căzuți, ruși sau doborâți de vânt sau zăpadă, puternic atacați de insecte	Se extrag arborii uscați sau în curs de uscure, căzuți, ruși sau doborâți de vânt sau zăpadă, puternic atacați de insecte	Se extrag arborii uscați sau în curs de uscure, căzuți, ruși sau doborâți de vânt sau zăpadă, puternic atacați de insecte	Se extrag arborii uscați sau în curs de uscure, căzuți, ruși sau doborâți de vânt sau zăpadă, puternic atacați de insecte	Elimină exemplarele uscate
2.6. Numărul de arbori aflați în curs de descompunere pe sol (cu excepția arboretelor sub 20 ani)	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
3. Semințișul										
3.1. Compoziția	Fără schimbări	Se corectează compoziția astfel încât să se apropie cât mai mult de cea corespunzătoare tipului natural fundamental de pădure	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Se urmărește obținerea de semințiș natural format din specii caracteristice tipului natural fundamental de pădure	Se urmărește obținerea regenerării arboretelor pe cale vegetativă	Se urmărește obținerea regenerării artificiale a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure	Se urmărește obținerea de semințiș natural format din specii caracteristice tipului natural fundamental de pădure	Fără schimbări

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul fondului forestier proprietate privată
aparținând Obștei Stânișoara din Fața,
Unitatea de Producție I Stânișoara din Fața, județul Gorj

Continuare tabel C.2.1.

Indicatorul supus evaluării	Lucrări silvotecnice prevăzute în amenajament									
	Îngrijirea semințișului/culturilor	Împăduriri/Completări	Degajări	Rărituri	Curățiri	Tăieri succesive	Tăieri în crâng	Tăieri rase	Tăieri de conservare	Tăieri igiena
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
3.2. Specii alohtone	Fără schimbări	Sunt utilizați puieti autohtoni	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Favorabil instalării speciilor alohtone	Favorabil instalării speciilor alohtone	Favorabil instalării speciilor alohtone	Favorabil instalării speciilor alohtone	Fără schimbări
3.3. Mod de regenerare	Fără schimbări	Sunt utilizați puieti autohtoni obținuți pe cale generativă din surse controlate	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Se promovează regenerarea naturală pe cale generativă	Se promovează regenerarea naturală pe cale vegetativă	Se promovează regenerării artificiale a speciilor caracteristice tipului natural fundamental de pădure	Se promovează regenerarea naturală pe cale generativă	Fără schimbări
3.4. Grad de acoperire	Fără schimbări	Se ameliorează structura arboretului prin introducerea de puieti în golurile din care aceștia au dispiciărit din diverse cauze sau nu s-au instalat	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Se urmărește să se asigure fie dezvoltarea semințișului existent utilizabil deja instalat fie instalarea unuia nou acolo unde nu există	Se urmărește să fie asigurată regenerarea pe cale vegetativă a arboretelor	Se urmărește să se asigure fie dezvoltarea semințișului existent utilizabil deja instalat fie instalarea unuia nou acolo unde nu există	Se urmărește să se asigure fie dezvoltarea semințișului existent utilizabil deja instalat fie instalarea unuia nou acolo unde nu există	Fără schimbări

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul fondului forestier proprietate privată
aparținând Obștei Stânișoara din Față,
Unitatea de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj

Continuare tabel C.2.1.

Indicatorul supus evaluării	Lucrări silvotehnice prevăzute în amenajament									
	Îngrijirea semințișului/culturilor	Împăduriri/Completări	Degajări	Rărituri	Curățiri	Tăieri succesive	Tăieri în crâng	Tăieri rase	Tăieri de conservare	Tăieri igiena
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
4.Subarboretul										
4.1. Compoziție	Fără schimbări	Nefavorabil instalării arbuștilor	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Favorabil instalării arbuștilor	Favorabil instalării arbuștilor	Favorabil instalării arbuștilor	Favorabil instalării arbuștilor	Fără schimbări
4.2. Specii alohtone	Fără schimbări	Nefavorabil instalării arbuștilor	Nefavorabil instalării arbuștilor	Nefavorabil instalării arbuștilor	Nefavorabil instalării arbuștilor	Favorabil instalării arbuștilor	Favorabil instalării arbuștilor	Favorabil instalării arbuștilor	Favorabil instalării arbuștilor	Fără schimbări
5.Stratul ierbos și subarbustiv										
5.1. Compoziție	Se înlătura pătura vie invadatoare care prin desimea ei îngreunează dezvoltarea semințișului și a culturilor	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Favorabil instalării speciilor ierboase	Favorabil instalării speciilor ierboase	Favorabil instalării speciilor ierboase	Favorabil instalării speciilor ierboase	Fără schimbări
5.2. Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Favorabil instalării speciilor ierboase	Favorabil instalării speciilor ierboase	Favorabil instalării speciilor ierboase	Favorabil instalării speciilor ierboase	Fără schimbări
Evaluare impact pe categorii de lucrări	nesemnificativ	nesemnificativ	nesemnificativ	nesemnificativ	nesemnificativ	nesemnificativ	nesemnificativ	nesemnificativ	nesemnificativ	nesemnificativ

Suprafața păduroasă a Unității de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj, în raport cu modul de regenerare se împarte astfel: 85% din sămânță și 15% din plantații. Modul de regenerare, satisfăcător în prezent, se va îmbunătăți în viitor prin promovarea regenerării naturale, adoptându-se tratamentele adecvate și ajutându-se regenerarea naturală din sămânță.

Cele mai valoroase specii din cuprinsul Unității de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj, sunt: molidul, fagul și bradul (specii de valoare și care contribuie decisiv la stabilitatea arboretelor și sunt reprezentate la nivel optim solicitat de etajele de vegetație și tipurile de pădure din U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj).

Prezența plantațiilor de salcâm îngreunează reinstalarea speciilor naturale și poate pune în pericol conservarea și regenerarea arboretelor naturale existente prin invadarea acestora, având în vedere capacitatea deosebită de regenerare vegetativă a acestei specii.

Ținând cont că în prezent structura fondului forestier pe specii, la data întocmirii amenajamentului, este 84MO 14FA 2BR prin amenajamentul U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, se dorește a se atinge compoziție țel 65MO 16LA 6BR 5FA 8DT.

Pentru a se ajunge la compoziția-țel (optimă), în viitorul apropiat, se va urmări promovarea și introducerea cvercineelor în regenerările naturale iar în urma tăierilor rase în arboretele degradate și slab productive vor fi executate plantații cu specii caracteristice tipului natural de pădure.

În ceea ce privește lucrările de împădurire, în cadrul amenajamentului silvic al U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, s-a optat pentru specii de rășinoase (molid), fiind corelate cu compoziția țel din fiecare unitate amenajistică.

De menționat este faptul că în cadrul habitatelor de interes comunitar prezente în cadrul Ariei Naturale Protejate s-au prevăzut lucrări de împăduriri (integrale și completări) doar cu specii corespunzătoare tipului natural fundamental de pădure.

Un alt aspect important o constituie și durata de implementare a prezentului amenajament silvic, trecerea de la structura actuală la compoziția țel se va realiza în decursul a mai multor decenii, realizându-se astfel o trecere aproape nesensibilă la nivelul speciilor.

Prin lucrările propuse prin prezentul amenajament silvic, se dorește atât menținerea stării de conservare actuale cât și îmbunătățirea acesteia.

Concluzionăm că lucrările propuse nu afectează negativ semnificativ starea de conservare a habitatelor forestiere de interes comunitar pe termene mediu și lung.

Prevederile amenajamentului silvic nu conduc la pierderi de suprafață din habitatele de interes comunitar. Anumite lucrări precum completările, curățirile, răriturile au un caracter ajutător în menținerea sau îmbunătățirea după caz a stării de conservare. Un impact negativ nesemnificativ a fost evaluat în cazul tăierilor rase, îndeosebi datorită schimbărilor bruște ale microclimatului local, pierderea pe o perioadă scurtă de timp a stratului vegetal compus din arbori. Însă soluțiile propuse în aceste cazuri se implementează pe o suprafață redusă. În aceste cazuri, prin tăierea succesivă a benzilor, se promovează de la caz la caz regenerarea parțial naturală a arboretelor de molid sau revenirea unor arborete necorespunzătoare structural sau stațional la tipurile natural fundamentale specifice, impactul pe termen mediu și lung fiind nesemnificativ.

Pe termen scurt soluțiile tehnice alese contribuie la modificarea microclimatului local, respectiv al condițiilor de biotop, datorită, modificărilor structurilor orizontale și verticale (retenție diferită a apei pluviale, regim de lumină diferențiat, circulația diferită a aerului).

Aceste modificări au loc de obicei și în natură, prin prăbușirea arborilor foarte bătrani, apariția iescarilor, atac al dăunătorilor fitofagi, doborâturi de vant, etc.

Chiar dacă prevederile **amenajamentului silvic** analizat implică doar habitatele forestiere trebuie luate în considerare și speciile de interes comunitar care sunt prezente în situri și care utilizează pădurile ca habitat. Pentru asigurarea unei stări de conservare favorabilă a acestor specii, gospodărirea pădurilor trebuie:

- să asigure existența unor populații viabile;
- să protejeze adăposturile acestora, locurile de concentrare temporară;

- să asigure, acolo unde este nevoie, coridoare necesare pentru conectivitatea habitatelor fragmentate.

Pentru realizarea condițiilor necesare asigurării stării de conservare favorabilă a speciilor (toate condițiile necesare acestora atât pentru reproducere dar și pentru hrănire, camunflare, protecție termică, etc.) este necesar un ansamblu de structuri (adică nu doar pădure bătrână, arbori de dimensiuni mari, scorburoși, etc.), ca urmare, mozaicul structural al arboretelor creat prin aplicarea prevederilor amenajamentului este benefic. Astfel, existența populațiilor viguroase ale unor specii de interes comunitar în pădurile cu rol de producție (supuse managementului forestier activ), subliniază posibilitatea menținerii stării de conservare favorabilă a speciilor respective cu aplicarea regimului silvic (ansamblul de norme tehnice, economice și juridice) transpiciuș în amenajamentul silvic.

Pentru a menține funcțiile diverse ale pădurii, este necesară o diversitate de forme (structure și compoziții) ce pot fi obținute numai printr-o gamă largă de intervenții silviculturale.

În Figura C.2.1. Imaginea simplificată asupra structurilor ce pot fi create prin diverse tratamente silvice se prezintă imaginea simplificată asupra structurilor ce pot fi create prin diverse tratamente silvice. Intensitatea intervențiilor crește de la stânga la dreapta (de la tăieri rase la lucrări de conservare). Tăierile rase (a) produc arborete cu structuri uniforme (cu o singură clasă de vârstă - arborete echiene); cele succesive (b) și progresive (c), în funcție de perioada de regenerare, pot produce atât structuri uniforme dar și diversificate (arborete cu 2 clase de vârstă sau cu variația vârstelor arborilor mai mare de 20 ani - arboretete relativ echiene sau relativ pluriene); lucrările de conservare (d) produc arborete cu structuri puternic diversificate (arbori de diverse dimensiuni aparținând mai multor generații - este acoperită întreaga gamă de vârste - arborete pluriene).

Limitele trasate pe figură sunt cu caracter orientativ (linie punctată roșie - limita între tratamente; linie punctată verde - ochi deschis prin tăiere progresivă). Combinarea acestora, în funcție de realitățile din teren, produc structuri din cele mai variate, (imaginea este preluată din O'Hara et al. 1994 și prelucrată).

Figură C.2.1. Imaginea simplificată asupra structurilor ce pot fi create prin diverse tratamente silvice:

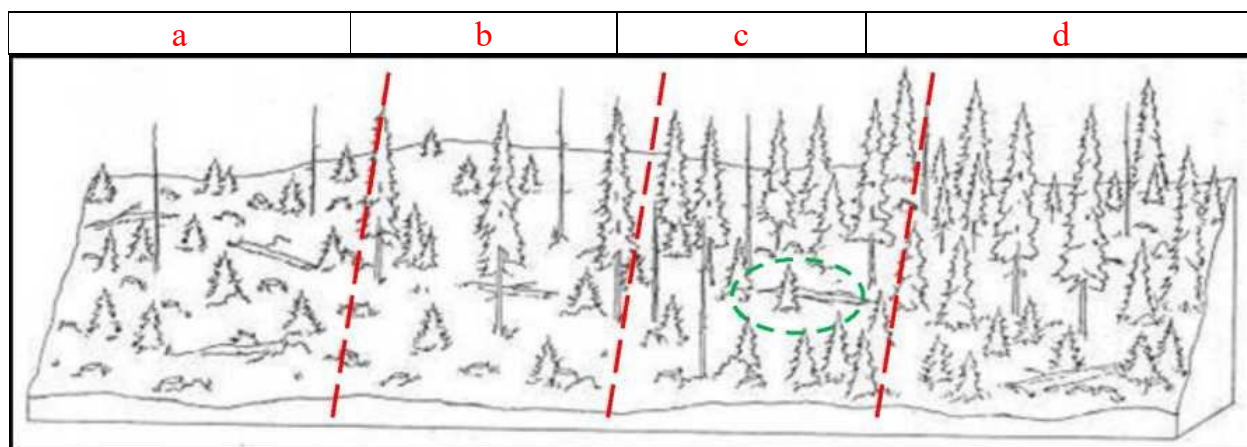
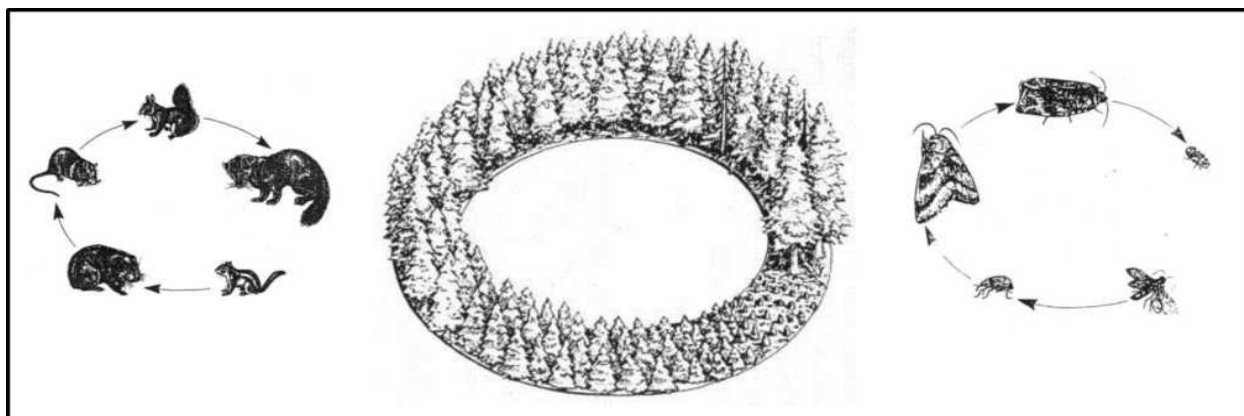

Figura C.2.2. Succesiunea stadiilor de dezvoltare a arboretelor (de la instalare până la maturitate) și succesiunea speciilor adaptate diferitelor structuri (preluată din Hunter 1999 și prelucrată):

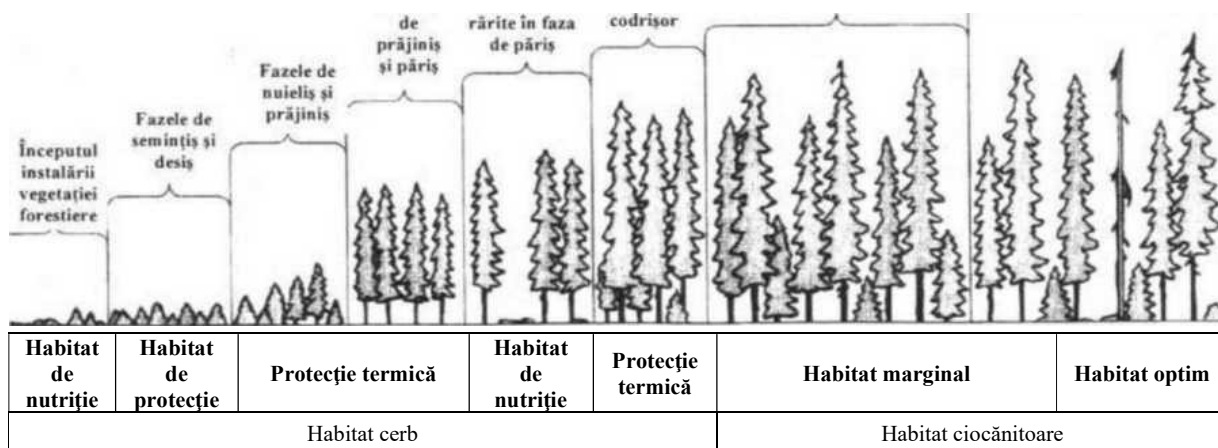
Pădurile fiind sisteme dinamice, se află într-o continuă schimbare. Ca urmare, fiecare stadiu de dezvoltare al arboretului, de la întemeierea lui până la regenerare, are în mod natural propria constelație de specii.

Astfel, nu doar arboretele/pădurile aflate în stadiul de maturitate (pădurile cu structuri diversificate, cu mai multe etaje de vegetație și generații de arbori) au biodiversitate naturală. Pădurea în toate stadiile sale de dezvoltare prezintă biodiversitate specifică.

Numeroase specii, pentru satisfacerea necesităților (hrană, adăpost, reproducere, creșterea puilor etc.), au nevoie de structuri diverse ale pădurii pe când altele sunt adaptate numai unei anumite structuri.

Un exemplu simplu poate fi cerbul care folosește poienile și pădurile nou întemeiate (regenerări, plantații - înainte de a închide starea de masiv) pentru hrană, pădurile tinere încheiate (desișurile) pentru a se feri de răpitori și pădurile mature pentru adăpost termic (Hunter, 1990). În același timp există și specii adaptate numai unei anumite structuri a pădurii), așa-numitele specii specializate („specialist species” - Peterken 1996). Figura următoare ilustrează aceste două situații folosind ca exemplu cerbul și ciocănitoarea.

Figura C.2.3. Utilizarea diferențiată a structurilor arboretelor de către specii diferite:

Așadar, ideea de diversitate biologică nu trebuie abordată la nivel de arboret (subparcelă silvică sau unitate amenajistică) ci la nivel de pădure (ansamblu de arborete) și chiar de peisaj forestier (landscape – Forman 1995). Realizarea unui amestec de arborete în diverse stadii de dezvoltare va asigura o diversitate de structuri și compoziții (de la simple la complexe) care va menține astfel întreaga paletă de specii caracteristice tuturor stadiilor succesionale. Un astfel de mozaic este deci de

preferat promovării aceluiași tip de structură (aceluiași tip de tratament silvic) pe suprafețe extinse, indiferent dacă la nivel de arboret această structură este una diversificată. O structură diversificată la nivel de peisaj forestier (și chiar pe suprafețe mai mari) este benefică nu numai din punct de vedere biologic (al conservării biodiversității) ci și economic, permițând practicarea unei game largi de lucrări agricole și silvice și deci conviețuirea armonioasă dintre societatea umană și natură.

C.2.1 Impactul prognozat asupra populațiilor de plante și animale

Prin realizarea lucrărilor de exploatare propuse prin prezentul amenajament silvic, impactul asupra asociațiilor vegetale, precum și impactul asupra populațiile de plante nu vor suferi modificări esențiale. Având în vedere natura lucrărilor, starea de conservare a speciilor din interiorul sitului Natura 2000, precum și gradul ridicat de regenerare a speciilor din interiorul ariei naturale protejate, impactul va fi de scurtă durată, pe suprafețe restrânse, fără a modifica/diminua asociațiile vegetale prezente respectiv a speciilor de interes comunitar/național semnalate în situl de importanța comunitară.

C.2.2. Impactul prognozat în asupra nevertebratelor

Considerăm că prin măsurile de gospodărire propuse habitatelor forestiere din cadrul amenajamentului silvic conduce la menținerea sau chiar îmbunătățirea stării de conservare favorabile atât a speciilor menționate în situl Natura 2000, cât și a celorlalte specii identificate în interiorul ariei naturale protejate. Având în vedere mobilitatea foarte mare a speciilor de nevertebrate semnalate nu preconizăm nici un impact negativ asupra acestora datorat implementării obiectivelor prevăzute în amenajamentul U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj.

Gradul impactării unui habitat forestier utilizat de insecte variază în funcție de diferitele tipuri de activități care au loc în cadrul aceluși habitat. Nivelul de impactare este dat atât de intensitatea și extinderea activității generatoare de impact, cât și de tipul de impact ce are loc în habitatul respectiv.

Impactul planurilor de amenajare a pădurilor asupra habitatelor utilizate de speciile de nevertebrate care fac obiectul conservării în situl de interes comunitar ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est, se pot încadra în patru mari categorii potențiale și anume: distrugerea habitatului, fragmentarea habitatului, simplificarea habitatului și degradarea habitatului.

Natura acestui impact depinde de tipul de stres exercitat de fiecare activitate asupra habitatului.

De exemplu, activitățile din amenajamentul silvic analizat includ înlăturarea arborilor, uscarea asociată a substratului pe care s-a aflat pădurea, eroziunea și sedimentarea solului din imediata vecinătate și disturbarea habitatului prin zgomot și activitate umană.

Simplificarea habitatelor forestiere ca urmare a tăierii arborilor include dispariția din acestea a componentelor ecosistemului cum ar fi arborii căzuți sau a buștenilor (lemnul mort), dispariția microhabitatelor (cum ar fi cuiburile sau vizuinile) sau care au fost făcute de neutilizat de către intervenția antropică. În mod normal, alterarea structurii verticale a habitatului duce la reducerea diversității speciilor. Diversitatea structurală a habitatului oferă mai multe microhabitate și permite interacțiuni mult mai complexe între specii.

În timp ce tăierile într-o pădure nu sunt în mod obligatoriu o formă de modificare a habitatului, tăierea preferențială a anumitor arbori din acea pădure reprezintă o formă de simplificare a habitatului. În timpul tăierilor selective, nu numai compoziția speciilor se schimbă, dar tăierile creează mai multe microclimate extreme care sunt de obicei mai calde, mai reci, mai uscate și mai puțin ferite de vânt decât în pădurile naturale.

Impactul activităților cu potențial degradativ asupra insectelor depinde de vulnerabilitatea acestora, precum și de contribuția relativă a impacturilor cumulative și interactive. Sensibilitatea populațiilor celor cinci specii de insecte este determinată de rezistența acestora la schimbări

(capacitatea de a rezista degradărilor) și vitalitate (capacitatea de a restabili populații viabile în condițiile schimbate).

Aplicarea planului de amenajare al pădurilor nu va avea un impact negativ semnificativ asupra populațiilor de nevertebrate deoarece se propune conservarea arborilor bătrâni, precum și menținerea unor arbori uscați (căzuți și/sau în picioare), până la 3-5 exemplare la hectar. De asemenea se vor semna și menține diversele forme genetice, a tuturor speciilor existente (indiferent de proporția arboretelor), a speciilor arbustive care prezintă particularități privind forma, fenologia, etc

Impactul negativ direct asupra nevertebratelor este local, în special asupra celor nezburătoare sau a celor cu mobilitate redusă va fi punctual, nu va afecta decât o mică fracțiune a populațiilor, care de altfel aparțin unor specii comune cu valoare conservativă redusă și capacitate de înmulțire mare a indivizilor. Cum populațiile mari de nevertebrate nu sunt strict localizate într-o singură zonă ori dependente de un habitat anume nu estimăm un impact negativ direct.

Impactul negativ indirect – nu este cazul.

Impact pozitiv – nu este cazul.

C.2.3. Impactul prognozat asupra vertebratelor

Pentru principalele grupe de vertebrate inventariate se poate prognoza următorul impact:

Amfibieni și reptile

Ecosistemele existente în acest sit ne îndreptățesc să afirmăm că în cazul speciilor de amfibieni și reptile există o rețea foarte densă de habitate disponibile pentru aceste specii. Numeroasele zone umede temporare evidențiate în lungul pâraurilor atât din interiorul ariei naturale protejate cât și în afara ei, creează premise pentru înmulțirea, creșterea și dezvoltarea, a populațiilor acestor specii.

Așa cum se poate observa din matricea de impact, în urma cuantificării impactului propus prin amenajamentul silvic al U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, populațiile speciilor de amfibieni și reptile existente în zona sitului ROSAC 0128 – Nordul Gorjului de Est nu vor fi influențate în mod negativ. Ca urmare efectul eventualelor lucrări silvotehnice asupra populațiilor acestor specii este aproape nul, acestea reușind să se păstreze la nivelul siturilor Natura 2000 din zonă într-o stare bună de conservare.

Impactul negativ direct pentru speciile de reptile a căror prezență a fost semnalată în zona de studiu sunt strâns legate de zona analizată. Aceste specii se vor refugia odată cu începerea lucrărilor de implementare a obiectivelor prevăzute în amenajamentul silvic din zona de exploatare fiind afectate de zgomot, de vibrații prin urmare eventualele pierderi diminuându-se.

Impactul negativ indirect poate fi prognozat printr-o „restrângere a habitatelor” cauzate de lucrările temporare care e vor efectua în cadrul amenajamentului silvic, cu efect în migrarea speciilor reptile și amfibieni către zonele din jur cu habitate care oferă condiții mai bune de hrănire și reproducere, numite habitate „receptori”.

Impact pozitiv – Speciile de amfibieni se vor refugia odată cu începerea lucrărilor prevăzute în amenajamentul silvic, existând posibilitatea dezvoltării în condiții mai bune de hrănire și reproducere în habitatele limitrofe.

Mamifere

Suprafața pentru care a fost realizat amenajamentul forestier conține habitate favorabile pentru speciile de mamifere semnalate în zona analizată. Având în vedere mobilitatea foarte mare a speciilor de mamifere semnalate atât în aria naturală protejată cât și în vecinătatea acesteia, impactul prevederilor

amenajamentului silvic asupra speciilor este nesemnificativ, mai ales în contextul respectării măsurilor de reducere a impactului recomandate.

Impact negativ direct – mamiferele de talie medie și mică au o mobilitate mare și vor părăsi zona de influență a planului stabilindu-se în zonele din jurul amplasamentului.

Impactul negativ indirect – nu se preconizează un impact negativ indirect asupra mamiferelor din cadrul ori vecinătatea ariei naturale protejate.

Impact pozitiv – nu este cazul.

Concluzii generale privind impactul planului analizat asupra factorilor de mediu

Prin măsurile propuse de Amenajamentul silvic al U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, se realizează gospodărirea durabilă a pădurilor, în concordanță cu principiile științifice moderne, cu regimul silvic și legislația actuală în vigoare, asigurând conservarea și ameliorarea ecosistemelor forestiere.

Prin implementarea prezentului amenajament silvic nu se fragmentează nici un habitat de interes comunitar și nu se realizează un impact negativ asupra ariei naturale protejate. Dimpotrivă măsurile propuse conduc la realizarea permanenței pădurii prin conservarea habitatelor de interes comunitar și a speciilor de floră și faună existente.

Conservarea și ameliorarea biodiversității la cele patru niveluri ale acesteia (intraspecifică, interspecifică, ecosistemică și al peisajelor) este una din legitățile care stau la baza întocmirii proiectului de amenajare a pădurilor.

Impactul amenajamentului silvic analizat, asupra speciilor și habitatelor din ariile naturale protejate poate avea unele componente negative, dar ele sunt nesemnificative. Odată cu aplicarea tratamentelor, a lucrărilor de îngrijire a arboretelor, împăduri și a tăierilor de igienă are loc extragerea totală (cazul tăierilor de racordare din cadrul tratamentului tăierilor progresive și a tăierilor în crâng) sau parțială a arborilor din cuprinsul arboretelor prevăzute cu astfel de lucrări.

Aceste procese, deși par în realitate că ar avea un impact negativ asupra ariei naturale protejate de interes comunitar, în realitate, efectele pe termen mediu și lung asupra pădurii în ansamblu sunt pozitive. Așa cum s-a menționat în capitolele anterioare ansamblu de măsuri silviculturale propuse prin prezentul amenajament silvic, au rolul și scopul de a îndruma și conduce structura actuală a pădurilor spre o structură optimă din punct de vedere al eficacității funcționale, al conservării și ameliorării biodiversității.

Ca urmare a aplicării măsurilor silviculturale menționate, speciile de interes comunitar nu vor fi perturbate decât într-o mică măsură și pentru scurtă durată. În activitatea de exploatare se vor evita terenurile de hrană pentru vânat, culcușurile acestora, căile de trecere, astfel încât suprafețele habitatelor folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere a speciilor de interes comunitar nu vor fi afectate și nici nu se vor diminua. Nu vor fi schimbări nici în densitatea populațiilor speciilor de interes comunitar ori național.

Nu se va reduce suprafața habitatelor folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere a speciilor de interes comunitar. Având în vedere faptul că, prin aplicarea tratamentelor, vor fi înlocuite arboretele mature, ori cele uscate cu arborete tinere cu structuri apropiate cât mai apropiate de pădurea normală ori arborete care se pretează la condițiile climatice și pedologice din zona analizată (ex: înlocuirea treptată a salcâmului din compoziția actuală a pădurii în detrimentul teiului, specie care se pretează mai bine la condițiile climatice și pedologice din zonă), nu poate fi vorba de înlocuirea unor specii sau habitate. Dimpotrivă arboretele tinere pot oferi mai multe surse de hrană și locuri de adăpost decât cele mature.

În concluzie, amenajamentul și implementarea lui nu au un impact negativ care să afecteze semnificativ negativ ariile naturale protejate de interes comunitar ROSAC 0128 – Nordul Gorjului de Est.

Menționăm faptul că în documentul elaborat de Comisia Europeană și anume „Ghidul de interpretare – Natura 2000 și pădurile – Provocări și oportunități” indicațiile trasate pentru

gospodărirea siturilor se bazează pe promovarea gospodăririi durabile și multifuncționale a pădurilor, principii care stau la baza activității de amenajare a pădurilor (amenajamentelor silvice) încă de la începuturile sale, ele fiind esența amenajamentelor.

C.2.4. Impactul cumulativ generat de planuri și proiecte existente, propuse sau aprobate

Zona studiată este amplasată în nord - estul județului Gorj, într-o zonă slab antropizată.

Principalele activități existente în vecinătatea planului sunt reprezentate de activitățile de pășunat, turistice și silvice. Activitățile silvice se desfășoară pe baza unor planuri de amenajament, dezvoltate pe aceleași principii ca și amenajamentul silvic ce face obiectul acestui studiu. Conform legislației naționale, toate amenajamentele se realizează pe baza unor norme silvice de amenajare a pădurilor ce stabilesc cadrul în care se adoptă funcțiile pădurii, respectiv obiectivele de protecție ori producție. Normele silvice stabilesc de asemenea și cadrul tehnic în care soluțiile tehnice pot fi stabilite. În condițiile în care amenajamentele vecine au fost realizate ori urmează a se realiza în conformitate cu normele tehnice și ținând cont de realitățile existente în teren, putem estima că impactul cumulat al acestor amenajamente asupra integrității zonei studiate este de asemenea nesemnificativ.

C.2.5. Analiza impactului rezidual asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar

În cazul habitatelor de interes comunitar impactul rezidual este minim și este datorat în principal modificărilor ce au loc la nivel de microclimat local, respectiv al condițiilor de biotop, ca urmare a modificărilor ce apar în structura orizontală și verticală a arboretelor (modificarea regimului de retenție a apei pluviale, modificarea cantității de lumină ce ajunge la suprafața solului, circulație diferită a aerului). Readucerea arboretelor la o structură normală va elimina acest inconvenient.

C.3. Cuantificarea impactului asupra biodiversității locale pe baza indicatorilor cheie

C.3.1. Procentul din suprafața habitatului care va fi pierdut

În urma implementării prevederilor amenajamentului U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, ținând cont de natura lucrărilor și de recomandările din prezentul studiu, nu se va pierde nici un procent din suprafața habitatelor de interes comunitar existente în aria naturală protejată.

Amenajamentele silvice mențin sau refac starea de conservare favorabilă a habitatelor naturale, prin gospodărire durabilă, astfel nu se poate vorbi de pierderea unei suprafețe din habitatele identificate.

C.3.2. Procentul ce va fi pierdut din suprafețele habitatelor folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere ale speciilor de interes comunitar

Implementarea amenajamentului silvic, nu va conduce la pierderea din suprafețele habitatelor de interes comunitar semnalate în zona de impact, folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere ale speciilor de interes comunitar ori național.

C.3.3. Fragmentarea habitatelor de interes comunitar

Prin activitățile propuse atât în faza de implementare a obiectivelor menționate în cadrul amenajamentului silvic cât și în perioada de exploatare nu vor avea ca efect fragmentarea niciunui habitat de interes comunitar.

C3.4. Durata sau persistența fragmentării

Nu este cazul. Neexistând o fragmentare a habitatelor nu există nici o durată a fragmentării.

C.3.5. Durata sau persistența perturbării speciilor de interes comunitar, distanța față de aria naturală protejată de interes comunitar

Perturbarea speciilor va avea o durată minimă, pe perioada lucrărilor propuse în prezentul amenajament silvic. Aceste perturbări vor fi reduse la minimum, ținând cont și de recomandările din prezentul studiu de evaluare adecvată. Nu va exista un impact de durată sau persistent la nivelul ariilor naturale protejate de interes comunitar existente.

C.3.6. Schimbări în densitatea populațiilor (nr. de indivizi/suprafață)

Densitatea indivizilor vegetali în zona de implementare se va modifica mai ales în etapa de implementare a obiectivelor prevăzute în prezentul amenajament silvic ce se va realiza etapizat. Efectivele indivizilor vegetali au o putere de regenerare mare datorită unei bune fructificări/înmulțiri vegetative pe cale naturală. Exemplarele de faună care se vor retrage din zona propusă nu vor modifica semnificativ densitatea populațiilor în zonele adiacente. În urma implementării prevederilor amenajamentului propus, nu se vor produce schimbări în densitatea populațiilor speciilor de interes comunitar.

C.3.7. Scara de timp pentru înlocuirea speciilor/habitatelor afectate de implementarea PP

Având în vedere compoziția habitatelor observate și speciile identificate prognozăm o refacere rapidă a ecosistemului natural și a exemplarele de floră și faună prezente, chiar și fără măsuri de reducere a impactului, deoarece, pe de o parte impactul este nesemnificativ, iar pe de alta parte gradul de vulnerabilitate a florei, faunei, respectiv a ecosistemelor din zonă este redus.

C.3.8. Indicatorii chimici-cheie care pot determina modificări legate de sursele de apă sau de alte resurse naturale, care pot determina modificarea funcțiilor ecologice ale ariilor naturale protejate de interes comunitar

Implementarea proiectului propus nu va determina modificări legate de sursele de apă sau de alte resurse naturale care să poată determina modificarea funcțiilor ecologice ale ariilor naturale protejate de interes comunitar.

C.4. Evaluarea impactului cauzat de plan fără a lua în considerare măsurile de reducere a impactului

Impactul generat de implementarea planului este direct și nesemnificativ datorită faptului că aduce modificări majore habitatelor, asociațiilor vegetale precum și asupra populațiilor de floră, dar fără reducerea/afectarea unor specii de interes comunitar sau a unor specii cu regenerare dificilă.

C.5. Evaluarea impactului rezidual care va rămâne după implementarea măsurilor de reducere a impactului

Nu a fost identificat un impact negativ rezidual al implementării prevederilor amenajamentului propus asupra habitatelor și speciilor pentru care a fost declarată aria naturală protejată ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est, după implementarea măsurilor de reducere a impactului pentru planul propus.

C.6. Evaluarea impactului cumulativ al planului propus cu alte planuri și proiecte fără a lua în considerare măsurile de reducere a impactului

Nu este cazul. Conform legislației naționale, toate amenajamentele se realizează pe baza unor norme silvice de amenajare a pădurilor ce hotărăsc cadrul în care se stabilesc funcțiile pădurii, respectiv obiectivele de protecție ori producție. Normele silvice stabilesc de asemenea și cadrul tehnic în care soluțiile tehnice pot fi stabilite. În condițiile în care amenajamentele vecine au fost realizate ori urmează a se realiza în conformitate cu normele tehnice și ținând cont de realitățile existente în teren, putem estima că impactul cumulat al acestor amenajamente asupra integrității zonei studiate este de asemenea nesemnificativ.

C.7. Evaluarea impactului rezidual care rămâne după implementarea măsurilor de reducere a impactului pentru planul propus cu alte planuri și proiecte

Ca urmare a implementării măsurilor de reducere a impactului asupra factorilor de mediu, și implicit asupra biodiversității din perimetrul studiat și imediata vecinătate a acestuia, dar și prin respectarea legislației de mediu, nu se preconizează un impact rezidual datorat implementării obiectivelor prevăzute în cadrul amenajamentului silvic al U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj.

C.8. Evaluarea semnificației impactului

Având în vedere informațiile prezentate în subcapitolele anterioare), concluzionăm că impactul Amenajamentului U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj asupra ariei naturale protejate de interes comunitar ROSAC 0128 Nordul Gorjului de Est, va fi unul nesemnificativ.

Concluzia privind semnificația impactului are în vedere necesitatea stabilirii unor măsuri cu caracter de protecție (evitare și prevenire a impactului), care să fie respectate la aplicarea amenajamentului silvic.

Analiza detaliată privind semnificația impactului (Tabel-Anexa 3C din Ordinul 1682/2023) este prezentată în anexele studiului prezent, în format excel.

D. MĂSURI DE PROTECȚIE ASUPRA HABITATELOR ȘI A SPECIILOR DE INTERES COMUNITAR DIN SITUL NATURA 2000

D.1. Măsurile generale de protecție a habitatelor și a speciilor de interes comunitar

Conform Comisiei Europene, Directoratul General pentru Mediu, Unitatea Natură și Biodiversitate, Secția Păduri și Agricultură, 2003, Natura 2000 și Pădurile – Provocări și oportunități, se disting următoarele măsuri conform obiectivelor următoare:

- menținerea sănătății și vitalității ecosistemelor de pădure – practicile de gospodărire a pădurilor trebuie să utilizeze cât mai bine structurile și procesele naturale și să folosească măsuri biologice preventive ori de câte ori este posibil. Existența unei diversități genetice, specifice și structurale adecvate întărește stabilitatea, vitalitatea și rezistența pădurilor la factorii de mediu adversi și duce la întărirea mecanismelor naturale de reglare. Se vor utiliza practici de gospodărire a pădurilor corespunzătoare ca reîmpădurirea și împădurirea cu specii și proveniențe de arbori adaptate sitului precum și tratamente, tehnici de recoltare și transport care să reducă la minim degradarea arborilor și/sau a solului. Scurgerile de ulei în cursul operațiunilor forestiere sau depozitarea nereglementară a deșeurilor trebuie strict interzise;

- menținerea și încurajarea funcțiilor productive ale pădurilor (lemnoase și nelemnoase) – operațiunile de regenerare, îngrijire și recoltare trebuie executate la timp și în așa fel încât să nu scadă capacitatea productivă a sitului, de exemplu prin evitarea degradării arboretului și arborilor rămași, ca și a solului și prin utilizarea sistemelor corespunzătoare. Recoltarea produselor, atât lemnoase cât și nelemnoase, nu trebuie să depășească nivelul durabil pe termen lung iar produsele recoltate trebuie utilizate în mod optim, urmărindu-se rata de reciclare a nutrienților;

- menținerea, conservarea și extinderea diversității biologice în ecosistemele de pădure – planificarea gospodăririi pădurilor trebuie să urmărească menținerea, conservarea și sporirea biodiversității ecosistemice, specifice și genetice, ca și menținerea diversității peisajului. Amenajamentele silvice, inventarierea terestră și cartarea resurselor pădurii trebuie să includă biotopurile forestiere importante din punct de vedere ecologic și să țină seama de ecosistemele forestiere protejate, rare, sensibile sau reprezentative ca suprafețele ripariene și zonele umede, arii ce conțin specii endemice și habitate ale speciilor amenințate ca și resursele genetice în siturile periclitate sau protejate. Se va prefera regenerarea naturală cu condiția existenței unor condiții adecvate care să asigure cantitatea și calitatea resurselor pădurii și ca soiurile indigene existente să aibă calitatea necesară sitului. Pentru împăduriri și reîmpăduriri vor fi preferate specii indigene și proveniențe locale bine adaptate la condițiile sitului. Practicile de management forestier trebuie să promoveze, acolo unde este cazul, diversitatea structurilor, atât orizontale cât și verticale, ca de exemplu arboretul de vârste inegale, și diversitatea speciilor, arboret mixt, de pildă. Unele este posibil, aceste practici vor urmări menținerea și refacerea diversității peisajului. Arborii uscați, căzuți sau în picioare, arbori scorburoși, pâlcuri de arbori bătrâni și specii deosebit de rare de arbori trebuie păstrate în cantitatea și distribuția necesare protejării biodiversității luându-se în calcul efectul posibil asupra sănătății și stabilității pădurii și ecosistemelor înconjurătoare;

- menținerea și îmbunătățirea funcțiilor de protecție prin gospodărirea pădurii (mai ales solul și apa) – se va acorda o atenție sporită operațiunilor silvice desfășurate pe soluri sensibile/instabile sau zone predispuse la eroziune ca și celor efectuate în zone în care se poate provoca o eroziune excesivă a solului în cursurile de apă. Se va acorda o atenție deosebită practicilor forestiere din zonele forestiere cu funcție de protecție a apei, pentru evitarea efectelor adverse asupra calității și cantității surselor de apă. Se va evita de asemenea utilizarea necorespunzătoare a chimicalelor sau a altor substanțe dăunătoare ori a practicilor silviculturale neadecvate ce pot influența negativ calitatea apei.

Pentru menținerea stării de conservare a habitatelor și speciilor de interes comunitar la nivelul unității administrate recomandăm următoarele:

- păstrarea arborilor cu scorburi ce pot fi utilizate ca locuri de cuibărit de către păsări și mamifere mici – în toate unitățile amenajistice;
- arboretele ce au fost identificate ca fiind arborete cu stare nefavorabilă sau parțial favorabilă, în care au fost propuse lucrări de curățiri sau rărituri, vor fi conduse pentru a asigura îmbunătățirea stării de conservare. Aceste arborete necesită intervenții pentru reconstrucție ecologică, prin promovarea speciilor specifice habitatului, aflate diseminat sau în proporție redusă în arborete – în toate arboretele în care s-au propus rărituri sau curățiri;
- compozițiile țel și compozițiile de regenerare vor fi adaptate pentru a asigura compoziția tipică a habitatelor – în unitățile amenajistice propuse pentru completări, împăduriri sau promovarea regenerării naturale;
- păstrarea a minim 3-5 arbori maturi, uscați sau în descompunere pe hectar, pentru a asigura un habitat potrivit pentru ciocănitori, păsări de pradă, insecte – în toate unitățile amenajistice;
- adaptarea periodizării operațiunilor silviculturale și de tăiere așa încât să se evite interferența cu sezonul de reproducere al speciilor animale sensibile, în special cuibăritul de primăvară și perioadele de împerechere ale păsărilor de pădure – în toate unitățile amenajistice;
- menținerea pâraielor din interiorul pădurii, într-un stadiu care să le permită să își exercite rolul în ciclul de reproducere al amfibienilor, insectelor etc.;
- menținerea terenurilor pentru hrana vânatului și a terenurilor administrative la stadiul actual evitându-se împădurirea/degradarea acestora;
- reconstrucția terenurilor a căror suprafață a fost afectată (învelișul vegetal) la finalizarea lucrărilor de exploatare și redarea terenurilor folosințelor inițiale;
- valorificarea la maximum a posibilităților de regenerare naturală din sămânță;
- conducerea arboretelor numai în regimul impus prin amenajamentul silvic propus (codru);
- executarea la timp a lucrărilor de îngrijire și conducere, iar în cazul arboretelor în care nu s-a intervenit de mult timp, să se aplice intervenții de intensitate redusă dar mai frecvente;
- evitarea la maximum a rănirii arborilor remanenți cu ocazia recoltării masei lemnoase;
- folosirea în cazul regenerărilor artificiale numai de puieți produși cu material seminologic de origine locală care se pretează la condițiile climatice și pedologice din zona analizată;
- respectarea regulilor de recoltare a masei lemnoase și evitarea la maximum a rănirii arborilor remanenți;
- eliminarea tăierilor în delict;
- evitarea pășunatului în pădure și reducerea la minim a trecerii turmelor de animale prin arborete;
- respectarea măsurilor de identificare și prognoză a evoluției populațiilor principalelor insecte dăunătoare și agenți fitopatogeni, combaterea promptă (pe cât posibil pe cale biologică sau integrată) în caz de necesitate, executarea tuturor măsurilor fitosanitare necesare prevenirii înmulțirii în masă a insectelor dăunătoare și a proliferării agenților fitopatogeni;
- evitarea colectării concentrate și pe o durată lungă a arborilor prin târâre, pe linia de cea mai mare pantă, pe terenurile cu înclinare mare, evitarea menținerii fără vegetație forestieră, pentru o perioadă îndelungată, a terenurilor înclinate, intervenția operativă în cazul apariției unor semne de torențialitate;
- se va urmări promovarea celui mai intensiv tratament posibil de aplicat, în cazul arboretelor ajunse la vârsta exploatabilității, tratament ce permite totodată și conservarea biodiversității;
- în ceea ce privește zonele în care se vor planta puieți, se recomandă evitarea lucrărilor mecanice, realizarea găurilor pentru plantarea puieților manual;
- o atenție sporită se va acorda arboretelor din grupa I funcțională, de protecție, prin creșterea stabilității ecosistemice și asigurarea permanenței pădurii în speciațiu și timp;

- conștientizarea turiștilor asupra necesității și beneficiile protejării habitatelor forestiere și informarea corespunzătoare a cestora, fie prin amplasarea unor bannere fie prin puncte de informare;
- educarea celor care intră în pădure în zona de agrement asupra posibilității declanșării unor incendii și întocmirea unor planuri de intervenție rapidă în caz de incendiu în interiorul pădurii;
- menținerea căilor de acces actuale din interiorul zonei analizate și interzicerea creării unor noi căi de acces;
- pentru speciile de plante și animale sălbatice terestre, acvatice și subterane, cu excepția speciilor de păsări, inclusiv cele prevăzute în anexele nr. 4 A (specii de interes comunitar) și 4 B (specii de interes național) din OUG 57/2007, precum și speciile incluse în lista roșie națională și care trăiesc atât în ariile naturale protejate, cât și în afara lor, sunt interzise:
 - orice formă de recoltare, capturare,ucidere, distrugere sau vătămare a exemplarelor aflate în mediul lor natural, în oricare dintre stadiile ciclului lor biologic;
 - perturbarea intenționată în cursul perioadei de reproducere, de creștere, de hibernare și de migrație;
 - deteriorarea, distrugerea și/sau culegerea intenționată a cuiburilor și/sau ouălor din natură;
 - deteriorarea și/sau distrugerea locurilor de reproducere ori de odihnă;
 - depozitarea necontrolată a deșeurilor menajere și din activitățile specifice. Se va amenaja un loc special pentru depozitarea deșeurilor și se va asigura transportul acestor cât mai repede pentru a nu constitui un pericol pentru fauna din zonă.

În vederea prevenirii proceselor de degradare a solului (care ar putea fi generate în perioada tehnologiei de exploatare impusă prin prezentul amenajament silvic) și asigurării instalării și dezvoltării semințișurilor utile, se impune luarea unor măsuri corespunzătoare în ce privește menținerea integrității ecosistemului forestier. În acest sens, în toate cazurile, vor fi respectate întocmai termenele și restricțiile silviculturale privind recoltarea materialului lemnos, așa cum sunt ele înscrise în „Ordinul nr. 1540/2011 Instrucțiunile privind termenele, modalitățile și epocile de recoltare, colectare și transportul lemnului”.

Pentru realizarea în condiții bune a acestei tehnologii este necesară respectarea următoarelor reguli:

- exploatarea să se facă iarna pe un strat de zăpadă suficient de gros, care să asigure protecția semințișului;
- durata de recoltare și scoatere a masei lemnoase din parchetele exploatare să nu fie mai mare de două luni și jumătate;
- tăierea arborilor se va face cât mai de jos, astfel încât înălțimea cioatelor să nu depășească 1/3 din diametru, iar la arborii mai groși să nu depășească 20 cm;
- doborârea arborilor se va face în afara ochiurilor sau a punctelor de regenerare, iar colectarea lemnului se va face pe trasee prestabilite.

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul fondului forestier proprietate privată
aparținând Obștei Stânișoara din Față,
Unitatea de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj

D2. Măsuri specifice de prevenire și evitare a impactului asupra habitatelor și a speciilor de interes comunitar

Indicatori ai stării de conservare		9410.
La nivel de arboret	Compoziția	<ul style="list-style-type: none"> - substituirea arboretelor artificiale formate din specii alohtone cu arborete formate din specii caracteristice tipului natural fundamental; - executarea la timp a lucrărilor de îngrijire și conducere; - valorificarea la maxim a posibilităților de regenerare naturală din sământă, a speciilor principale; - conducerea arboretelor, cu o pondere excesivă a speciilor invazive din cadrul pădurii către o compoziție apropiată de cea a tipului natural de pădure; - conducerea arboretelor astfel încât să fie asigurată stabilitatea acestora; - conservarea pădurilor naturale stabile și menținerea echilibrului în cadrul habitatelor; - promovarea nucleelor existente de regenerare naturală din specii valoroase prin efectuarea de extracții de intensitate redusă. Aceste extracții vor viza, în primul rând, arborii cu defecte, unele exemplare din specii de valoare scăzută, recoltării din alte categorii de arbori limitându-se la strictul necesar impus de crearea condițiilor de menținere sau de dezvoltare a semînțșurilor instalate.
La nivel de arboret	Modul de regenerare	<ul style="list-style-type: none"> - să recurgă la regenerarea din lăstari doar în cazul arboretelor vigoase cu o compoziție consistentă satisfăcătoare din punct de vedere al tipului natural fundamental - în cazul lucrărilor de împădurire pentru habitatele de pădure se vor utiliza doar specii corespunzătoare tipului natural fundamental de pădure, fiind interzise alte specii; - pentru crearea unor condiții bune de regenerare, în cazul în care pătura erbacee este foarte bine dezvoltată, solul va fi mobilizat pe 30 – 40 % din suprafața ce se urmărește a fi însământată, cu atenție însă pentru protejarea speciilor rare; - în cazul plantațiilor executate în zone și/sau perioade secetoase se recomandă receperea acestora, cu excepția plantațiilor realizate cu puieti cu rădăcina protejată.
	Consistența	<ul style="list-style-type: none"> - folosirea la plantare a unor scheme reale de puieti la hectar în funcție de necesarul real și valorificarea la maxim a semînțșurilor naturale existente; - executarea la timp a lucrărilor de îngrijire și conducere, iar în cazul arboretelor în care nu s-a intervenit de mult timp, să aplice intervenții de intensitate redusă dar mai frecvente; - executarea plantațiilor la momentul optim; - evitarea la maximum a rănirii arborilor remanenti cu ocazia recoltării masei lemnoase și păstrarea speciilor de arbori seculari din cadrul habitatelor; - respectarea măsurilor de identificare și prognoză a evoluției populațiilor principalelor insecte dăunătoare și agenți fitopatogeni și combaterea promptă (pe cât posibil pe cale biologică sau integrată) în caz de necesitate plus executarea tuturor măsurilor fitosanitare necesare prevenirii înmulțirii în masă a insectelor dăunătoare și a proliferării agenților fitopatogeni; - interzicerea pășunatului în cadrul pădurii; - evitarea la maximum a rănirii arborilor remanenti cu ocazia recoltării masei lemnoase.
La nivel de semînțș	Compoziția	<ul style="list-style-type: none"> - executarea la timp a lucrărilor de îngrijire; - executarea plantațiilor la momentul optim; - alegerea speciilor în funcție de tipul natural de pădure; - plantarea se va realiza în urma unor verificări în teren de personal specializat (biolog/silvicultor) cu indicarea caracteristicilor speciice habitatului natural.
	Modul de regenerare	<ul style="list-style-type: none"> - pentru protejarea semînțșurilor de concurența speciilor ierboase și arbustive, se vor executa descopleșiri. Se recomandă ca în primii 2–3 ani de la instalare (până la atingerea unei înălțimi de 40–50 cm), în funcție de condițiile caracteristice fiecărui arboret, să se efectueze câte doua descopleșiri pe an, una la începutul sezonului de vegetație (luna mai) și alta spre sfârșitul acestuia (lunile septembrie – octombrie); - este indicat ca recoltarea masei lemnoase să se facă iarna pe zăpadă, pentru a nu se vătăma semînțșul existent, solul și anumite specii cu valoare conservativă ridicată; - îngrijirea semînțșurilor și tinereturilor naturale valoroase, se vor efectua doar prin lucrări adecvate (descopleșire, recepere, degajare etc.) - potrivit stadiului lor de dezvoltare; - pentru menținerea unui echilibru la nivelul semînțșului se recomandă o atenție deosebită asupra factorilor biotici din imediata vecinătate a semînțșului, prin eliminarea/diminuarea buruienilor și paraziților vegetali ce pot afecta semînțșurile, precum și o atenție deosebită asupra insectelor și animalelor mici vătămătoare ale pădurii, dar și asupra animalelor mari care produc vătămări prin pășunat (bătătoresc solul, rup sau smulg semînțșul); - interzicerea pășunatului în cadrul pădurii; - în cazul în care se vor realiza lucrări de doborâre a arborilor și colectarea materialului lemnos se vor face astfel încât să nu se rănească arborii remanenti și să nu se distrugă porțiunile cu semînțș deja instalat.

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul fondului forestier proprietate privată
aparținând Obștei Stânișoara din Față,
Unitatea de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj

Indicatori ai stării de conservare		9410.
	Gradul de acoperire	- executarea plantațiilor la momentul optim; - executarea la timp a lucrărilor de îngrijire; - menținerea efectivelor de mamifere sălbatice (în special cervide) la valori optime și protejarea semințurilor și puietilor în zonele sensibile; - gradul de acoperire se va realiza în urma unor investigații amanunțite de persoane abilitate/specializate (biologi /silvicultori) care vor indica zonele, densitatea și speciile folosite pentru lucrările de regenerare la nivelul habitatului analizat.
La nivel de subarboret	Gradul de acoperire	-
La nivel de strat ierbos	Gradul de acoperire	-pentru protejarea atât a stratului ierbos cât și a speciilor de interes comunitar existente în aria naturală protejată analizată, înainte de începerea unor lucrări prevăzute în prezentul amenajament silvic, recomandăm insectarea zonelor de lucru de către o persoană specializată (biolog/ silvicultor) cu indicarea, protejarea, marcarea speciilor de interes comunitar existente în cadrul siturilor de interes comunitar; -se recomandă ca în primii 2–3 ani de la instalare (până la atingerea unei înălțimi de 40–50 cm), în funcție de condițiile caracteristice fiecărui arboret din cadrul habitatulelor, să se efectueze câte două descopleșiri pe an, una la începutul sezonului de vegetație (luna mai) și alta spre sfârșitul acestuia (lunile septembrie – octombrie); - evitarea pășunatului în pădure și reducerea la minim a trecerii turmelor de animale prin arborete.
Factori destabilizatori de intensitate ridicată		-folosirea la plantare a unor scheme greșite, neținând cont de gradul de suportabilitate a habitatului plus nevalorificarea la maxim a semințurilor naturale existente; - neexecutarea la timp a lucrărilor de îngrijire și conducere, iar în cazul arboretelor în care nu s-a intervenit de mult timp; - neaplicarea intervențiilor de intensitate redusă; - evitarea la maximum a rănirii arborilor remanenți cu ocazia recoltării masei lemnoase; executarea tuturor măsurilor fitosanitare necesare prevenirii înmulțirii în masă a insectelor dăunătoare și a proliferării agenților fitopatogeni; - aplicarea unor lucrări de intensitate ridicată în arboretele tinere; - pășunatul în interiorul pădurii.
Măsuri particulare referitoare la factori cu potențial perturbator care trebuie avute în vedere pentru evitarea deteriorării stării de conservare a habitatelor forestiere		
Măsura necesară		- respectarea regulilor de recoltare a masei lemnoase și evitarea la maximum a rănirii arborilor remanenți; - folosirea în cazul regenerărilor artificiale numai de puiți produși cu material seminologic de origine locală, specifice fondului natural de pădure; - eliminarea tăierilor în delict; - conștientizarea turiștilor ce frecventează pădurea (în special a tinerilor) asupra necesității și beneficiile protejării habitatelor forestiere și infomarea corespunzătoare a acestora; - evitarea pășunatului în pădure și reducerea la minim a trecerii turmelor de animale prin arborete; - respectarea măsurilor de identificare și prognoză a evoluției populațiilor principalelor insecte dăunătoare și agenți fitopatogeni plus combaterea promptă (pe cât posibil pe cale biologică sau integrată) în caz de necesitate și executarea tuturor măsurilor fitosanitare necesare prevenirii înmulțirii în masă a insectelor dăunătoare și a proliferării agenților fitopatogeni; - educarea celor care intră în pădure asupra posibilității declanșării unor incendii și existența unor planuri de intervenție rapidă în caz de incendiu și existența unei echipe corespunzătoare stingerii incendiilor din zonă; - evitarea colectării concentrate și pe o durată lungă a arborilor prin tărare, pe linia de cea mai mare pantă, pe terenurile cu înclinare mare plus evitarea menținerii fără vegetație forestieră, pentru o perioadă îndelungată, a terenurilor înclinate și intervenția operativă în cazul apariției unor semne de torențialitate; - perioada de regenerare a fiecărui arboret va fi de minim 20 ani, cu 3–4 tăieri. Se vor deschide treptat ochiuri care vor fi lărgite pe măsură ce semințul se dezvoltă. Ochiurile vor avea diametrul de 1.0–1.5 (2.0) înălțimi de arbore. Sunt de preferat ochiurile de formă eliptică și cu axa mare pe direcția nord-sud (caracteristic pentru stațiunile montane și premontane cu exces de umiditate în zona montană, cum este cazul pădurilor din OS Pucioasa încadrate în siturile Natura 2000); - în stațiunile cu uscăciune ridicată, pentru diminuarea evapotranspirației produse de vânturile calde și uscate, se recomandă menținerea unor liziere bogate în subarboret și specii arborescente secundare; - în arboretele ajunse la vârsta exploatabilității tehnice se recomandă aplicarea tratamentului tăierilor progresive. Este de dorit ca pentru arboretele de fag de productivitate superioară și mijlocie să se adopte vârste ale exploatabilității tehnice. - în ultima pătrime a ciclului de viață al arboretelor, până la începutul tăierilor de produse principale, se vor aplica numai tăieri de igienă, cu recomandarea de a menține arbori uscați (căzuți și/sau în picioare), pentru conservarea biodiversității (până la 5 exemplare la hectar); - periodicitatea lucrărilor va fi adaptată caracteristicilor structurale ale fiecărui arboret (de la 7–8 ani la arboretele tinere, amestecate și de productivitate mijlocie/ superioară și până la 12 ani în cele mature, pure și de productivitate inferioară); - promovarea fenotipurilor valoroase din speciile principale (în primul rând sub raport biologic, dar și economic); - proporționarea optimă a compoziției (promovarea stejarului brumăniu, și stejarilor pufoși fiind mereu obiectivul prioritar de realizat); - pentru eficientizarea lucrărilor de rărîturi, acestea se pot limita doar la promovarea unui anumit număr de arbori din speciile principale, răspândiți pe cât posibil uniform pe suprafața întregului arboret. Astfel, în funcție de numărul de exemplare care se doresc a fi obținute la vârsta exploatabilității pe hectar și de stadiul de dezvoltare în care se află arboretul în momentul aplicării lucrării, arborii de viitor pot fi însemnați (cel puțin în arboretele de productivitate superioară și mijlocie) și lucrările se pot aplica doar în jurul lor.

Măsuri de prevenire și evitare a impactului asupra speciilor de mamifere de interes comunitar

Pentru protejarea speciilor de mamifere semnalate în ariile naturale protejate din U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, se vor avea în vedere următoarele:

- recomandăm conservarea unor arbori cu scorburi, care pot fi utilizați de mamifere mici pentru vizuini;
- menținerea condițiilor de habitat pentru speciile de mamifere existente în cadrul ocolului silvic;
- beneficiarul se va obliga să folosească numai utilaje silențioase pentru a evita disturbarea speciilor mamifere prezente în zonă;
- în zonele favorabile existenței habitatelor speciilor de mamifere, lucrările se vor efectua pe arii cât mai restrânse, evitându-se astfel un posibil deranj asupra speciilor de mamifere;
- interzicerea/limitarea poluării fonice mai ales pentru mamiferele mari și mici;
- interzicerea repărării și alimentării cu carburant a utilajelor angrenate în implementarea obiectivelor prevăzute de amenajamentul ocolului silvic, în zonele favorabile existenței habitatelor speciilor de mamifere;
- interzicerea/limitarea folosirii de insecticide chimice sau ale altor tratamente chimice în pădure, care ar putea avea efect negativ asupra faunei din cadrul ocolului silvic;
- creșterea capacității biogenice a habitatelor forestiere pentru mamiferele de interes cinegetic;
- interzicerea/limitarea incendiilor la nivelul pădurii, respectiv arderii vegetației;
- interzicerea cositului și a pășunatului în interiorul ariei naturale protejate;
- interzicerea drenării/obturării zonelor umede existente la nivelul pădurii;
- interzicerea abandonării deșeurilor de orice natură rezultate în urma implementării obiectivelor prevăzute în prezentul amenajament silvic;
- respectarea căilor de acces existente din interiorul zonelor de impact;
- să asigure existența unor populații viabile;
- să protejeze adăposturile acestora (ex. locurile cu vizuini pentru speciile de mamifere mici), locurile de concentrare temporară;
- interzicerea sub orice formă recoltare, capturare, ucidere, distrugere sau vătămare a exemplarelor aflate în mediul lor natural, în oricare dintre stadiile ciclului lor biologic;
- interzicerea perturbării intenționate în cursul perioadei de reproducere, de creștere, de hibernare și de migrație;
- deteriorarea și/sau distrugerea locurilor de reproducere ori de odihnă;
- interzicerea uciderii sau capturării intenționate, a speciilor de mamifere semnalate în aria naturală protejată din cadrul U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj.

Măsuri de prevenire și evitare a impactului asupra speciilor de amfibieni-reptile și pești de interes comunitar

Pentru protejarea speciilor de amfibieni-reptile și pești semnalate în ariile naturale protejate din U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, se vor avea în vedere următoarele:

- recomandăm ca înainte de derularea unei lucrări prevăzute prin prezentul amenajament silvic, inspectarea unității amenajistice de către o persoană abilitată/ specializată pentru indicarea, eventual relocarea unor posibile specii de amfibieni și reptile care ar putea fi afectate de lucrările de conservare prevăzute;
- interzicerea depozitării rumegușului sau a resturilor de exploatare în zonele umede;
- interzicerea/limitarea folosirii de insecticide chimice sau ale altor tratamente chimice în pădure, care ar putea avea efect negativ asupra faunei din cadrul pădurilor ocolului silvic;
- interzicerea/limitarea poluării fonice;

- interzicerea reparării și alimentării cu carburant a utilajelor angrenate în implementarea obiectivelor prevăzute în amenajamentul ocolului silvic, în zonele favorabile existenței habitatelor speciilor de amfibieni și reptile;
- interzicerea abandonării deșeurilor de orice natură rezultate în urma implementării obiectivelor prevăzute în prezentul amenajament silvic;
- degradarea cursurilor de apă ce străbat arealul analizat;
- respectarea căilor de acces existente din interiorul ariei naturale protejate;
- interzicerea sub orice formă de recoltare, capturare, ucidere, distrugere sau vătămare a exemplarelor aflate în mediul lor natural, în oricare dintre stadiile ciclului lor biologic;
- interzicerea uciderii sau capturarea intenționată, a speciilor de amfibieni și reptile semnalate în ariile naturale protejate din cuprinsul ocolului silvic;
- deteriorarea și/sau distrugerea locurilor de reproducere ori de odihnă.

Măsuri de prevenire și evitare a impactului asupra speciilor de nevertebrate de interes comunitar

Pentru protejarea speciilor de nevertebrate semnalate în ariile naturale protejate din U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, se vor avea în vedere următoarele:

- nu se vor amenaja depozite de carburanți în pădure și în apropierea cursurilor de apă;
- nu se vor executa în pădure lucrări de reparații a motoarelor, de schimbare a uleiului și încărcare a rezervoarelor auto cu combustibil;
- se interzice deversarea în apele de suprafață, apele subterane, evacuarea pe sol și depozitarea în condiții necorespunzătoare a uleiurilor uzate;
- este interzisă stocarea/depozitarea temporară a deșeurilor în pădure;
- interzicerea arderii vegetației din cadrul pădurii;
- menținerea unor arbori uscați (căzuți și/sau în picioare), până la 3-5 exemplare la hectar. De asemenea se vor semnala și menține diversele forme genetice, a tuturor speciilor existente (indiferent de proporția arboretelor), a speciilor arbustive care prezintă particularități privind forma, fenologia, etc;
- nerecoltarea în totalitate a trunchiurilor de lemn și menținerea în zonă a unor exemplare de arbori bătrâni și scorburoși;
- interzicerea cositului în interiorul ariei naturale protejate precum și evitarea pășunatului;
- în cazul unor aplicări de tratamente fitosanitare, recomandă consultarea unui specialist în domeniu;
- respectarea căilor de acces existente la nivelul ocolului silvic.

D.3. Prezentarea calendarului implementării și monitorizării măsurilor de evitare/prevenire a impactului

Frecvența și modul de realizare a monitorizării efectelor semnificative ale implementării amenajamentelor silvice, va fi stabilită prin actele de reglementare ce vor fi emise de A.P.M. Gorj.

Beneficiarul va împuternici/subcontracta o persoană abilitată/specializată din cadrul unității/firme specializate/persoane fizice cu cunoștințe vaste atât în biologie cât și în silvicultură pentru implementarea eventualelor măsuri de reducere a impactului.

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul fondului forestier proprietate privată
aparținând Obștei Stânișoara din Față,
Unitatea de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj

Planul de implementare a măsurilor de reducere a impactului asupra mediului

Tabelul D.2.1.

Factor monitorizat	Parametri monitorizați	Perimetrul analizat	Scop
1	2	3	4
Sucesiunea vegetației în ariile exploatare	Tipuri de vegetație	Unitatea amenajistică din amenajament	Respectarea planurilor de exploatare conform cu prevederile amenajamentului silvic
Metoda de exploatare	Tipul de exploatare aplicat	Unitatea amenajistică din amenajament	Respectarea metodei de exploatare conform cu prevederile amenajamentului silvic
Floră/habitat	Starea de conservare	Unitatea amenajistică din amenajament	Respectarea condițiilor și măsurilor impuse atât prin amenajamentul silvic analizat cât și prin măsurile de reducere a impactului prevăzute în evaluarea adecvată întocmită pentru aria naturală protejată
Deșeuri	Cantități de deșeuri generate, mod de eliminare/valorificare	Unitatea amenajistică din amenajament	Minimizarea cantităților de deșeuri rezultate în urma implementării obiectivelor prevăzute în amenajamentul silvic analizat

D.4. Programul de monitorizare

Monitorizarea Amenajamentului silvic al U.P. I Stânișoara din Față, județul Gorj, se va realiza conform următorului program de monitorizare prezentat în tabelul următor.

Tabelul D.4.1.

Obiective	Indicatori de monitorizare	Frecvența de monitorizare
Monitorizarea lucrărilor de ajutorare a regenerărilor naturale	1. Suprafața anuală parcursă cu lucrări de ajutorare a regenerărilor naturale	anual
Monitorizarea suprafețelor regenerare	1. Suprafața regenerată anual, din care: - Regenerări naturale - Regenerări artificiale (impăduriri+completări)	anual
Monitorizarea lucrărilor de ajutorare și conducere a arboretelor tinere	1. Suprafața anuală parcursă cu degajări 2. Suprafața anuală parcursă cu curățiri 3. Volumul de masă lemnoasă recoltat prin aplicarea curățirilor 4. Suprafața anuală parcursă cu rărituri 5. Volumul de masă lemnoasă recoltat prin aplicarea răriturilor.	anual
Monitorizarea lucrărilor speciale de conservare	1. Suprafața anuală parcursă cu lucrări de conservare 2. Volumul de masă lemnoasă recoltat prin aplicarea lucrărilor de conservare.	anual
Monitorizarea aplicării tratamentelor silvice	1. Suprafața anuală parcursă cu lucrări de produse principale 2. Volumul de masă lemnoasă recoltat prin aplicarea tăierilor de produse principale.	anual
Monitorizarea tăierilor de igienizare a pădurilor	1. Suprafața anuală parcursă cu tăieri de igienizare 2. Volumul de masă lemnoasă recoltat prin aplicarea tăierilor de igienizare.	anual
Monitorizarea stării de sănătate a arboretelor	1. Suprafețe infestate cu dăunători.	anual
Monitorizarea impactului presiunii antropice asupra arboretelor	1. Volumul de masă lemnoasă tăiată ilegal.	anual
Monitorizarea stării de conservare a habitatelor	Surprinderea unor posibile modificări în cadrul habitatelor; propuneri pentru remedierea problemelor	anual
Monitorizarea stării de conservare a mamiferelor	Surprinderea unor modificări în abundența și distribuția speciilor de mamifere; propuneri pentru remedierea problemelor	anual

Studiu Evaluare Adecvată - Amenajamentul fondului forestier proprietate privată
aparținând Obștei Stânișoara din Față,
Unitatea de Producție I Stânișoara din Față, județul Gorj

Monitorizarea stării de conservare a nevertebratelor	Surprinderea unor modificări în abundența și distribuția speciilor de nevertebrate; propuneri pentru remedierea problemelor	anual
Monitorizarea stării de conservare a amfibienilor și reptilelor	Surprinderea unor modificări în abundența și distribuția speciilor de amfibieni și reptile; propuneri pentru remedierea problemelor	anual
Monitorizarea stării de conservare a speciilor de pesti	Surprinderea unor modificări în abundența și distribuția speciilor de pesti; propuneri pentru remedierea problemelor	anual
Monitorizarea poluării potențiale (sol, aer, apă)	Identificarea și eliminarea/diminuarea surselor de poluare (dacă există); propuneri pentru remedierea problemelor	anual
Monitorizarea poluării fonice	Respectarea legislației privind normele admise ale poluării fonice; propuneri pentru remedierea problemelor	anual
Monitorizarea gestionării deșeurilor rezultate în cursul lucrărilor	Identificarea și eliminarea deșeurilor menajere și a reziduurilor din habitatele forestiere (dacă exista); propuneri pentru remedierea problemelor	anual

Obligația monitorizării revine titularului planului.

Monitorizarea va avea ca scop:

- urmărirea modului în care sunt respectate prevederilor amenajamentului silvic;
- urmărirea modului în care sunt respectate recomandările prezentei evaluări adecvate;
- urmărirea modului în care sunt puse în practică prevederilor amenajamentului silvic corelate cu recomandările prezentei evaluări adecvate;
- urmărirea modului în care sunt respectate prevederilor legislației de mediu cu privire la evitarea poluărilor accidentale și intervenția în astfel de cazuri.

Stabilirea responsabilităților aplicării prevederilor amenajamentului silvic și a punerii în practică a recomandărilor prezentei evaluări adecvate revine titularului planului, Obștei Stânișoara din Față, județul Gorj.

În condițiile în care ocolul silvic va contracta cu terți diverse lucrări care se vor executa în cadrul amenajamentului silvic, este direct răspunzător de respectarea de către aceștia a prevederilor amenajamentului și a recomandărilor prezentei evaluări adecvate.

E. METODE UTILIZATE PENTRU CULEGEREA INFORMAȚIILOR PRIVIND SPECIILE ȘI/SAU HABITATELE DE INTERES COMUNITAR AFECTATE

E.1. Descrierea metodelor de studiu

Metode de cercetare a habitatelor

Studiul stațiunii și al vegetației forestiere se face în cadrul lucrărilor de teren și al celor de redactare a amenajamentului și are ca scop determinarea și valorificarea tuturor informațiilor care contribuie la:

- cunoașterea condițiilor naturale de vegetație, a caracteristicilor arboretului actual, a potențialului productiv al stațiunii și a capacității actuale de producție și protecție a arboretului;
- stabilirea măsurilor de gospodărire în acord cu condițiile ecologice și cu cerințele ecologice și social-economice;
- realizarea controlului prin amenajament privind exercitarea de către pădure în ansamblu și de către fiecare arboret în parte a funcțiilor ce le-au fost atribuite.

Descrierea unităților amenajistice se execută obligatoriu prin parcurgerea terenului, iar datele se determină prin măsurători și observații. De asemenea, ca material ajutător de orientare s-au folosit ortofotoplanuri.

Datele de teren s-au consemnat în fișa unității amenajistice și în fișa privind condițiile staționale, prin coduri și denumiri oficializate, ele constituind documentele primare ale sistemului informatic al amenajării pădurilor.

Amenajamentul conține studii pentru caracterizarea condițiilor staționale și de vegetație, cuprinzând evidențe cu date statistice, caracterizări, diagnoze, precum și măsuri de gospodărire corespunzătoare condițiilor respective.

Aceste studii s-au realizat cu luarea în considerare a zonării și regionării ecologice a pădurilor din România, cu precizarea regiunii, subregiunii și sectorului ecologic. De asemenea, s-au avut în vedere clasificările oficializate privind: clima, solurile, flora indicatoare, tipurile de stațiuni și de ecosisteme forestiere.

a) Lucrări pregătitoare. Lucrările de teren pentru amenajarea pădurilor s-au desfășurat pe baza unei documentări prealabile și a unei recunoașteri generale.

Documentarea prealabilă s-a realizat prin consultarea următoarelor materiale de lucru: amenajamentul și hărțile amenajistice anterioare, lucrări de cercetare și proiectare executate în teritoriul studiat, studii de sinteză referitoare la diferite aspecte ale gospodăririi pădurilor, alte lucrări cu implicații în gospodărirea fondului forestier, harta geologică (scara 1:200.000) și harta pedologică (scara 1:200.000) pentru teritoriul studiat, zona și regionarea ecologică a pădurilor din România, tema de proiectare pentru amenajarea pădurilor din ocolul silvic respectiv, evidențe privind aplicarea amenajamentului anterior.

Pe baza acestei documentări s-au întocmit schițe de plan (scara 1:50.000) privind: geologia și litologia, geomorfologia, clima, solurile, etajele fitoclimatice, proiectul de canevas al profilelor principale de sol, precum și lista provizorie a tipurilor de pădure natural fundamentale și ale tipurilor de stațiuni forestiere.

În situațiile în care există studii naturalistice prealabile, canevasul profilelor de sol elaborate cu ocazia studiilor respective se va îndesi corespunzător necesităților de rezolvare integrală a cartării staționale.

Amplasarea profilelor de sol a fost corelată cu punctele rețelei de monitoring forestier național (4x4 km), urmărindu-se respectarea densității canevasului profilelor de sol corespunzătoare scării la care s-a întocmit studiul stațional.

Recunoașterea generală a terenului s-a făcut înaintea începerii lucrărilor de teren propriuzise și a avut ca scop o primă informare privind: geologia, formele specifice de relief, particularitățile climatice, principalele tipuri de sol, etajele fitoclimatice, stațiunile intra- și extrazonale, tipurile natural fundamentale de pădure, tipurile de floră indicatoare, condițiile de regenerare naturală, starea fitosanitară a pădurilor, intensitatea proceselor de degradare a terenurilor etc. Această recunoaștere a servit, de asemenea, și la organizarea cât mai eficientă a lucrărilor de teren.

b) Informații de teren privind studiul stațiunii. Lucrările de teren privind condițiile staționale au avut ca scop elaborarea de studii staționale la scară mijlocie (1:50.000). Studiile staționale s-au întocmit de colectivele de amenajiști, concomitent cu lucrările de amenajare, cu participarea specialiștilor în domeniu.

Datele de caracterizare a stațiunilor forestiere s-au înscris în fișele unităților amenajistice și fișele staționale și se referă la:

- factorii fizico-geografici (substrat litologic, forma de relief, configurația terenului, înclinare, expoziție, altitudine, particularități climatice);
- caracteristicile solului (litiera, orizonturile diagnostice, grosimea și culoarea lor; tipul, subtipul și conținutul de humus; pH; textura; conținutul de schelet; structura; compactitatea; drenajul; conținutul în CaCO₃ și săruri solubile; procese de degradare; grosimea fiziologică, volumul edafic util, regimul hidrologic și de umiditate, adâncimea apei freatică; tipul, subtipul și varietatea de sol; potențialul productiv; tendința de evoluție);
- tipul natural fundamental de pădure, tipul de floră indicatoare și tipul de stațiune;
- alte caracteristici specifice.

c) Informații de teren privind vegetația forestieră. Descrierea vegetației forestiere se referă cu precădere la arboret. Acesta reprezintă partea biocenozei (ecosistemului forestier) constituite, în principal, din populațiile de arbori și arbuști.

Studiul și descrierea arboretului cuprinde determinarea și înregistrarea caracteristicilor de ordin ecologic, dendrometric, silvotehnic și fitosanitar, de interes amenajistic, precum și indicarea măsurilor necesare în deceniul următor pentru fiecare unitate amenajistică, ținându-se seama de starea arboretului și de funcțiile atribuite acestuia.

Stabilirea caracteristicilor de mai sus s-a făcut pe etaje și elemente de arboret, precum și pe ansamblul arboretului în baza sondajelor. De asemenea, se fac determinări și asupra subarboretului și semințișului, precum și pentru alte componente ale biocenozei forestiere, la nevoie, se fac determinări suplimentare cu înscrierea informațiilor la „date complementare”.

Măsurarea și înregistrarea caracteristicilor respective, inclusiv inventarierea arboretelor, s-a făcut folosind instrumente și aparate performante, bazate pe tehnologia informației, care să asigure precizie ridicată, precum și stocarea și transmiterea automată a informațiilor, în vederea prelucrării lor în sistemul informatic al amenajării pădurilor.

S-au făcut determinări asupra următoarelor caracteristici:

Tipul fundamental de pădure. S-a determinat după sistematica tipurilor de pădure.

Caracterul actual al tipului de pădure. S-a folosit următoarea clasificare: natural fundamental de productivitate superioară, natural fundamental de productivitate mijlocie și natural fundamental de productivitate inferioară; natural fundamental subproductiv; parțial derivat; total derivat; artificial (de productivitate: superioară, mijlocie, inferioară); arboret tânăr nedefinit sub raportul tipului de pădure.

Tipul de structură. Sub raportul vârstelor se deosebesc următoarele tipuri: echien, relative echien, relativ plurien și plurien, iar din punct de vedere al etajării, structuri unietajate și bietajate.

Elementul de arboret. Este format din totalitatea arborilor dintr-o unitate amenajistică, de aceeași specie, din aceeași generație și constituind rezultatul aceluiași mod de regenerare (din sămânță, lăstari, plantații); elementele de arboret s-au constituit diferențiat, în raport cu etajul din care fac parte.

S-au constituit atâtea elemente de arboret câte specii, generații și moduri de regenerare (proveniențe) s-au identificat în cadrul unei subparcele.

Constituirea în elemente, în raport cu criteriile menționate, s-a făcut în toate cazurile în care cunoașterea structurii, conducerea și regenerarea arboretului a reclamat acest lucru. Elementele de arboret nu s-au constituit, de regulă, în cazul în care ponderea lor a fost sub limita de 5% din volumul etajului din care face parte. Elementul de arboret care nu îndeplinește condiția menționată s-a înscris la date complementare.

În cazul arboretelor pluriene, elementele de arboret s-au constituit numai în raport cu specia.

Ponderea elementelor de arboret s-a estimat în raport cu suprafața ocupată de element în cadrul subparcele și s-a exprimat în procente, din 10 în 10.

Ponderea speciilor, respectiv participarea acestora în compoziția arboretului, s-a stabilit prin însumarea ponderilor elementelor de arboret de aceeași specie, pe etaje sau pe întregul arboret, după „Normele tehnice pentru compozițiile, scheme și tehnologii de regenerare a pădurilor”.

Amestecul exprimă modul de repartizare a speciilor în cadrul arboretului și poate fi: intim, grupat (în buchete, în grupe, în pâlcuri, în benzi) sau mixt.

Vârsta. S-a determinat pentru fiecare element de arboret și pe arboretul întreg. Pe elemente de arboret, toleranța de determinare a vârstei este de aproximativ 5%.

Vârsta arboretului s-a stabilit în raport cu vârsta elementului în raport cu care se stabilesc măsurile de gospodărire. În cazul când în cadrul arboretului nu s-a putut defini un astfel de element, s-a înregistrat vârsta elementului majoritar. În cazul arboretelor etajate, vârsta arboretului în ansamblu este reprezentată de vârsta care caracterizează etajul ce formează obiectul principal al gospodăririi.

Pentru arboretele pluriene s-a estimat vârsta medie a arborilor din categoria de diametre de referință (50 cm).

Diametrul mediu al suprafeței de bază (dg). S-a determinat pentru fiecare element de arboret, prin luarea în considerare a diametrelor măsurate pentru calculul suprafeței de bază măsurat, cu o toleranță de +/-10%.

În cazul arboretelor pluriene s-a înscris diametrul mediu corespunzător categoriei de diametre de referință.

Suprafața de bază a arboretului (G) s-a determinat prin procedeul Bitterlich.

Înălțimea medie (hg) s-a determinat prin măsurători pentru fiecare element de arboret cu o toleranță de +/-5% pentru arboretele care intră în rând de tăiere în următorul deceniu și de +/-7% la celelalte.

La arboretele pluriene s-a determinat înălțimea indicatoare, măsurată pentru categoria arborilor de referință.

Clasa de producție. Clasa de producție relativă s-a determinat pentru fiecare element de arboret în parte, prin intermediul graficelor de variație a înălțimii în raport cu vârsta, la vârsta de referință. La arboretele pluriene tratate în grădinarit, clasa de producție s-a determină cu ajutorul graficelor corespunzătoare arboretelor cu structuri pluriene.

Cu ocazia prelucrării datelor, s-a determinat automat și clasa de producție absolută în raport cu înălțimea la vârsta de referință.

Clasa de producție a întregului arboret este cea a elementului sau grupei de elemente preponderente. În cazul în care nu s-a putut defini un element preponderent, clasa de producție pe întregul arboret s-a stabilit a fi cea a elementului majoritar.

În cazul arboretelor etajate, clasa de producție a arboretului în ansamblu este reprezentată de clasa de producție care caracterizează etajul ce formează obiectul principal al gospodăririi.

Volumul se stabilește atât pentru fiecare element de arboret și etaj, cât și pentru întregul arboret.

Creșterea curentă în volum s-a stabilit atât pentru fiecare element de arboret, cât și pentru arboretul întreg. În raport cu importanța arboretelor și posibilitățile de realizare, s-au aplicat următoarele procedee:

- procedeul tabelelor de producție sau al ecuațiilor de regresie echivalente.

În cazul arboretelor afectate de factori destabilizatori, creșterea curentă în volum determinată a fost diminuată corespunzător intensității cu care s-a manifestă fenomenul.

Clasa de calitate. S-a stabilit prin măsurători pentru fiecare element de arboret identificat și s-a exprimat prin clasa de calitate a fiecărui element de arboret.

Elagajul. S-a estimat pentru fiecare element de arboret și s-a exprimat în zecimi din înălțimea arborilor.

Consistența. S-a determinat pentru etajul care constituie obiectul gospodăririi și s-a redat prin următorii indici:

- indicele de desime, în cazul semințișurilor, lăstărișurilor sau plantațiilor fără starea de masiv încheiată;

- indicele de închidere a coronamentului (de acoperire);

- indicele de densitate, determinat în raport cu suprafața de bază, pentru fiecare element de arboret, acolo unde s-a determinat suprafața de bază prin procedee simplificate.

Indicele de desime se are în vedere la stabilirea măsurilor silviculturale cu referire special la lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor, precum și pentru aplicarea tratamentelor stabilirea lucrărilor de completări, îngrijire a semințișurilor și a culturilor tinere. Indicii respectivi s-au înscris obligatoriu în amenajament, în raport cu scopurile urmărite. În cazul arboretelor etajate, consistența se s-a stabilit și pe etaje.

Modul de regenerare. S-a determinat pentru fiecare element de arboret și poate fi: natural din sămânță, din lăstari (din cioată, din scaun) sau din drajoni; artificială din sămânță sau din plantație.

Vitalitatea. S-a stabilit pentru fiecare element de arboret după aspectul majorității arborilor și poate fi: foarte viguroasă, viguroasă, normală, slabă, foarte slabă.

Starea de sănătate. S-a stabilit pe arboret, prin observații și măsurători, în raport cu vătămările cauzate de animale, insecte, ciuperci, factori abiotici, factori antropici etc.

Subarboretul. S-au consemnat speciile componente de arbuști, indicându-se desimea, răspeiiândirea și suprafața ocupată.

Semintișul (starea regenerării). S-a descris atât semintișul utilizabil, cât și cel neutilizabil, pentru fiecare dintre acestea indicându-se speciile componente, vârsta medie, modul de răspeiiândire, desimea și suprafața ocupată.

Cu ocazia descrierii parcelare s-a insistat, pe cât posibil, asupra diversității genetice intraspecifice și asupra diversității la nivelul speciilor și al ecosistemelor (arboretelor) respective.

Este de importanță deosebită semnalarea diverselor forme genetice, a tuturor speciilor forestiere existente (indiferent de proporția lor în arboret), a speciilor arbustive, a speciilor de plante erbacee, a unor particularități privind fauna, precum și a caracteristicilor de ansamblu ale arboretelor (amestec, structură verticală etc.).

Lucrările executate. Se referă la natura și cantitatea lucrărilor executate în cursul deceniului expirat. Datele corespunzătoare se înscriu pe baza constatărilor din teren și luând în considerare evidențele aplicării amenajamentului și alte evidențe și documente tehnice deținute de unitățile silvice.

Lucrări propuse. Se referă la natura și cantitatea tuturor lucrărilor necesare pentru deceniul următor, inclusiv la indicii de recoltare pentru produse principale și secundare, în raport cu prevederile normelor tehnice de specialitate și cerințele fiecărui arboret.

Datele complementare. S-au arătat în termeni concisi toate detaliile ce nu au putut fi înregistrate la punctele anterioare, dar necesare caracterizării de ansamblu sau de detaliu sub raportul stațiunii și al arboretului, al folosinței terenului și funcțiilor pădurii. Tot aici s-au mai consemnat date în legătură cu preexistenții, cu tineretul din arboretele grădinate, cu defectele arborilor, cu starea cioatelor și altele. S-au menționat, de asemenea, aspecte referitoare la neomogenitatea arboretelor sub raportul consistenței, compoziției, existenței unor goluri, dacă porțiunile în cauză nu au putut fi constituite ca subparcele separate.

Se fac aprecieri asupra efectului măsurilor aplicate în deceniul expirat, asupra provenienței materialului de împădurire, existenței arborilor plus și orice elemente informative referitoare la biodiversitate.

Au fost înregistrate coordonatele geografice ale acestor habitate, astfel încât ele să poată fi transpiciuse pe hărți. Au fost efectuate fotografiile sugestive care să permită localizarea, dar și recunoașterea tipului de habitat.

Aprecieria stării de conservare la nivel local a habitatelor și a speciilor de plante strict protejate ține seama de recomandările Directivei Habitate și ghidului Metodologic „Evaluarea statutului de conservare al habitatelor și speciilor de interes comunitar din România”.

Metoda de monitorizare a nevertebratelor

Monitorizarea populațiilor de nevertebrate s-a făcut prin observații directe ale speciilor de nevertebrate, perimetrul împărțindu-se în transecte pentru fiecare grup sistematic și s-au calculat indicii structurali ai populațiilor urmărite. S-a acordat o atenție deosebită populațiilor de gasteropode terestre cu rol de bioindicatori, dar și altor grupe de nevertebrate cu caracteristici similare din acest punct de vedere (trichoptere, plecoptere, efemeroptere, chironomide, odonate, etc.). Metoda de colectare a informațiilor pentru entomofauna este reprezentată prin observația directă (marșrut) în perimetrul destinat implementării proiectului.

F. CONCLUZII

Ecosistemele naturale trebuie privite ca sisteme dinamice. Chiar și în cazul celor care au durată de viață îndelungată, cum sunt pădurile, anumite evenimente produc schimbări radicale în compoziția și structura acestora și implicit influențează dezvoltarea lor viitoare. În astfel de situații, perioada necesară reînălțării aceluiași tip de pădure este variabilă, în funcție de amploarea perturbării și de capacitatea de reziliență a ecosistemului (capacitatea acestuia de a reveni la structura inițială după o anumită perturbare - Larsen 1995). Rețeaua Ecologică Natura 2000 urmărește menținerea sau refacerea stării de conservare favorabilă a habitatelor forestiere de interes comunitar pentru care a fost desemnat un sit.

Așa cum reiese și din lucrarea de față, în fiecare caz în parte, măsurile de gospodărire au fost direct corelate cu funcția prioritară atribuită pădurii. Bineînțeles, că acolo unde a fost cazul, acestea s-au adaptat necesităților speciale de conservare ale speciilor de interes comunitar pentru care siturile au fost desemnate. Ca urmare, eventualele restricții în gospodărire se datorează unor cerințe speciale privind conservarea speciilor de interes comunitar. Aceste restricții au fost atent analizate pentru a nu crea tensiuni între factorii interesați și mai ales pentru a nu cauza pierderi inutile proprietarilor de terenuri.

În ceea ce privește habitatele, Amenajamentul silvic urmărește o conservare (prin gospodărire durabilă) a tipurilor de ecosisteme existente. Așadar este vorba de perpetuarea aceluiași tip de ecosistem natural (menținerea, refacerea sau îmbunătățirea structurii și funcțiilor lui). Lipsa măsurilor de gospodărire putând duce la declanșarea unor succesiuni nedorite, către alte tipuri de habitate. Astfel, măsurile de gospodărire propuse vin pentru a dirija dinamica pădurilor în sensul perpetuării acestora nu numai ca tip de ecosistem (ecosistem forestier) dar mai ales ca ecosistem cu o anumită compoziție și structură.

Prevederile Amenajamentului silvic în ce privește dinamica arboretelor pe termen lung, indică păstrarea caracteristicilor actuale ale habitatelor sau îmbunătățirea lor.

Astfel se estimează:

- menținerea diversității structurale - atât pe verticală (structuri relativ pluriene) cât și pe orizontală (structură mozaicată - existența de arborete în faze de dezvoltare diferită);
- creșterea consistenței medii a arboretelor;
- menținerea compoziției conform specificului ecologic al zonei.

De asemenea, din analiza obiectivelor amenajamentului silvic se mai poate concluziona că:

- acestea coincid cu obiectivele generale ale rețelei Natura 2000, respectiv cu obiectivele de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar. În cazul habitatelor, planul de amenajament are ca obiectiv asigurarea continuității pădurii, promovarea tipurilor fundamentale de pădure, menținerea funcțiilor ecologice și economice ale pădurii așa cum sunt stabilite ele prin încadrarea în grupe funcționale și subunități de producție;

- obiectivele asumate de amenajamentul silvic pentru pădurile studiate sunt conforme și susțin integritatea rețelei Natura 2000 și conservarea pe termen lung a habitatelor forestiere identificate în zona studiată;

- lucrările propuse nu afectează negativ semnificativ starea de conservare a habitatelor forestiere de interes comunitar pe termene mediu și lung;

- prevederile amenajamentului silvic nu conduc la pierderi de suprafață din habitatele de interes comunitar;

- anumite lucrări precum completările, curățiriile, răriturile au un caracter ajutător în menținerea sau îmbunătățirea după caz a stării de conservare;

- pe termen scurt măsurile de management alese contribuie la modificarea microclimatului local, respectiv al condițiilor de biotop, datorită, modificărilor structurilor orizontale și verticale (retenție diferită a apei pluviale, regim de lumină diferențiat, circulația diferită a aerului);

- în condițiile în care amenajamentele vecine au fost realizate în conformitate cu normele tehnice și ținând cont de realitățile existente în teren, putem estima că impactul cumulat al acestor amenajamente asupra integrității siturilor este de asemenea nesemnificativ;

- având în vedere etologia speciilor din cadrul habitatelor și regimul trofic specific nu se poate afirma că gospodărirea fondului forestier poate cauza schimbări fundamentale în ceea ce privește starea de conservare a populațiilor de mamifere;

- în perimetrul considerat, echilibrul ecologic al populațiilor de amfibieni și reptile se menține deocamdată într-o stare relativ bună, fără a fi supus unor factori disturbatori majori. Managementul forestier adecvat, propus în amenajament, este în măsură să conserve suprafețele ocupate la ora actuală de pădure și pășune, ca tipuri majore de ecosisteme, precum și păstrarea conectivității în cadrul habitatelor vor putea asigura perpetuarea în timp a biocenozelor naturale, inclusiv a comunităților de amfibieni;

- aplicarea planului de amenajare al pădurilor analizate nu va avea un impact semnificativ asupra populației de nevertebrate deoarece se propune conservarea arboretelor bătâne și păstrarea unei cantități de lemn mort în pădure, habitatul preferat al acestor specii;

- aplicarea planului de amenajare al pădurilor analizat nu va avea un impact semnificativ asupra populațiilor de pești întrucât în aplicarea lucrărilor silvice se i-au măsuri de a nu se polua apele cu carburanți, uleiuri resturi de exploatare, rumeguș, măsuri de protecție a malurilor.

Aplicarea planului de amenajarea pădurilor analizate nu va avea un impact semnificativ asupra populației de păsări dat fiind că:

- pădurile cuprinse în prezentul studiu reprezintă 97% din suprafața ocolului silvic;

- în cvasitotalitate habitatele viețuitoarelor enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC nu au legătură cu habitatele de pădure;

- la organizarea șantierelor privind lucrările prevăzute de amenajament se va ține cont de perioadele de cuibărit a populațiilor de specii astfel încât în respectivele perioade să nu se efectueze lucrări în vecinătatea locurilor de cuibărit;

- la lucrările silvice prevăzute de amenajament nu se folosesc substanțe chimice iar noxele emantate de utilajele folosite sunt nesemnificative;

- poluarea fonică este nesemnificativă;

- se iau măsuri pentru a nu se polua apele cu carburanți, lubrifianți și resturi de exploatare;

Pentru suprafețele ce nu se suprapun peste ariile protejate, amenajamentele silvice prin măsurile de gospodărire propuse mențin sau refac starea de conservare favorabilă a habitatelor naturale, prin gospodărirea durabilă a pădurilor.

Amenajamentul silvic are ca bază următoarele principii:

- principiul continuității exercitării funcțiilor atribuite pădurii;

- principiul exercitării optime și durabile a funcțiilor multiple de producție ori protecție;

- principiul valorificării optime și durabile a resurselor pădurii;

- principiul conservării și ameliorării biodiversității;

- principiul estetic, etc.

Referitor la cuantumul financiar necesar pentru diminuarea impactului pe termen scurt, mediu și lung, precizăm următoarele: - măsurile de reducere a impactului fac parte din întregul ansamblu de măsuri care presupune gospodărirea (gestionarea) durabilă a pădurilor, sarcină obligatorie a Obștei Stânișoara din Față, județul Gorj.

Prin urmare, necesarul financiar respectiv este estimat și aprobat anual de fiecare instituție, în bugetul de venituri și cheltuieli.

Din cele expuse în capitolele anterioare, putem concluziona că, măsurile de gospodărire a pădurilor, prescrise de amenajamentele silvice elaborate, coroborate cu măsurile de reducere a impactului propuse de prezentul studiu de evaluare adecvată, sunt în speciirritul administrării durabile a acestor resurse, fiind acoperitoare pentru asigurarea unei stări favorabile de conservare atât a habitatelor forestiere luate în studiu, cât și a speciilor de interes comunitar ce se regăsesc în suprafața cuprinsă de el, fiind respectate condițiile și prevederile legislației de mediu.

**G. Indicarea hărților ce însoțesc studiul pentru evaluarea adecvată
a efectelor potențiale asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar**

Studiul pentru evaluarea adecvată a efectelor potențiale asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar este însoțit de următoarele hărți elaborate în G.I.S.:

- harta lucrărilor de cultură și exploatare la scara 1:10000;
- harta tipurilor de pădure la scara 1:10000.

H. BIBLIOGRAFIE

- Doniță N., Popescu A., Paucă-Comănescu M., Mihăilescu S., Biriș I. A. 2005(a). Habitatele din România, Editura Tehnică-Silvică, București.
- Doniță N., Popescu A., Paucă-Comănescu M., Mihăilescu S., Biriș I. A. 2005(b). Habitatele din România - Modificări conform amendamentelor propuse de România și Bulgaria la Directiva Habitate (92/43/EEC), Editura Tehnică- Silvică, București.
- Doniță N., Biriș I. A. 2007. Pădurile de luncă din România - trecut, prezent, viitor.
- Florescu I. I. 1991. Tratamente silviculturale, Editura Ceres, București, 270 p. Florescu I., Nicolescu N. V. 1998. Silvicultură, Vol. II - Silvotecnica, Editura Universității Transilvania din Brașov.
- Gafta, Dan, Owen Mountfort. 2008. Manual de interpretare a habitatelor Natura 2000 din România, Editura Risoprint, Cluj-Napoca.
- Giurgiu, V. 1988. Amenajarea pădurilor cu funcții multiple, Editura Ceres, București.
- Haralamb A. M. 1963. Cultura speciilor forestiere (ediția a II-a, revizuită și adaugită), Editura Agro-Silvică de Stat, București.
- Horodnic S. 2006. XI Exploatarea lemnului, în: Milescu I., Cartea Silvicultorului, Editura Universității Suceava.
- Lazăr G., Stăncioiu P. T., Tudoran Gh. M., Șofletea N., Candrea Bozga Șt. B., Predoiu Gh., Doniță N., Indreica A., Mazăre G. 2007. Habitate forestiere de interes comunitar incluse în proiectul LIFE05 NAT/RO/000176: Habitate prioritare alpine, subalpine și forestiere din România - Amenințări Potențiale, Editura Universității Transilvania din Brașov.
- Lazăr G., Stăncioiu P. T., Tudoran Gh. M., Șofletea N., Candrea Bozga Șt. B., Predoiu Gh., 2008. Habitate forestiere de interes comunitar incluse în proiectul LIFE05 NAT/R0/000176: Habitate prioritare alpine, subalpine și forestiere din România - Măsurile de gospodărire, Editura Universității Transilvania din Brașov.
- Leahu I. 2001. Amenajarea Pădurilor, Editura Didactică și Pedagogică, București.
- Pașcovschi S. 1967. Succesiunea speciilor forestiere, Editura Agro-Silvică, București.
- Pașcovschi S., Leandru V. 1958. Tipuri de pădure din Republica Populară Română, Institutul de Cercetări Silvice, Seria a II-a - Manuale, Referate, Monografii, Nr. 14, Editura AgroSilvică de Stat, București.
- Paucă-Comănescu M., Bîndiu C., Ularu F., Zamfirescu A. 1980. Ecosisteme terestre, în: Ecosistemele din România, editor Pârvu. C., Editura Ceres, București.
- Planul de Management al ROSAC 0128 – Nordul Gorjului de Est.
- Schneider E., Drăgulescu C. 2005. Habitate și situri de interes comunitar, Editura Universității „Lucian Blaga” Sibiu.
- Smith D. M., Larson B. C., Kelty M. J., Ashton P. M. S. 1997. The practice of silviculture – applied forest ecology, 9th edition, John Willey & Sons Inc., New York - USA.
- Șofletea N., Curtu L. 2007. Dendrologie, Editura Universității „Transilvania”, Brașov.
- Vlad I., Chiriță C., Doniță N., Petrescu L. 1997. Silvicultură pe baze eco- sistemice, Editura Academiei Române, București.
- Amenajamentul U.P. Obștea „Stânișoara din Față” și persoanele fizice: Popescu C. Vasile, Bălău Aurelia-Mioara, Popescu M. Mihail, Popescu M. Constantin, Lăzărescu Constantin, Lăzărescu Gabriela, Velican Aurelia, Pascu Ecaterina Maria, Pascu Andrei Alexandru, Vintilă Dan, Ioanițescu Pompiliu, Jitea Constanța, Ioanițescu Cristian-Gheorghe, Dobre Adriana-Cristina, Țeșteanu Radu Cristian, Pârvuleț Gheorghe, Flitan Angela-Viorela și Pătra Dorina, județul Gorj – Ediția 2013.
- Manual de aplicare a Ghidului privind evaluarea adecvată a impactului planurilor/ proiectelor asupra obiectivelor de conservare a siturilor Natura 2000, elaborat de SC Natura Management SRL – București 2011.

*Comisia Europeană - Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de floră și faună sălbatice.

*Comisia Europeană 2003 - Interpretation Manual of European Union Habitats.

*Comisia Europeană - Website-ul oficial referitor la Rețeaua Ecologică Natura 2000 (<http://ec.europa.eu/environment/life/life/natura2000.htm>).

*Comisia Europeană - Regulamentul Consiliului Uniunii Europene nr. 1698/2005 privind speciirijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) [http://www.mapam.ro/pages/dezvoltare rurală](http://www.mapam.ro/pages/dezvoltare_rurala).

EU Phare Project on Implementation of Natura 2000 Network in Romania 2008. Natura 2000 în România - Species Fact Sheets, București.

EU Phare Project on Implementation of Natura 2000 Network in Romania 2008. Natura 2000 în România - Habitat Fact Sheets, București.

*Legea 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.

*Legea 46/2008 Codul Silvic.

*Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului 2000 - 2. Norme tehnice pentru îngrijirea și conducerea arboretelor, București.

*Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului 2000 - 3. Norme tehnice privind alegerea și aplicarea tratamentelor, București.

*Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului 2000 - 5. Norme tehnice pentru amenajarea pădurilor.

*Ministerul Silviculturii 1986 a. Norme tehnice pentru îngrijirea și conducerea arboretelor, București.

*Ministerul Silviculturii 1986 b. Norme tehnice pentru amenajarea pădurilor, București.

*Ministerul Silviculturii 1987. Îndrumări tehnice pentru compoziții, scheme și tehnologii de regenerare a pădurilor, București.

*Ministerul Silviculturii 1988 a. Norme tehnice pentru alegerea și aplicarea tratamentelor, București.

*Ordinul nr. 207 din 2006 pentru aprobarea Conținutului formularului standard Natura 2000 stabilit de Comisia Europeană prin Decizia 97/266/EC, prevăzut în anexa nr. 1 și manualul de completare al formularului standard.

*Ordinul nr. 606 din 30 septembrie 2008 pentru aprobarea Normelor privind stabilirea termenelor, modalităților și perioadelor de exploatare a masei lemnoase din păduri și din vegetația forestieră din afara fondului forestier național.

*Ordonanța de Urgență nr. 11 din 2004 privind producerea, comercializarea și utilizarea materialelor forestiere de reproducere.

*Ordonanța de Urgență nr. 195 din 2005 privind protecția mediului.

*Ordonanța de Urgență nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice.

*Proiect Darwin 385 - 2005. „Întărirea capacității de gospodărire a pădurilor cu valoare ridicată de conservare din Estul Europei: România”, Universitatea Transilvania Brașov, Facultatea de Silvicultură și Exploatare Forestiere.

I. Anexe

Anexa 1

**Evidența unităților amenajistice, cu tipul natural fundamental de pădure,
 caracterul actual al arboretelor, lucrările propuse și compoziția-țel.**

U.P.	U.a.	Suprafața (ha)	Tip de pădure	Caracterul actual	Lucrări propuse			Compoziția-țel
1	53 A	3.05	1141	2	S0			MO10
1	53 B	5.04	1152	3	TC	51	58	MO10
1	53 C	10.94	1141	A	46			MO10
1	53 D	0.62	1141	2	S0			MO10
1	54 A	10.18	1341	2	TC	51	58	FA7MO2BR1
1	54 B	14.75	1151	2	TC	51	58	MO10
1	54 C	0.90	1152	3	TC	51	58	MO10
1	54 D	2.87	1151	2	48			MO10
1	54 E	4.95	1151	2	S0			MO10
1	54 F	3.24	1151	C	54			MO10
1	55 A	9.62	1341	2	TC	51	58	FA7BR2MO1
1	55 B	19.82	1151	2	S4	51	58	MO7LA2DT1
1	55 C	1.75	1151	A	48			MO10
1	55 D	0.99	1151	2	48			MO10
1	55 E	4.01	1152	3	46			MO10
1	55 F	10.54	1152	3	TC	51	58	MO10
1	55 G	3.93	1151	C	54			MO10

LEGENDĂ:

Caracterul actual al tipului de pădure:

Cod	Denumire
2	Natural fundamental productivitate mijlocie
3	Natural fundamental productivitate inferioară
A	Artificial de productivitate mijlocie
C	Tânăr, nedefinit

Lucrări propuse:

Cod	Denumire
46	Tăieri igienă
48	Rărituri
51	Ajutorarea regenerării naturale
54	Completări
58	Îngrijirea semințișului
S4	T. succesive (margine masiv)
S0	T. igienă (T. succesive, dec. II)
TC	T. conservare

ELABORAT: MITITELU PETRU VALENTIN – EXPERT ATESTAT

PĂTRU DUMITRU - ASISTENT